XXX. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. SZEPTEMBER 26.

Ludas Matyi

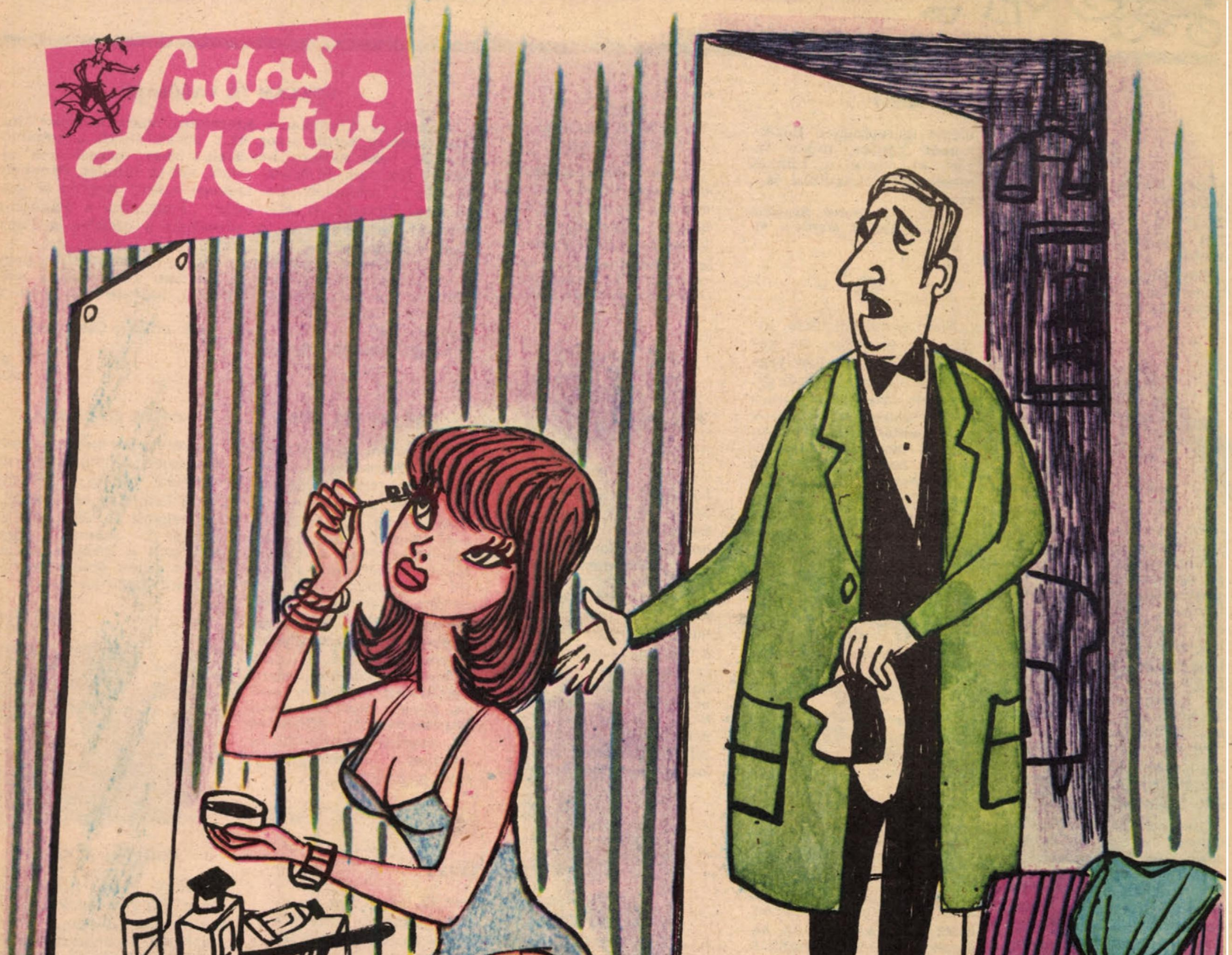

ELKEZDŐDÖTT A SZÍNHÁZI ÉVAD

— *Fiacskám, a darab már kétszáz éve elkészült és te még mindig nem vagy kész…*

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

MEDDIG VÁRJUNK MÉG?

1

Békéscsaba központjában lebontják a régi házakat, hogy új, modern palotákat építhessenek a helyükre. Ezen a területen örököltünk mi is a nagynénénktől egy házat, amelyet eladni nem tudtunk,

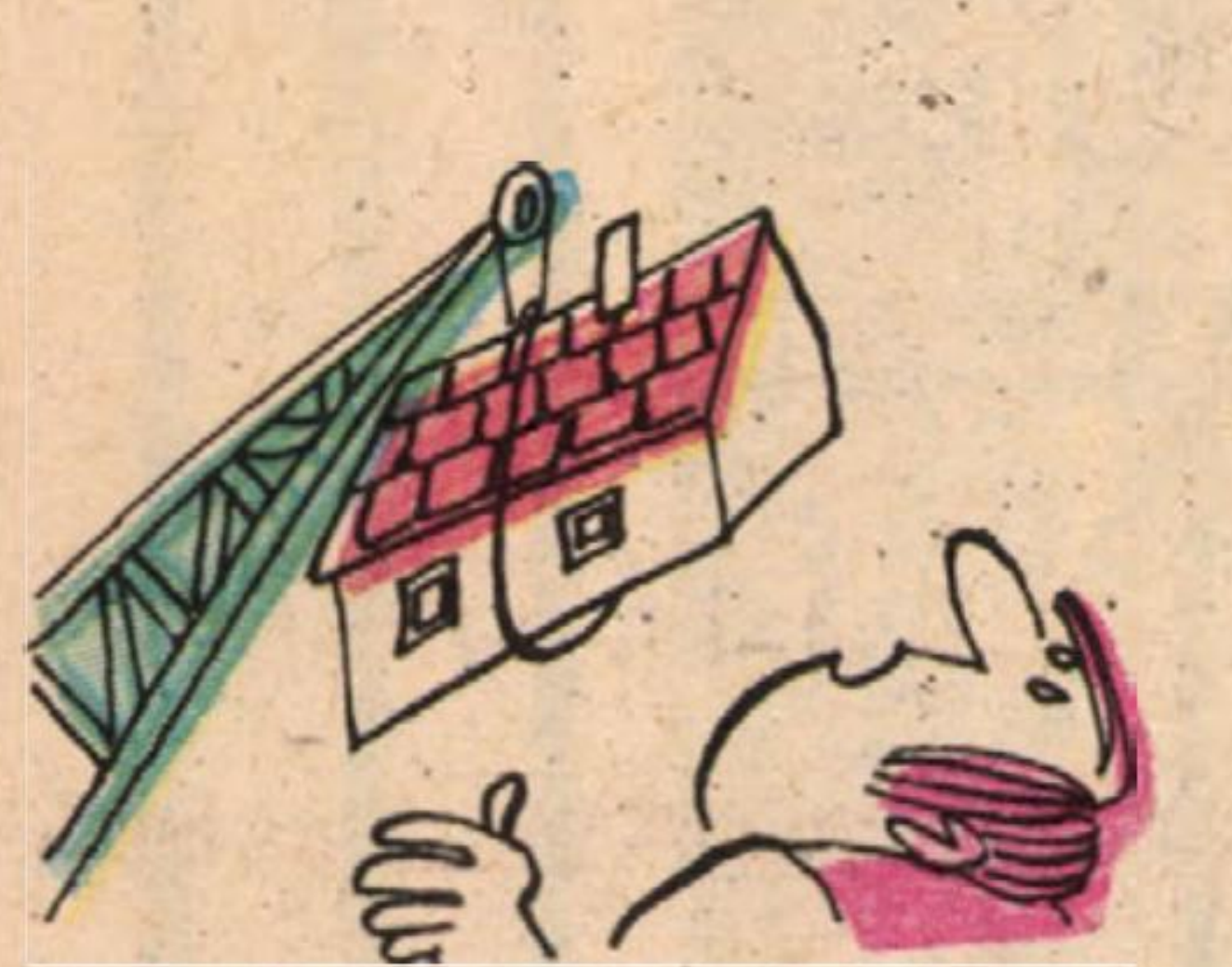

mert lebontásra ítélték, kisajátították. Ennek mi tulajdonképpen örültünk is, és türelemmel vártuk, hogy megkapjuk a kártalanítás összegét. Amikor egy kicsit már beleuntunk a várakozásba, írtunk a városi tanácsnak. Mivel megfelelő választ nem kaptunk, a Ludas szerkesztőségét kerestük fel a panaszunkkal. Ennek eredményeként megjött a válasz Békéscsabáról, Csaba Márton osztályvezető aláírással. Ez állt benne, szó szerint:

„Békéscsabán a Dózsa György út páros számozású oldalának átépítése — ezen belül annak a néhány ingatlannak a kisajátítása, amelyet a területen le kell bontani — ez év január elsején elkezdődött. Az ingatlantulajdonosok kártalanítása 1974. június 30-ig befejeződik.”

Ismét vártunk türelemmel, de miután június 30 már rég elmúlt, újra megkérdezzük szerényen, csendesen: mikor tesz végre eleget ígéretének a Békéscsabai Tanács, mikor fizeti ki végre a minket megillető kártalanítási összeget?

Berecz Árpádné
Szeged, Maros u. 47.

2

Fiam és három társa, június 20. és július 20. között, sarlózási munkát végzett a bánokszentgyörgyi Egyesült Termelőszövetkezet szelídgesztenyésében. A tíz hektárnyi területen végzett egyhónapi munkájukért ötezer forint járt volna nekik. Azért vállalták nyári munkát, hogy az ott keresett pénzükön ősszel megvehessék a szükséges iskolai felszerelést és a ruházatukat.

Az iskolai év már régen megkezdődött, de a megdolgozott pénzüket még mindig nem kapták meg, pedig a munkát, mint már említettem, már július 20-án befejezték. Nagyon rossz hatással van az az életükben először munkát vállaló fiatalokra, ha azt tapasztalják, hogy jogos bérüket csak nagy bürokratikus huzavona árán, megkésve kapják meg!

Szelhoffer József
Borsfa

GUMINADRÁG

Kislányom még pelenkás korban van: két hónappal ezelőtt vásároltam neki két 4-es nagyságú, műanyag-kapcsos gumibugyit. A kapcsok azonban nehezen

jártak, ezért amikor már megfájdult a kezem a napi ötszöri öltöztetéstől, elindultam fémkapcsos bugyit keresni. Csak 5-ös méretben találtam, abból vettem kettőt. A kapcsok könnyen jártak, de két hét múlva először az egyikből, majd hamarosan a másikból is kiszakadt a gumi. Újabb vásárlási kisérletem eredménye: két darab 4-es nagyságú műanyag kapcsos nadrágocska volt. Aránylag rövid idő alatt az egyikből ismét kiszakadt a gumi, a másikból viszont kinyúlt. A múlt héten lementem a legközelebbi Háztartási Boltba: hátha szerencsém lesz. Megfelelő méret csak a Rugi elnevezésű nadrágból volt: 15 forint valahány fillér az ára. Nem baj! Megvettem! Itthon boldogan kibontottam: az egyik kapocs abban a pillanatban lepattant róla.

Most tehát itt állok egy halom műanyag- és fémkapcsos, kétféle méretű, de lényegükre nézve azonos gumibugyival: mind használhatatlanok! Hogyan magyarázzam ezt meg a kislányomnak?

Dozgonyi Júlia
Budapest

IDILL A NAGYDIÓFA UTCÁBAN

A Nagydiófa utcában van egy üres telek, amelyet szemétlerakóhelynek használnak a környék lakói. Példátlan rendetlenségben sorakozik ott ócska szeneskanna, rozsdás kályhacső, törött WC-csésze, lábas, fazék, lavór és mindenféle felesleges holmi, lim-lom, kacat.

A szemétdomb oldalában szorgosan guberáló bácsikától megtudtam, hogy néha használható tárgyra bukkan a szorgos kutató. Nem is zavartam tovább, hadd búvárkodjon kedvére. Jó lenne azonban, ha a VII. kerületi Tanács sürgős intézkedéssel megszüntetné az alkalmi szemétbányát!

(f. i.)

REKLÁM ÉS VALÓSÁG

Pécsett az Aranykacsa étteremben vacsoráztunk. Amikor fizetésre került a sor, és a pincér átadta a számolócédulát, nem tudtam, nevessek-e vagy mérgelődjek inkább? No, nem az összeg miatt, abban minden stimmelt. Hanem a számolócédula szövege szúrta nagyon a szememet. Ugyanis ez állt rajta: „Fogyassza a Pannónia Sörgyár termékeit” és ott díszelgett a cédulán a Pepsi Cola emblémája is.

Hogy mi ezen a nevetséges, vagy a bosszantó? Az, hogy a vacsorához Pepsit kértünk, de nem volt. Sört is rendeltünk, de csak pilseni volt, ami, tudvalevőleg, nem a Pannónia Sörgyár terméke.

Miért kell reklámozni azt, ami nincs? Csak hogy a vendéget bosszantsák vele?

S. B.
Pécs

VASÁRNAPI BUSZ

Nyírtassról nagyon sokan járnak Pestre, vagy az ország más részébe dolgozni. A hét végén hazalátogató munkások már vasárnap délután indulnak vissza, hogy távoli munkahelyükre odaérjenek a hétfői munkakezdésre. Ám vasárnap nem jár az autóbusz a faluban, így kénytelenek az emberek gyalog menni Pátrohára, a legközelebbi vasútállomásra. Feltétlenül szükséges volna, hogy a vasárnapi munkásvonatokhoz állítsanak be egy-két autóbuszt is, hogy ez a fárasztó gyalogtúra megszűnjön.

K. L.
Nyírtass

PARK ÉS JÁRDA

Szeretnénk megtudni, mikor fejezi be már végre az orosházi tanács a Birkás Imre lakótelep két éve félbenhagyott parkosítását? A járművek számára már megépült a lakótelepen az út, de mikor épül meg vajon a gyalogosjárda is?

Dobi Imre
Orosháza

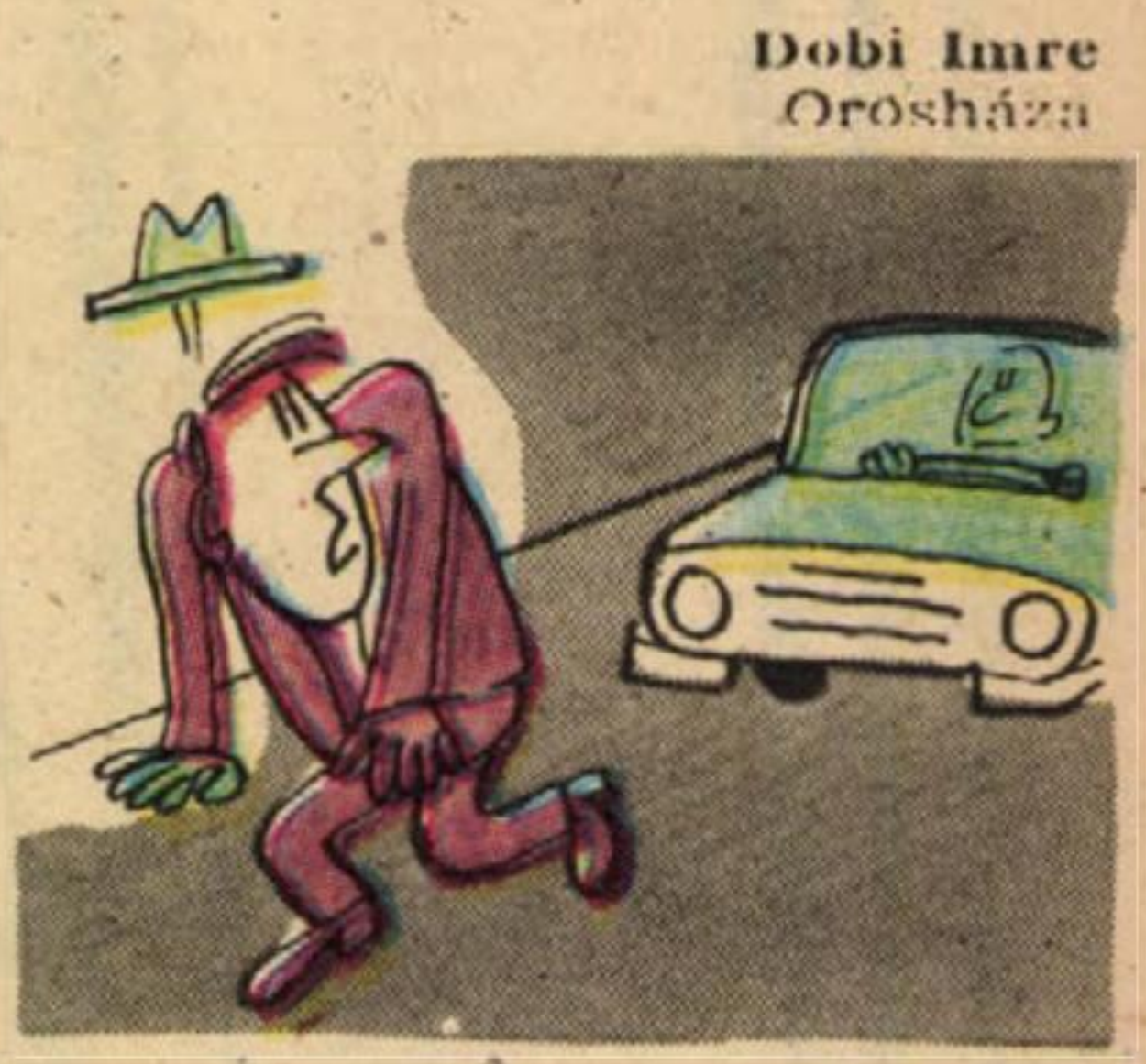

SZEMÉTTELEP

Április elején az érdi tanács meghirdette a tisztasági hónapot. Ideiglenesen, április hónapra, lakott területen, a lakásom közvetlen közelében, az utcai közkúttól alig tíz méterre jelöltek ki egy szemétgyűjtő helyet. Én ez ellen akkor is tiltakoztam, de eredménytelenül.

Az ideiglenes szeméttelepet azóta véglegesítették, nemcsak az áprilisban odahordott szemét van ott, hanem az is, amit azóta a szorgos kezek odahordanak.

Nem értem, hogyan lehet hatósági intézkedéssel szeméttelepet létesíteni lakott területen? Elég nagy kiterjedésű Érd, nem találtak volna alkalmasabb helyet erre a célra?

Ferencz Mihály
Érdliget, Köröndi tér 4.

CSÖPÖG A CSŐ

Július 10-én jelentettük be a VII/7-es házkezelőségen, hogy a pincénkben csöpög a szennyvízlevezető cső. Kértük, hogy mielőbb javítsák meg, mert hozzák a téli tüzelőnket. Két hónap óta nem intézkedtek az ügyben. Talán megvárják, amig majd sugárban ömlik a viz a csőből?

Molnár Györgyné
Bp. VII., Hevesi S. tér 5.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludasban egy olvasói levél jelent meg, mely a bajai Duna-parton az idei évben elmaradt szúnyogirtást kifogásolta.

Szúnyogirtási munkálatokra a Városi Tanács külön pénzügyi fedezettel nem rendelkezik. Ennek ellenére az idei évben is végeztettünk irtást augusztus 12. és 17. között a lakosság által leginkább látogatott vízparti részeken. A permetező anyag azonban csak 5—6 napig hatásos, így gyakorlatilag hetente ismételt permetezést kellene végeztetni. Ez egy-egy nyári időszakot tekintve, hozzávetőlegesen másfél millió forintot igényelne. Alapvetően az anyagi eszközök hiánya akadályozza meg, hogy a lakosság részéről jogosan elhangzott kívánságnak eleget tudjunk tenni.

Dr. Kárpáti Antal titkár,
Baja Városi Tanács VB

„Másodszor az automatáról” címmel megjelent közleményre az alábbiakat válaszoljuk:

Sajnáljuk, de az automatát megfelelően üzemeltetni nem tudjuk, mert azok rosszak. Megjavításukra sincs lehetőség, mert nem kapható a szükséges alkatrész. Tervezzük az automata megszüntetését és helyette más árusító pavilon létesítését, de kivitelező hiányában a megvalósításra — előreláthatólag — csak 1975. I. félévében kerül majd sor.

Koltai György
vezérigazgató,
Csemege Kereskedelmi Vállalat

FRANCO MEGGYÓGYULT, AVAGY KI IRÁNYÍTJA SPANYOLORSZÁGOT?

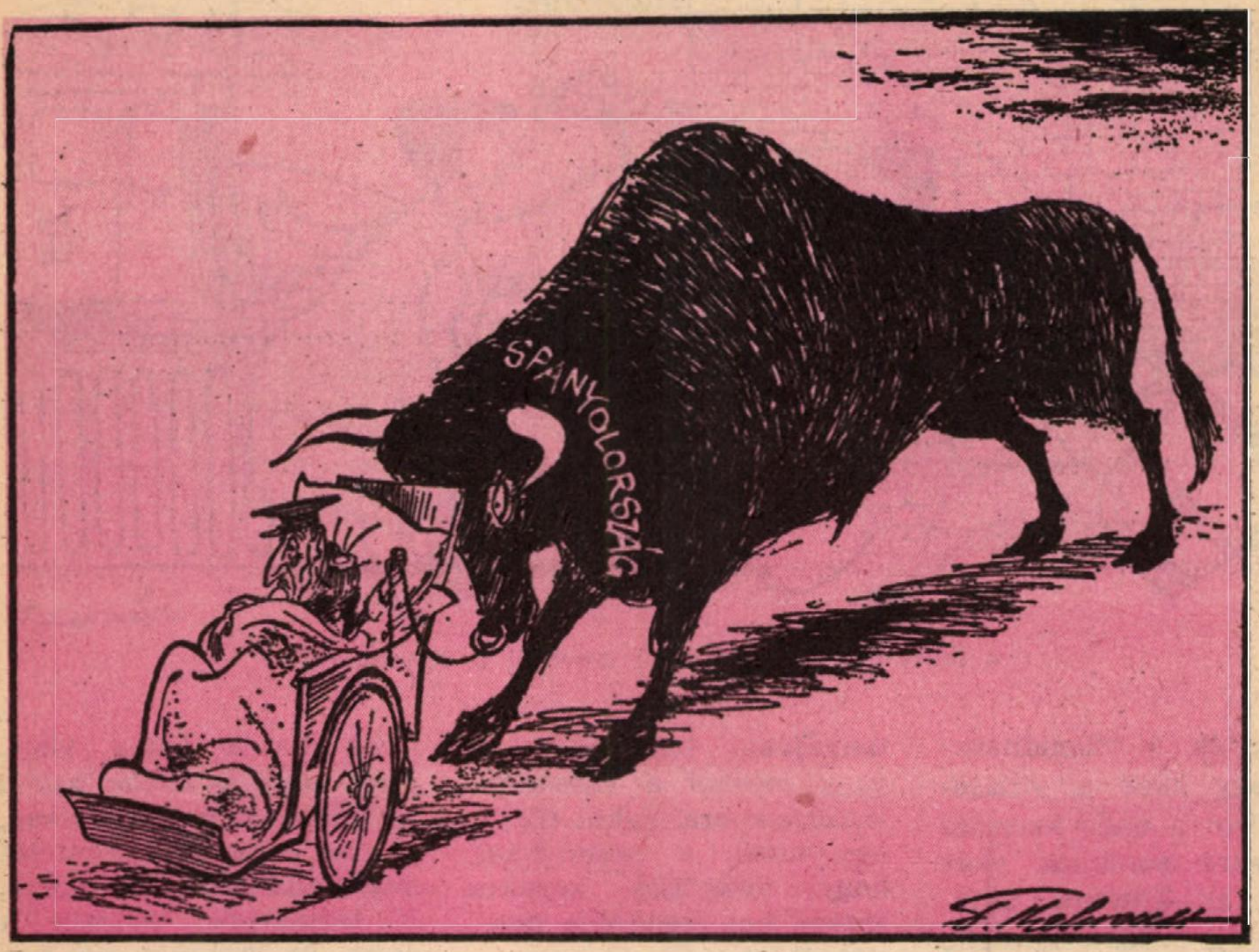

(„Die Weltwoche", Svájc)

MEGTÉPÁZTA A CIPRUSI HÁBORÚ . . .

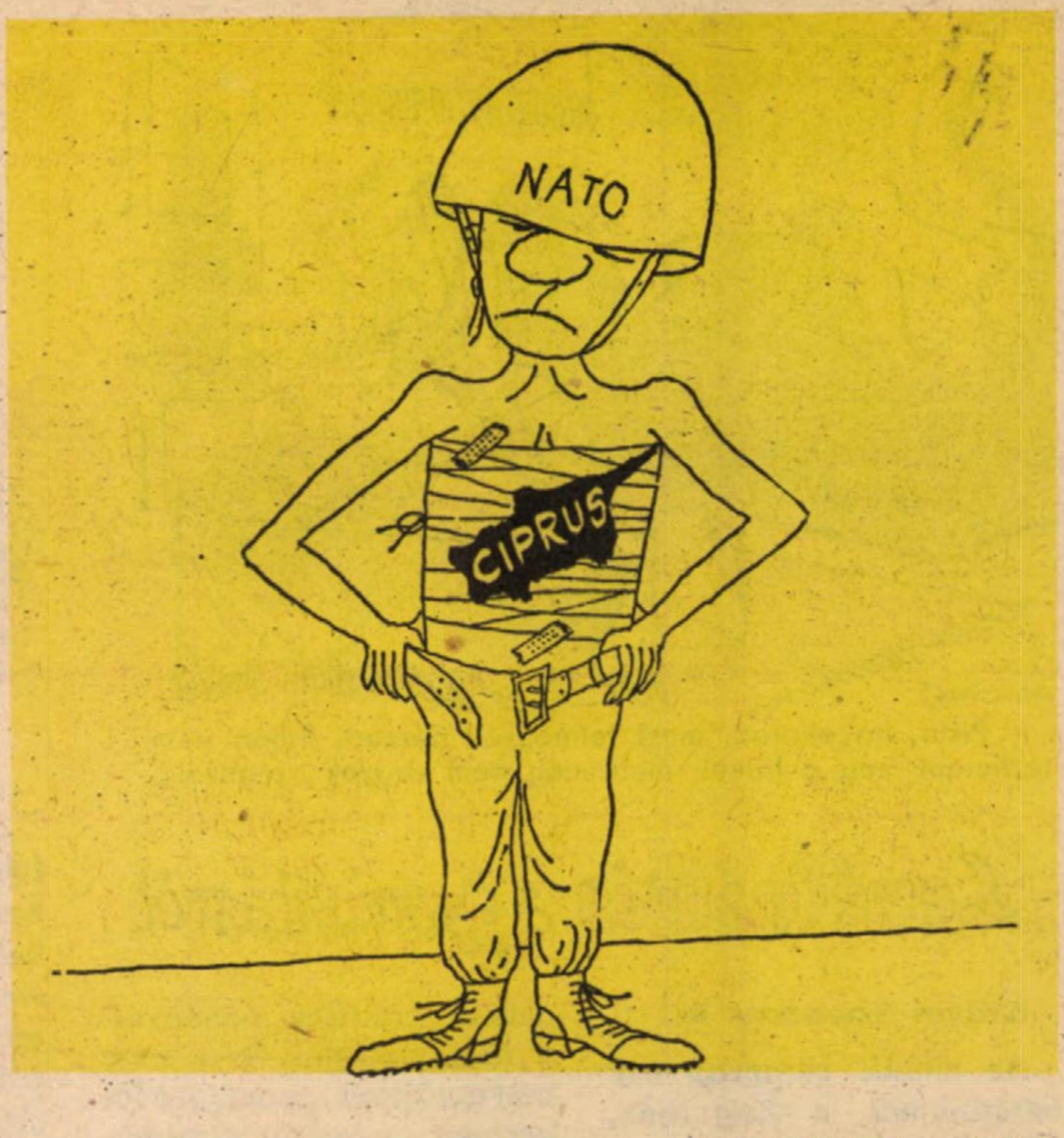

(„Die Presse", Ausztria)

a csapóajtó

Megérkezett Moszkvából a MALÉV óriásgépe; mintegy százötven utasát három fürge autóbusz percek alatt szállítja az útlevél- és vámvizsgálat színhelyére. Ott ugyan jócskán elidőznek, amíg poggyászaikat az egyszem targonca (egyszem dolgozó közreműködésével) utánuk szállítja, de húsz perc sem telik bele s minden együtt van — megy is a hivatalos ellenőrzés, mint a karikacsapás. Néhány perc múlva mindahány utas megindulhat a kijárat felé, már csak egyetlen akadályt kell leküzdeniük.

Ez az akadály egy kétszárnyú lengőajtó, mely a hivatalos helyiséget a civil világtól elválasztja. Ezen kell kijutniok az utasoknak, akik — igen ritka kivétellel — mindkét kezükben bőröndöt, táskát, szatyrot, kabátot, ernyőt cipelnek. Még ez sem volna baj, ha a lengőajtó befelé is, kifelé is lengeni tudna, ezesetben ugyanis egy jólirányzott rúgással ki-ki felnyitná maga előtt. A fránya ajtó azonban csak befelé leng, ennek következtében az utas letenni kényszerül holmijait, hogy aztán ismét — villámgyorsan! — felkapva őket kipasszírozza önmagát a kijáraton. Így türemlik, gyömöszkölődik, buggyan ki a százötven utas, rettentő üggyel-bajjal. Mintha csak az elvarázsolt kastély egyik új trükkje volna; itt azonban nem mulatság, mert ingyen van. Namármost.

Áll az utasokra várakozók között egy marcona tekintetű férfiú, a közérdek rettenthetetlen harcosa, e sorok szerény írója. Látva a fent részletezett gyötrelmeket, e férfiú így szól a MALÉV dolgozójához, aki az ajtó mellett ül sötétkék MALÉV-kosztümben: „Asszonyom! Nem volna célszerű kitámasztani az ajtót?" A válasz: jéghideg, lesújtó pillantás. E pillantás tartalma: „Te halandó civil, hogy merészeled megszólítani és pláne javaslatoddal zaklatni az egyenruhát viselő hivatalos közeget?" A közjó harcosa azonban a pillantástól nem hunyászkodván meg, újra szól: „Dehiszen láthatja, asszonyom, hogy mennyire kínlódnak az emberek?!" A dolgozó erre megszólal. Csak ennyit: „Nem engedi a vámőrség!" Erre már befogja a száját a rettenthetetlen harcos, mert ha ugyebár a vámőrség nem engedi, az más. A vámőrséggel nem lehet kukoricázni, komoly és tekintélyes testület, mely ok nélkül nem tiltotta meg, hogy az ajtót kitámasszák. Ki tudja, miféle titkos államérdek indokolja, hogy az utasok beverjék a kezüket az ajtó szélébe? Az is lehet, hogy az utasoknak ez a szórakozása bele van kalkulálva a repülőjegy árába s mert a közérdek harcosát megfelelő képzelőerővel verte meg az ég, azt is el tudja képzelni, hogy az utasok egy része a panaszkönyvet kérné, ha akadálytalanul távozhatna a repülőtérről.

Ámde a vámőrség puszta említésével könnyűszerrel elnémított harcost még másnap reggel is foglalkoztatja a dolog. Hej, de jó is lenne megtudni a tilalom okát! Hátha nem is titok? Hátha olyan praktikus oka van, hogy a tilalmat sürgősen be kell vezetni az ország valamennyi csapóajtajára? Avagy hátha . . . — de nem, ez kizárt dolog, hessegeti el magától a gyanút a harcos, miközben a telefonkönyvből kikeresi a reptér vámőrségének telefonszámát és tárcsáz. De azért — a kölcsönösen udvarias köszönés után — mégiscsak így teszi fel a gyanakvó kérdést: „Mondja, elvtárs, igaz, hogy a váróterembe kivezetőt csapóajtót a vámőrség nem engedi kitámasztani?" Jóízű nevetés: „Ugyan kérem! Ha gép érkezik, miért ne lehetne kitámasztani?"

Csakugyan: miért ne?

(t.)

ISKOLÁBAN

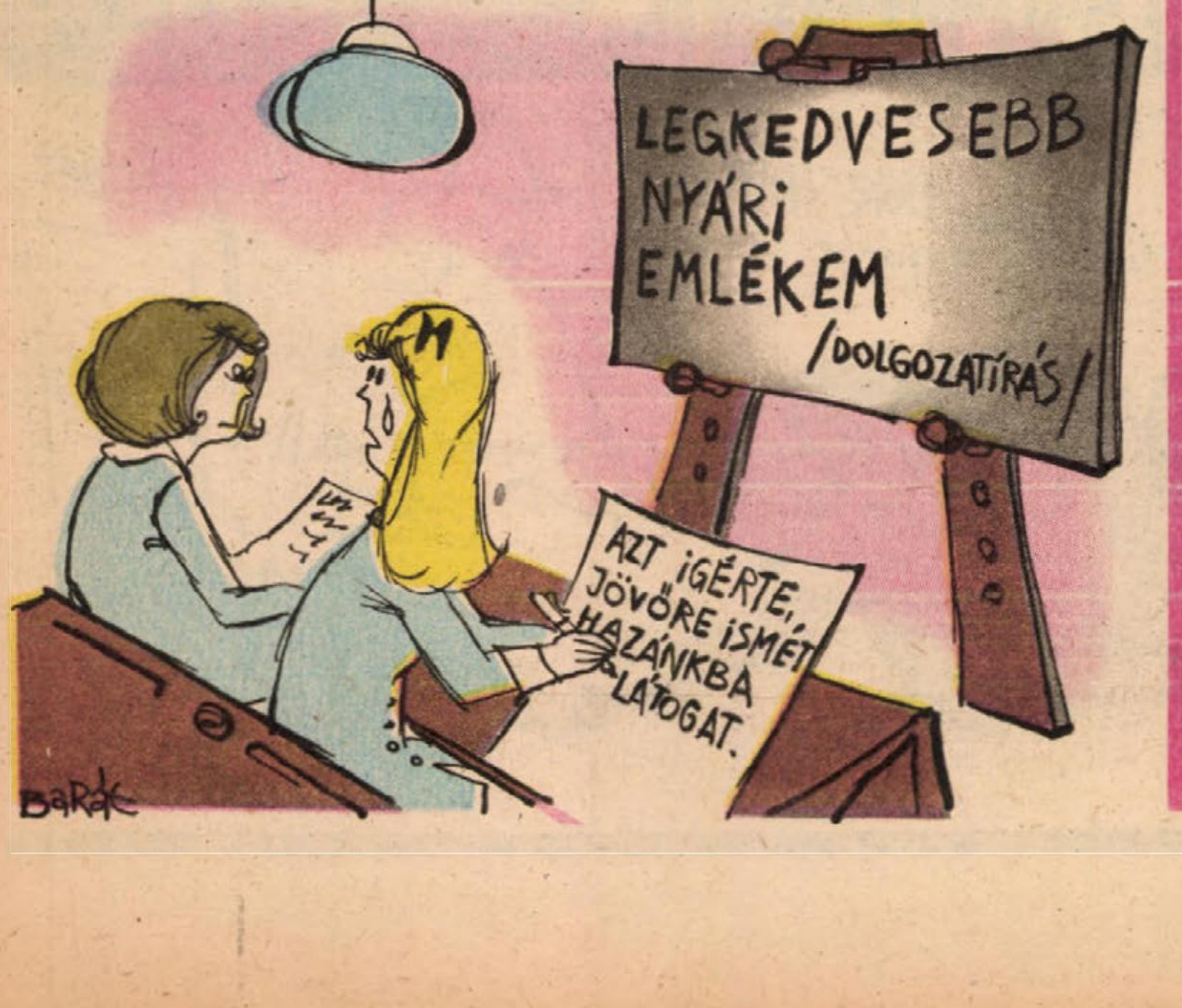

NAGYVIZIT

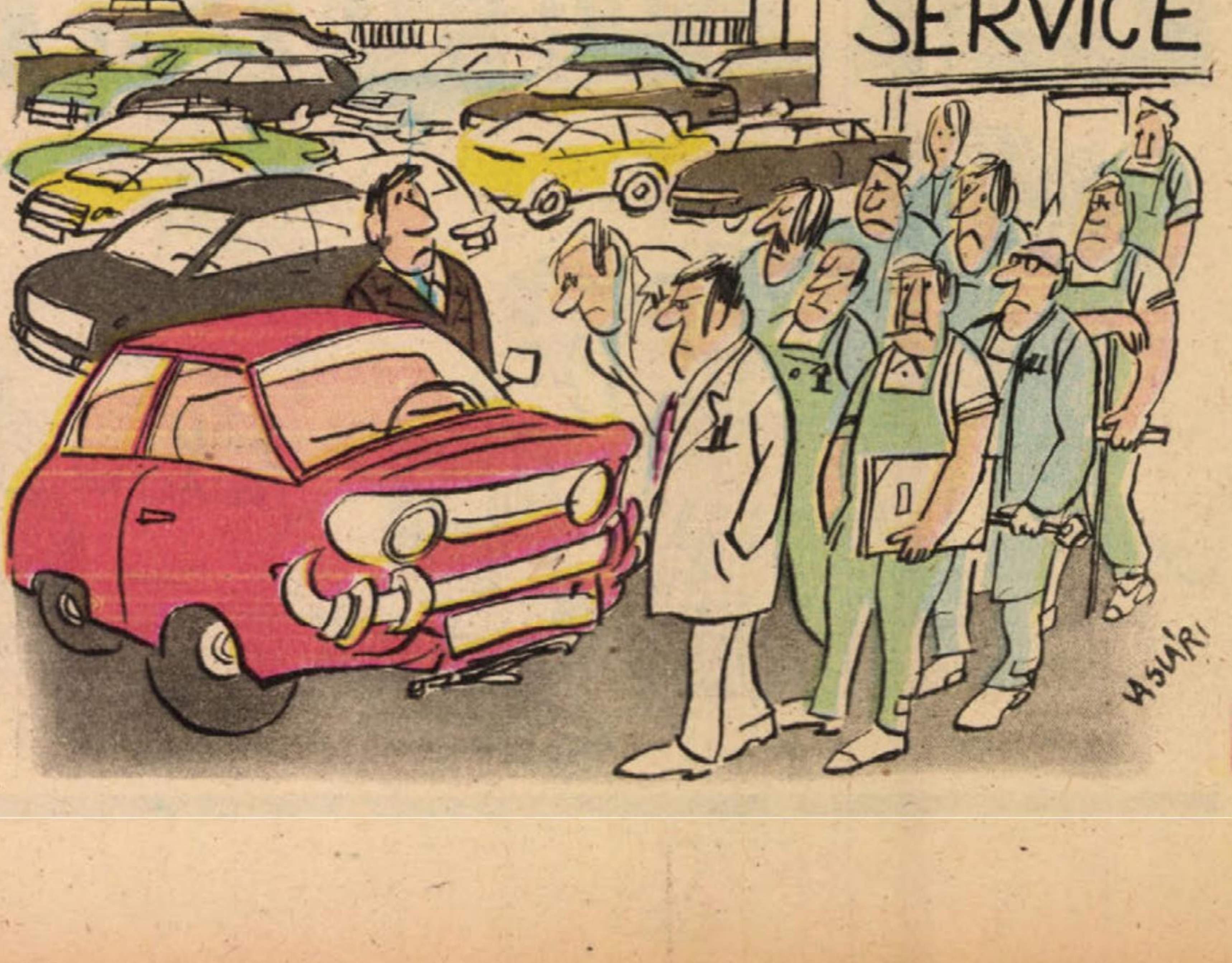

SZÜLŐI SZIGOR

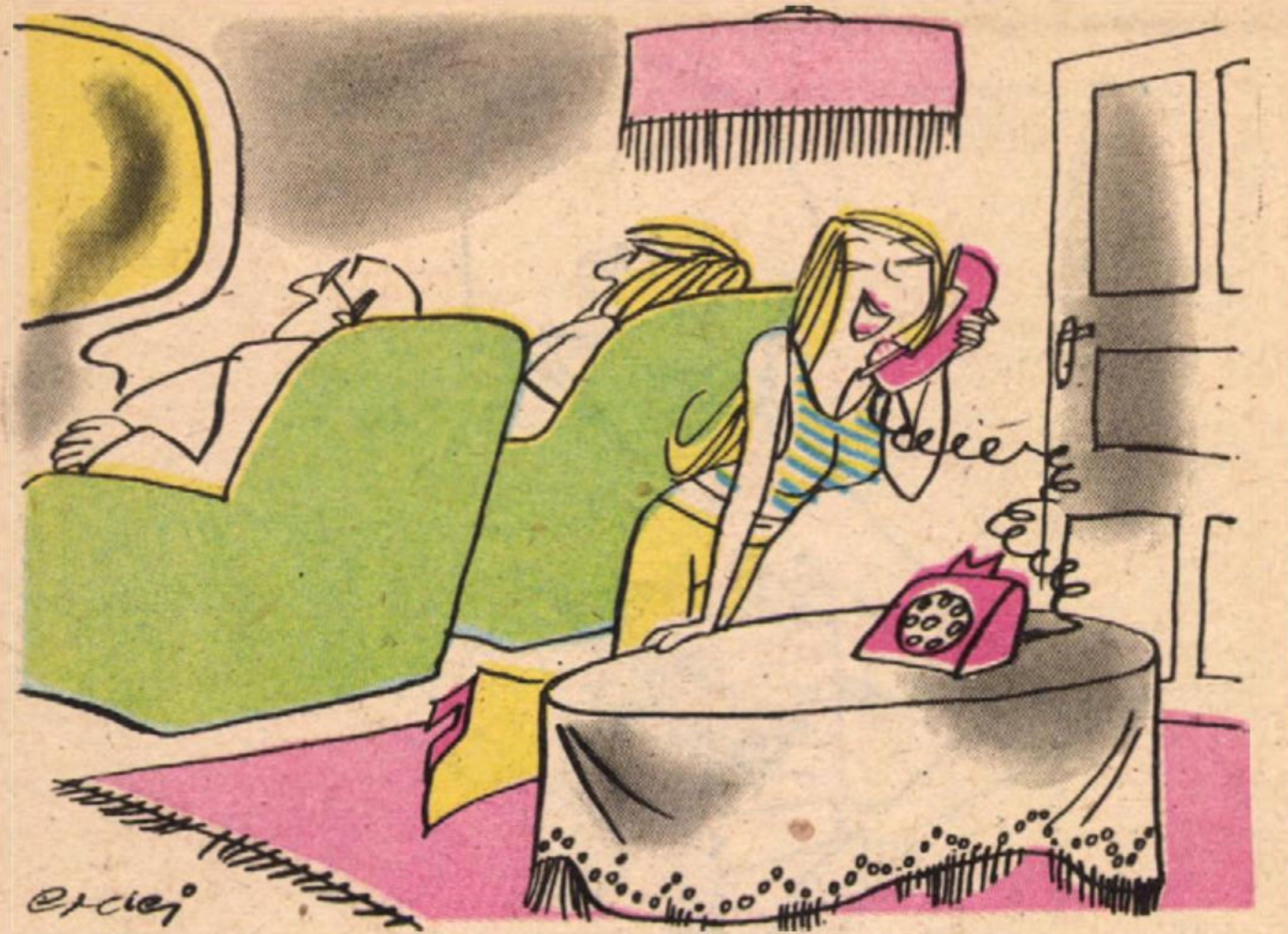

– Pista, ha akarod, most felmegyek hozzád. Itthon nem nézhetem meg a filmet, mert még nem vagyok tizennyolc.

LOGIKA

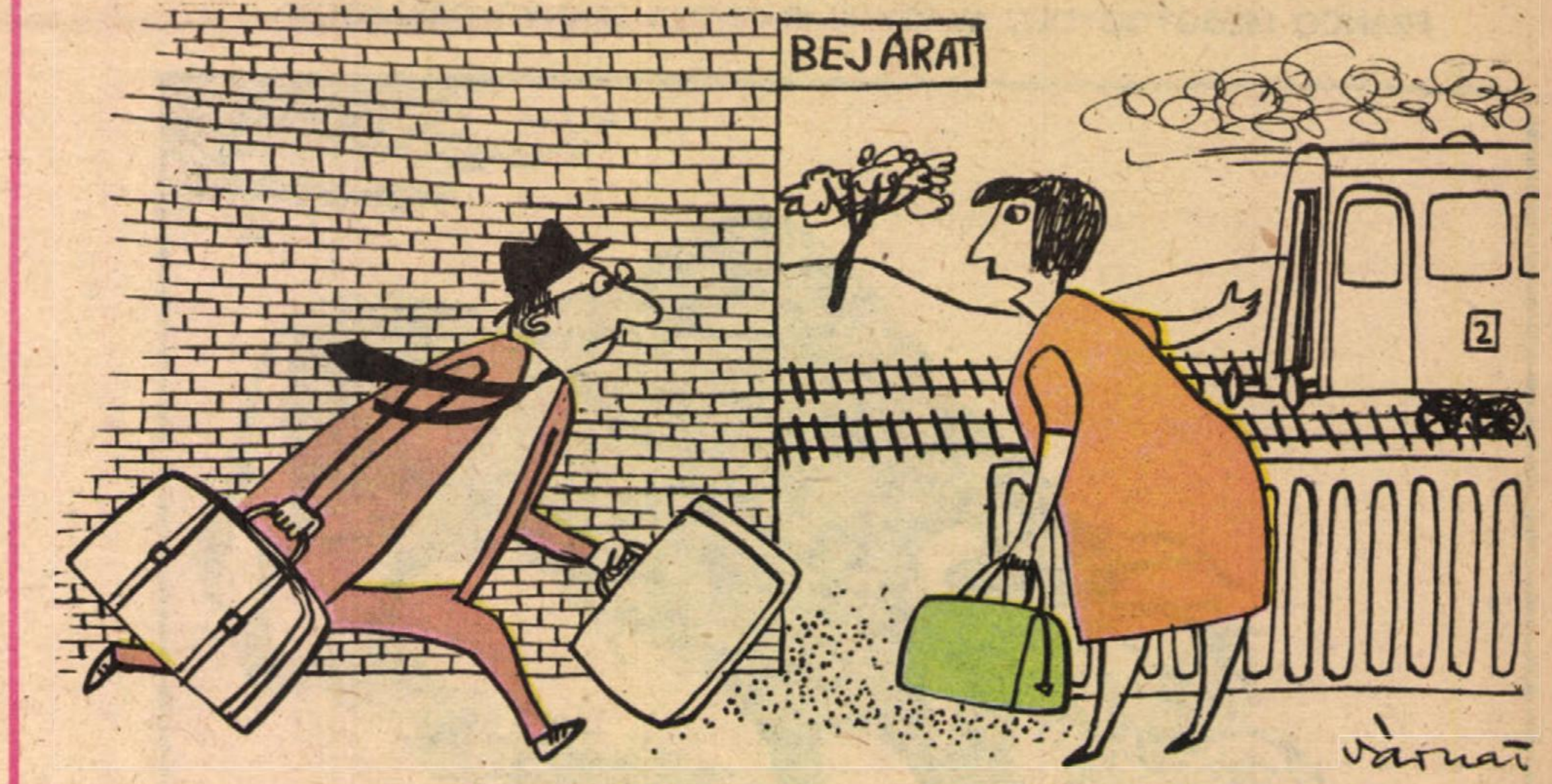

– Siess már! Éppen most ment el a vonatunk!

Levélváltás a gyanúsításról

Kedves Szerkesztő úr!

Az elmúlt vasárnap egy barátommal, a Zsiguliján, kirándultunk a Duna-kanyarba. Elég régen jártam már arrafelé és nagy csodálkozással láttam azt a rengeteg kisebb-nagyobb nyaralót, ami Szentendrén, Leányfalun és végig az úton a Duna mellett, de most már fent a dombokon is épült. Amilyen gyönyörűségem telt a látványban, amit a sokszínű táj nyújtott, annyira gondolkodóba ejtett, hogy miből és kiknek telik erre? Önkéntelenül is arra gondoltam, hogy milyen szerepe lehet ebben a harácsolásnak? Vajon mennyi kár érte a népgazdaságot?

Kedves Olvasónk!

Az elfogult és felületes gondolattársításra az adhatott okot, hogy az utóbbi években számos cikket olvasott azokról, akik meg nem engedett módszerekkel, a törvény megszegésével jutottak feltűnően nagy anyagi előnyökhöz és harácsolni merészeltek.

Én magam is jónéhányszor szóvátettem ezeken a hasábokon az ilyenféle üzelmeket. Hogy csak példaként említsek néhányat: a meggymaggal és a téesz bélyegzőjével panamázó főkertészt, a tagság bizalmával visszaélő, sikkasztó téesz-elnököt, főkönyvelőt stb. Azt is észre kell venni azonban, hogy ezeknek a nagyszabású visszaéléseknek a száma egyre csökken. Nem önmagától! Az ismert telek-rendelet például lehetetlenné tette a korábbi telekspekulációt, a KNEB és a Népi Ellenőrzési Bizottság pedig annyi visszaélést leplezett le, hogy alaposan megritkította a számát azoknak, akik törvénytelen eszközökkel akarnak busás anyagi javakhoz jutni.

Túlzás volna, ha azt állítanám, hogy társadalmunkban nem élnek még a törvények paragrafusai között bujkáló harácsolók, haszonlesők, vagy megszűntek a visszaélések. A harácsolás fogalmát azonban annyira elkoptattuk, hogy most már azok is gyanússá válnak ön előtt, sőt mások előtt is, akik a keresetükből, jövedelmükből gondos takarékossággal, évekkel ezelőtt megvették a telket és lassan, anyagi erejükhöz mérten, felépítették a víkendházukat vagy akár a villájukat. (Nem a nagy keresetű emberekre gondolok vagy esetleg az újítókra, akiknek még csak hosszabb időre sem volt szükségük a nyaraló megszerzéséhez és bebútorozásához. Ezek szebb és nagyobb nyaralót is építhettek a jövedelmükből. És gyorsabban.)

Nem jó ez a gyanúsítgatás, sem az egyén, sem a társadalom egésze szempontjából. A harácsolás fogalmát vissza kellene minősíteni arra, ami: a valóságos harácsolásra. Ha valaki ezt félre akarná érteni és a mondanivalóimat félremagyarázná, könnyen azzal vádolhat, hogy ezeket a kétes, illetve egyáltalán nem kétes elemeket védem. Én a tisztességesen dolgozó, becsületes embereket védem a gyanúsítástól! Azokat, akik nagy erőfeszítéssel megépítik a víz partján horgásztanyájukat vagy akár ott vagy máshol a víkendházukat, a nyaralójukat. (Esetleg azzal a szándékkal, hogy nyugdíjas korukra legyen hol csendesen meghúzódniuk.)

Egyébként ismereteim szerint a harácsolók, a kicsik és nagyok egyaránt, valamint az eléggé el nem ítélhető és a népgazdaságot károsító kisebb-nagyobb gyakori visszaélések együttes összege meg sem közelíti azt az anyagi kárt, amit a munkában, a munkahelyeken minduntalan fellelhető hanyagság, nemtörődömség, közömbösség és más efféle negatív magatartás a népgazdaságnak okoz. Ezek ellen is fel kellene háborodnia!

Nem kívánok sok példával élni, de azért megemlítem a felületesen megvizsgált és rossz talajra épített tízemeletes házak ügyét vagy az országosan ismert nagy kárt okozó pakurát, ami azért szennyezhette be a Duna vizét, mert elmulasztották azt a tolózárat a helyére tenni, amivel a pakura kiömlését megakadályozhatták volna. E témakörbe tartozik a rossz és hanyag munkaszervezés, a devizáért beszerzett drága gépsorok kihasználatlansága és más, összességükben sok száz milliós kárt okozó mulasztások.

Ezeket persze nem lehet egy kalap alá venni a harácsolással, de az okozott kárt tekintve különös hangsúllyal kellene napirenden tartani. Ha ugyanis ezer és ezer munkahelyen százezrek kisebb-nagyobb mindennapos hanyagságát (ami gyakran alig megfogható, alig kimutatható, de van!) megszüntetnénk, akkor szinte felmérhetetlen kártól mentenénk meg a népgazdaságot.

Távol áll tőlem a kishitűség, de ebben sem valamiféle külön törvény, sem a KNEB, sem a NEB a legnagyobb erőfeszítéssel sem érhet el megfelelő eredményt. De népgazdaságunk egészének a javára tökéletes eredményt lehetne elérni, ha mindenki a saját munkájának igazságos és elfogulatlan népi ellenőre lenne.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

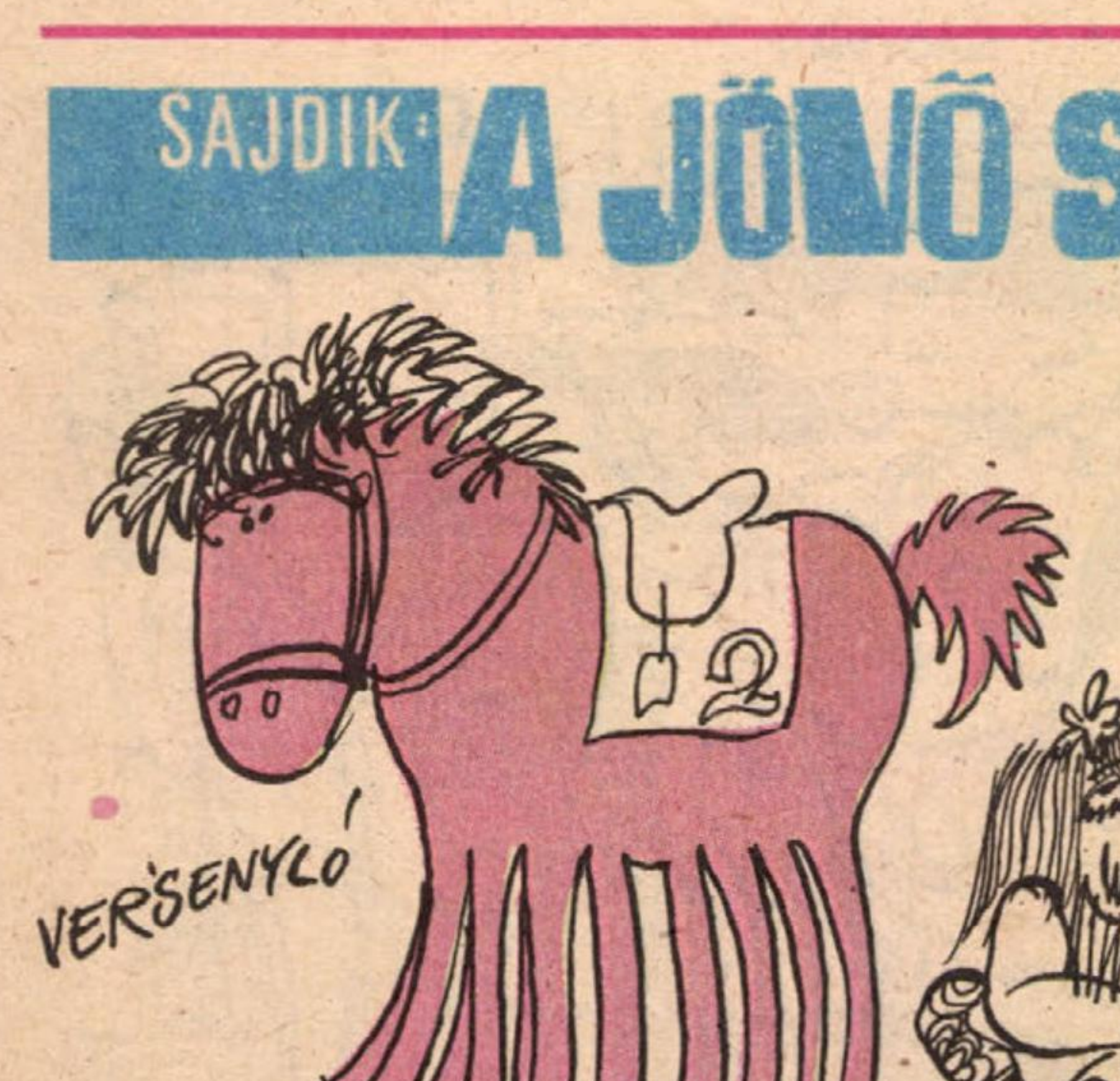

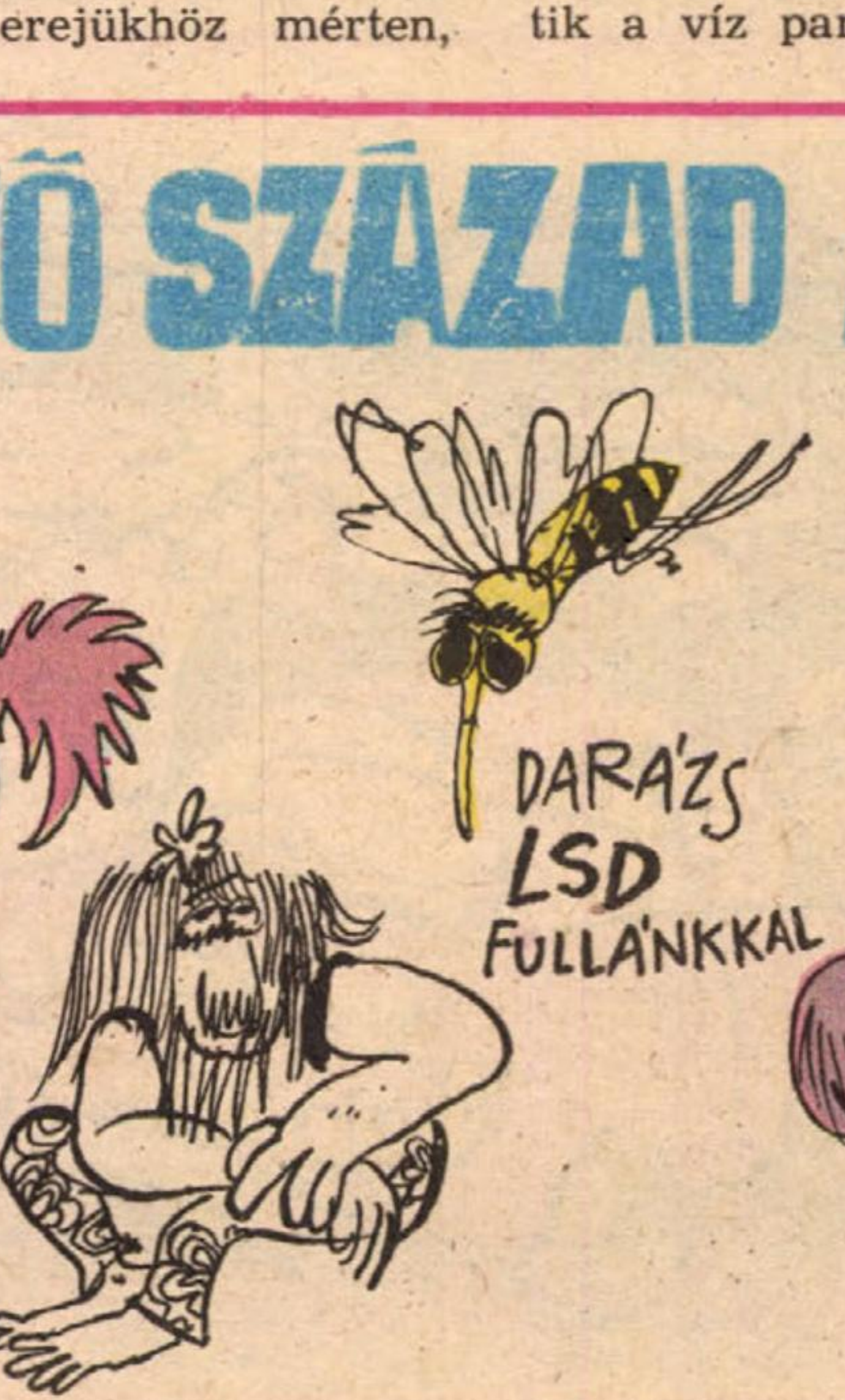

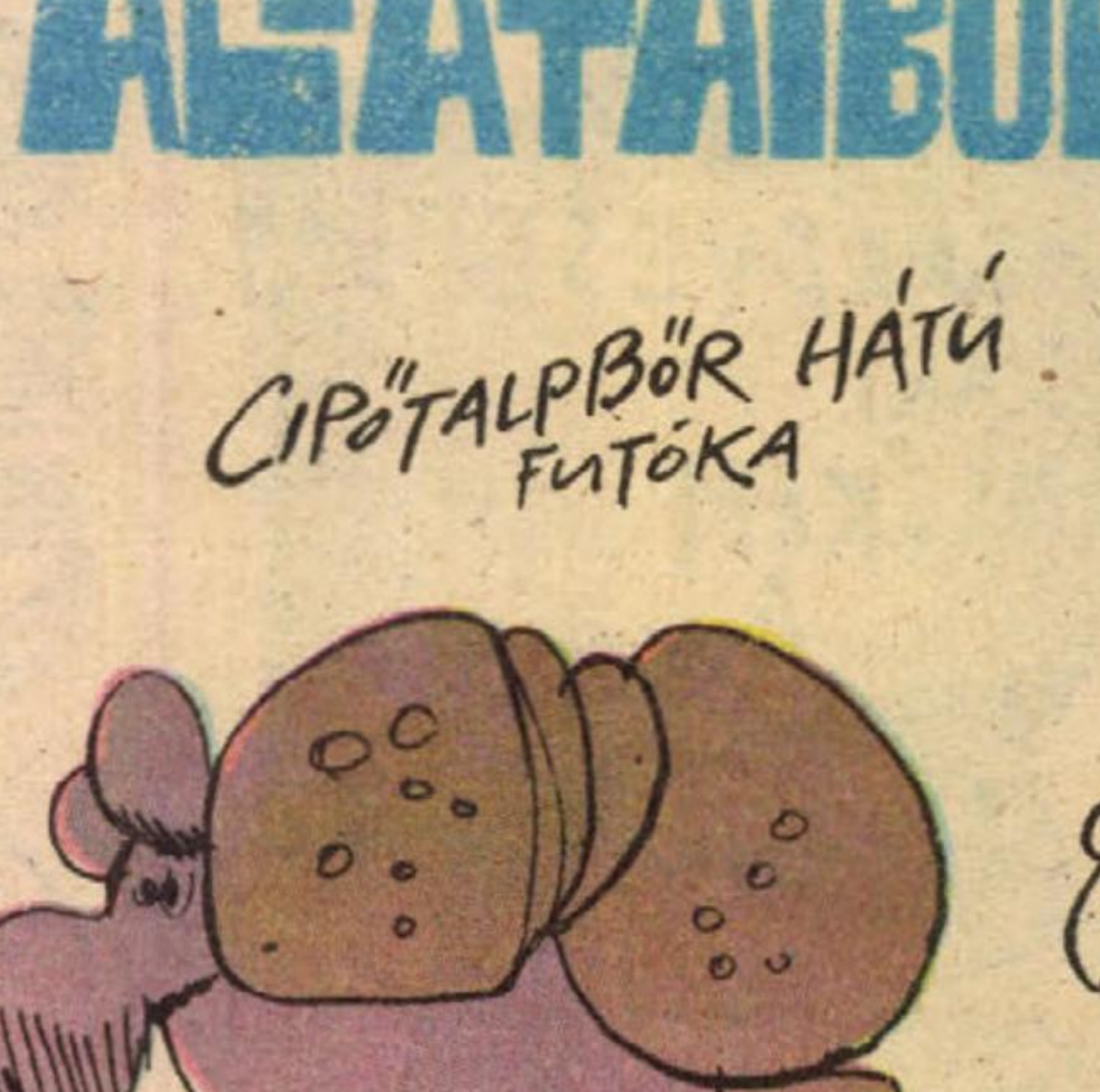

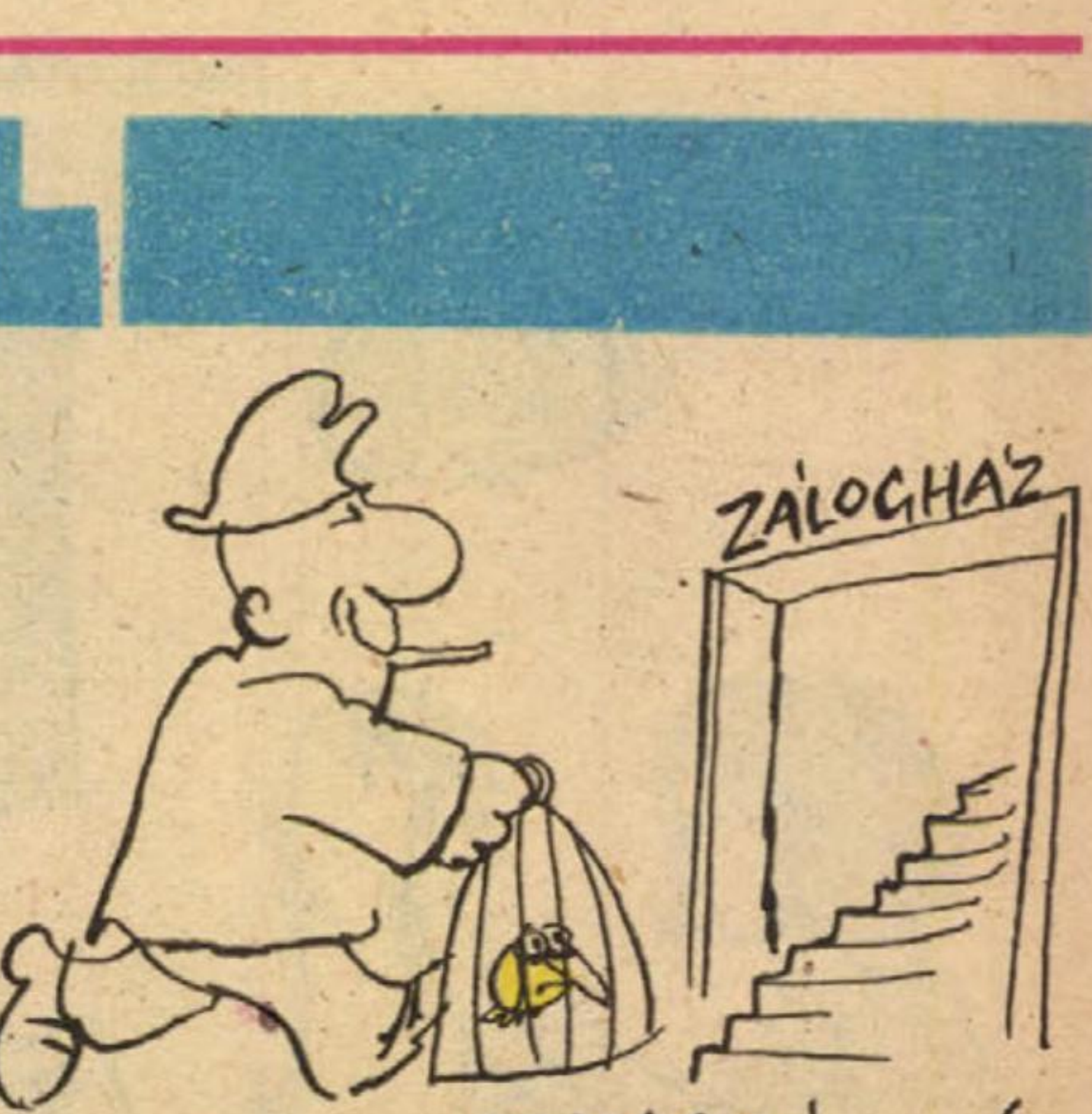

HŰVÖSVÖLGYI ROMÁNC

A tölgyfa kérgén morzézik a harkály,
épp azt kopogja: őszi lomb, tarkálj!
A nyár még kijátssza végső adujat,
langy napfény fűti a borz odúját...

Ábrándos szemű szende kislány balján
topog a gyepen egy tüzes talján,
csupáncsak a csalit torzonborz borza
gyanítja róla, hogy nem gróf Sforza...

A talján kérdi: egy csók quanta costa?,
s kérdése súlyát csókkal fokozta.
És szólt a lány: – míg tőle csókot csent –, ó,
ez ingyen van, a többi: cinque cento...!

Szilágyi György

AUTÓIMÁDAT

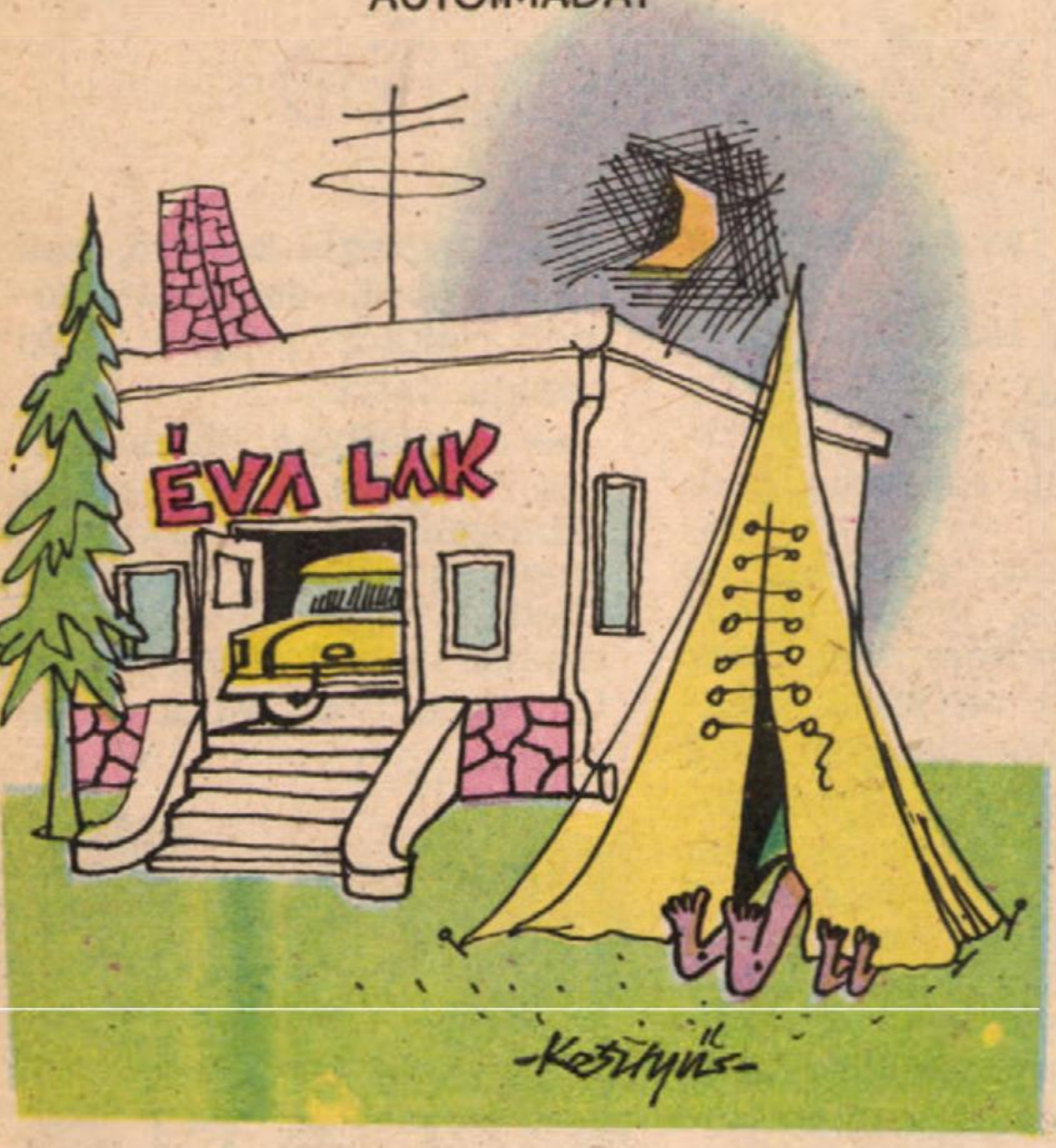
ÉVA LAK
Kesztyűs

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

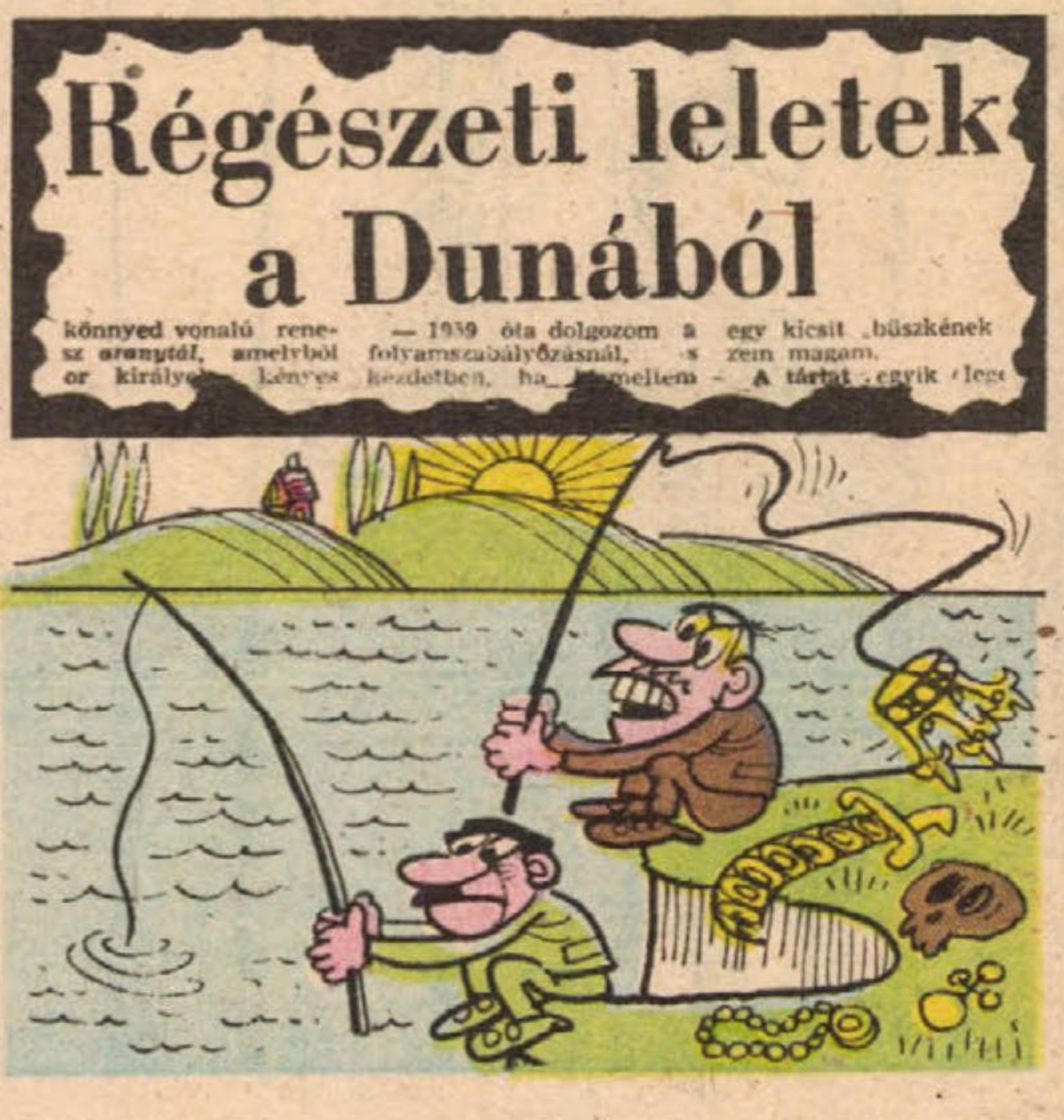
Régészeti leletek a Dunából
könnyed vonalú rene- — 1939 óta dolgozom a egy kicsit „büszkének
sz aranytól, amelyből folyamszabályozásnál, s zem magam.
or királyok kényes kezdetben, ha kiemeliem – A tárlat egyik „leg

– Minden van itt, csak hal nincs...

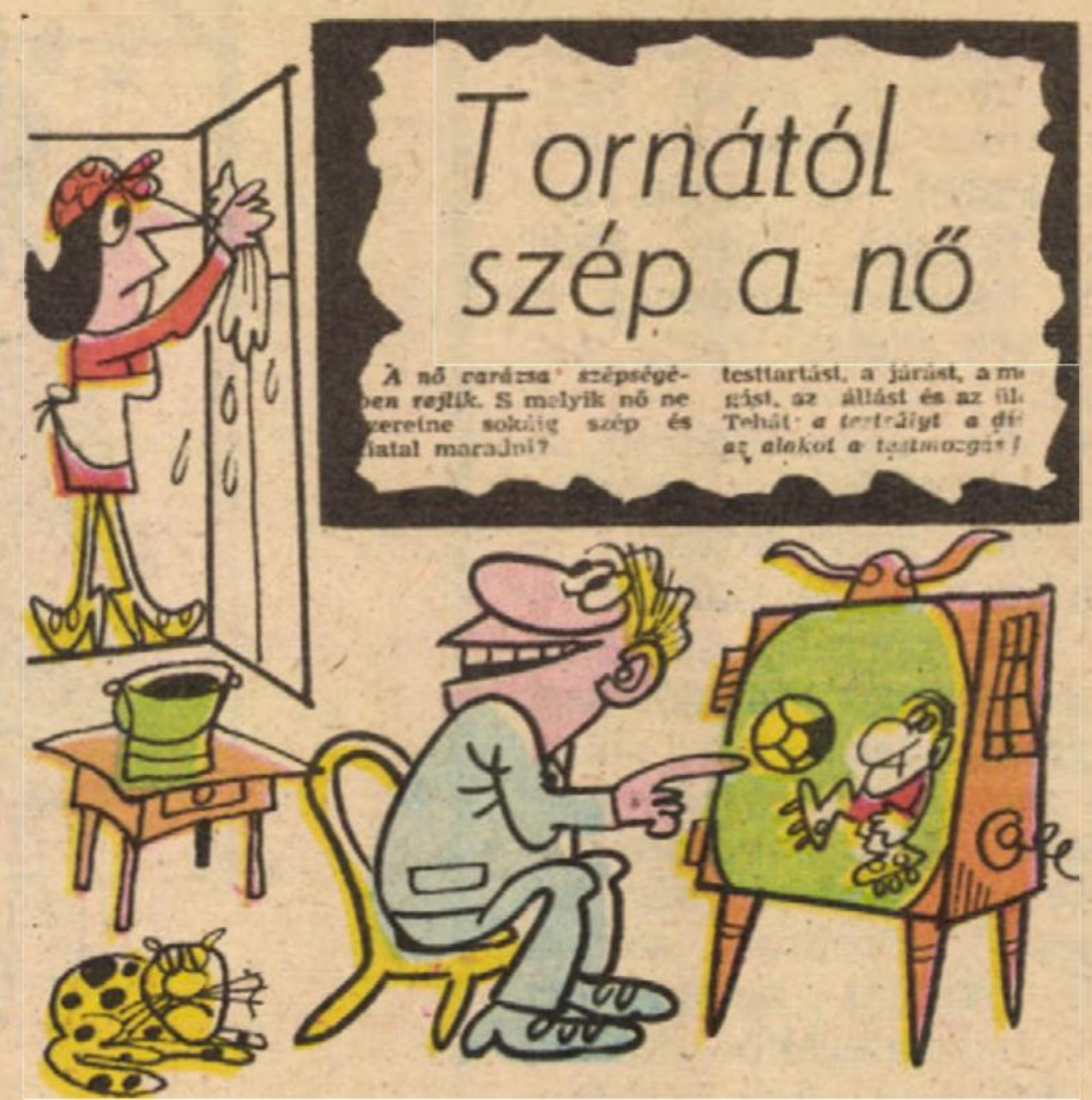
Tornától szép a nő
A nő varázsa szépségében rejlik. S melyik nő ne szeretne sokáig szép és fiatal maradni?
testtartást, a járást, a mozgást, az állást és az ül
Tehát a testtartást a di az alakot a testmozgás!

– Te csak szépülj, fiam, én addig megnézem a meccset.

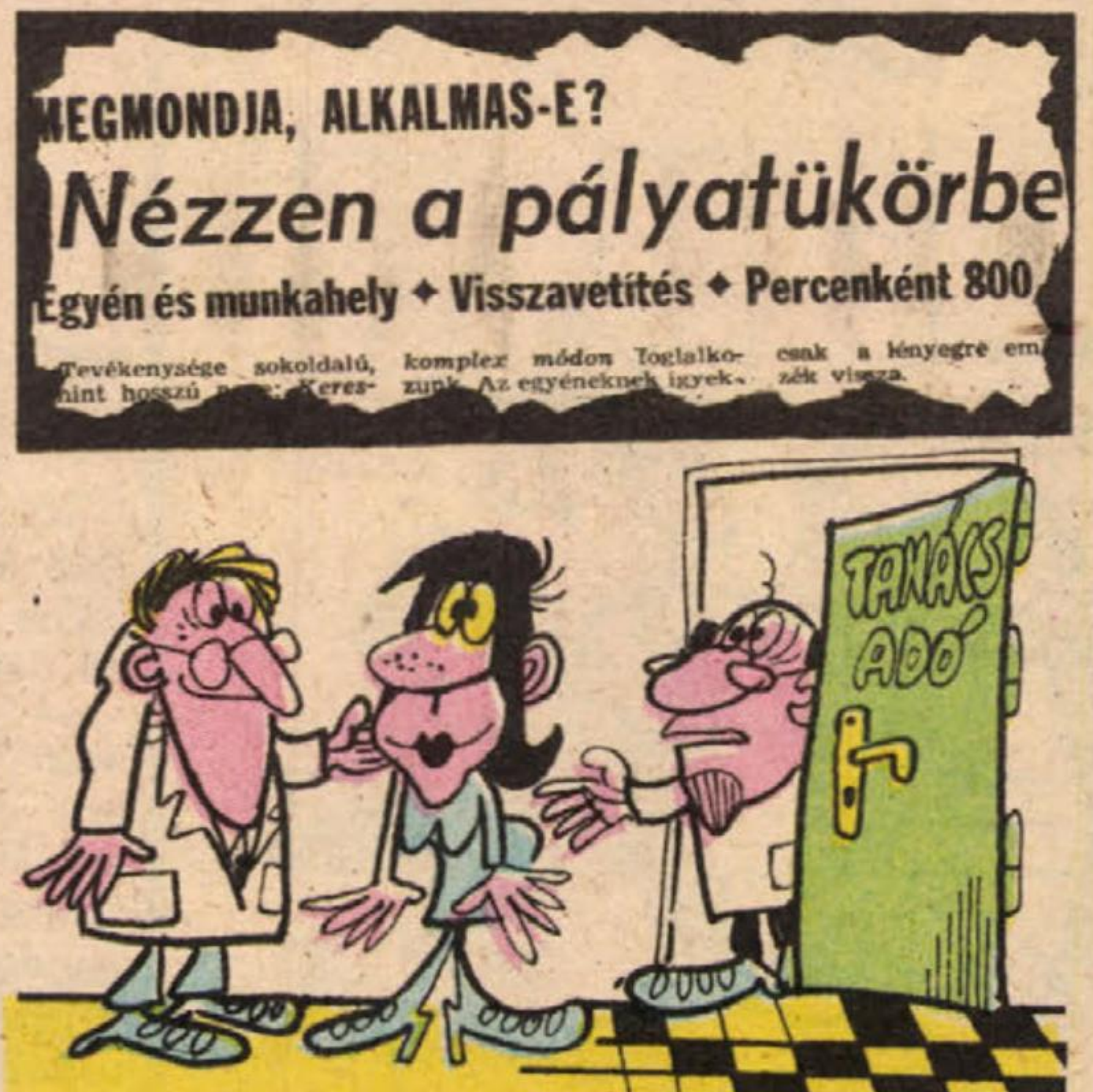
MEGMONDJA, ALKALMAS-E?
Nézzen a pályatükörbe
Egyén és munkahely ◆ Visszavetítés ◆ Percenként 800
Tevékenysége sokoldalú, komplex módon foglalko- csak a lényegre em
hint hosszú Keres- zunk. Az egyéneknek igyek- zék vissza.
TANÁCSADÓ

– Kolléga, vezesse a hölgyet a pályatükörhöz, ugyanis manöken szeretne lenni!

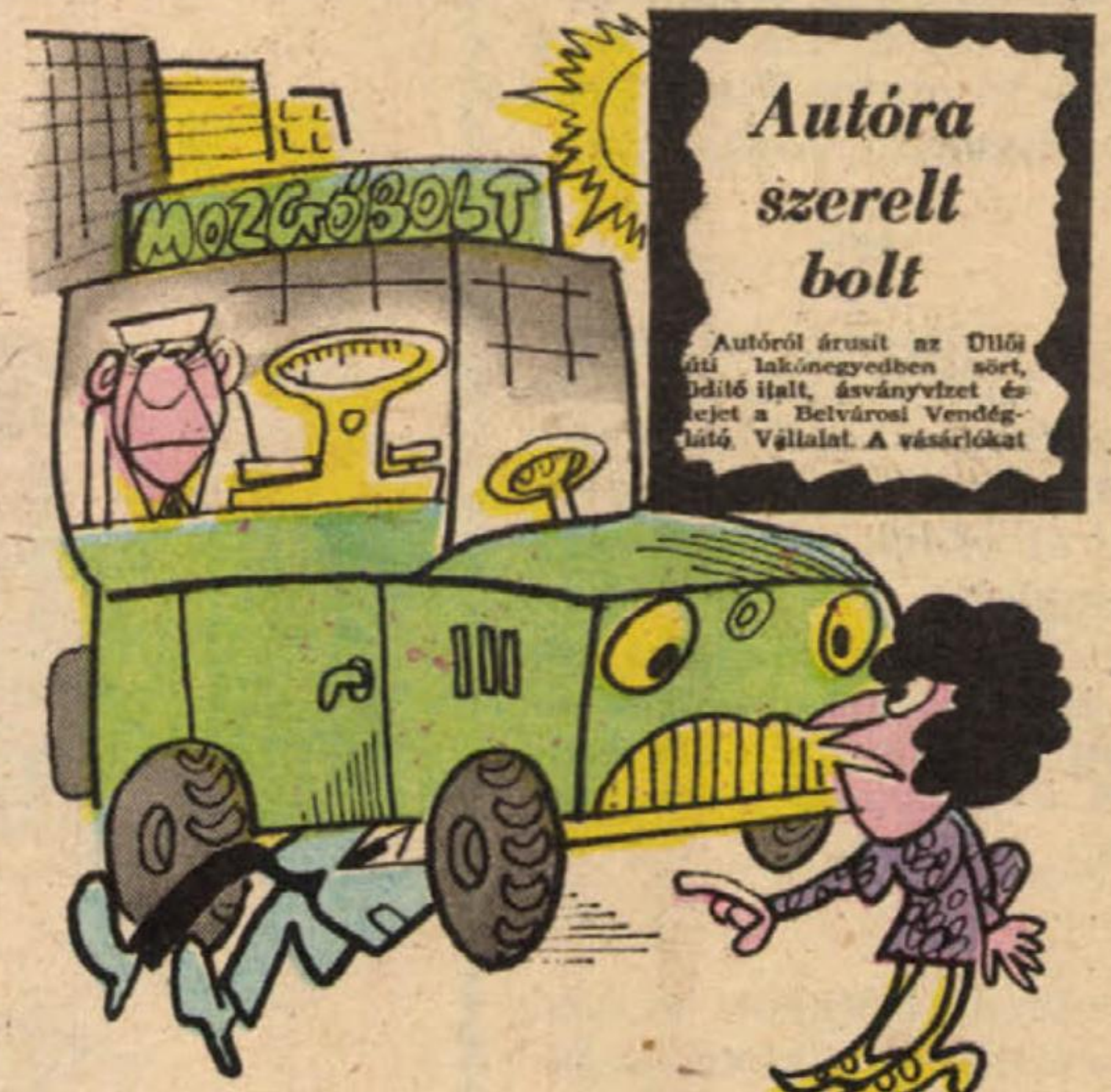
Autóra szerelt bolt
Autóról árusít az Üllői úti lakónegyedben sört, üdítő italt, ásványvizet és tejet a Belvárosi Vendéglátó Vállalat. A vásárlókat
MOZGÓBOLT

– Csak azt nézi a férjem, hogy mi van a pult alatt.

CSOCSOSZÁN

①

Csocsoszán, az elektronikus számológép, hat évvel ezelőtt került a vállalathoz. Az egzotikus hangzású nevet azért kapta, mert Japánból importálták. Csocsoszán mindenkinek elnyerte a tetszését, mert például azonnal kiszámította, hogy Hédikének, a technikus-kislánynak, hány puszit küldött két év alatt a vőlegénye, aki Kislőcén katonáskodott. Hédike maga is meglepődött, amikor megtudta, hogy ezalatt az idő alatt több mint kétmilliárd puszit kapott és ebből ötszázhatvanegyezret az orra hegyére.

②

— A számítógép meg fogja könnyíteni a munkánkat — mondta G., a vállalat igazgatója és Csocsoszán valóban jól dolgozott: pillanatok alatt kiszámolta, hány feketét kell főznie Gizikének, a büféslánynak, ha India összlakossága, naponta kétszer, kávét iszik Gizikénél, a büféslánynál. Továbbá kiszámította azt is, hogy hányszor pislog az igazgató az adott pillanattól kezdve a nyugdíjba vonulása napjáig.

— Fantasztikus! — mondták a vállalat dolgozói. — Csocsoszán egy zseni!

③

A gép nem csak számolni, rajzolni is tudott, ha beléje táplálták a megfelelő adatokat. Néhány perc alatt „lerajzolta" özvegy Zimmermannét, a bérelszámoló legidősebb dolgozóját. Az arcvonások számokból tevődtek össze, de ha messziről nézték a rajzot, a számok vonalakká változtak át.

— Csocsoszán mindent tud! — állapították meg a vállalatnál és a legbüszkébbek akkor voltak, amikor a számítógép kiadta magából „A pamutgombolyaggal játszó macska" című kompozícióját.

Ez a mű első díjat nyert az iparág képzőművészeti kiállításán.

④

— Ez így nem mehet tovább! — mondta szenvedélyes hangon G., a vállalat igazgatója. — Csocsoszán nincs eléggé kihasználva, pedig nagyon sok pénzbe került. Javaslatokat kérek!

Egyesek azt javasolták, hogy a gépet közösen kellene használni más vállalatokkal, de ezt az igazgató határozottan elutasította. Végül is azt a javaslatot fogadta el, hogy a számítógépet küldjék le két hétre nyaralni Balatonamúrra. Egy kis pihenés neki sem árt.

⑤

A két hét azonban gyorsan eltelt és Csocsoszánt visszahozták Pestre.

— És most? — kérdezték a vállalat vezetői.

— Valahogy meg kellene szabadulnunk tőle. Iskolázzuk be. Amíg tanul, nincs semmi gondunk, aztán majd meglátjuk, mi lesz.

Így történt, hogy Csocsoszánt, az elektronikus japán számítógépet, beíratták a Számítástechnikai Főiskolára.

⑥

A Számítástechnikai Főiskola elvégzése után beiratták a Képzőművészeti Főiskolára — hadd tanuljon meg jobban rajzolni —, de Csocsoszán a negyedik félév közepén kimaradt. Nem bírta tovább. Ekkor végre komoly feladatot kapott. Azt kellett kiszámítania: hány forintjába került szocialista államunknak az ő továbbtanulása. A számítógép néhány másodperc alatt kiszámította.

— Na látod! — mondta az igazgató. — Ezekután, remélem, belátod, hogy helytelenül cselekszel, ha nem tanulsz tovább.

Ez volt az a pillanat, amikor Csocsoszán fellázadt. Morogni, dohogni, kattogni kezdett és kiszámolta: mennyi pénzt dobtak ki az ablakon hat év alatt azzal, hogy nem hasznosították a képességeit.

⑦

Az igazgató még aznap diadalmasan jelentette felettes hatóságának:

— Helyesen tettük, hogy megvásároltuk a gépet. Ez az ördöngős masina két és fél perc alatt számolta ki azt, amit harminc ember csak hat hónap alatt tudott volna kiszámolni.

Mikes György

TRIBÜN

Gerald Ford fájlalja, hogy a Fehér Házban nincs uszoda. Dr. Edwin Paget, az elnök orvosa fájlalja, hogy Ford saját házimedencéjében is csak 400 métert úszik naponta.

— Az agyműködést az agy hajszálereinek oxigénellátása szabályozza — mondta a derék doktor. — Ez a korral csökken, de rendszeres testedzéssel helyreállítható. Az elnök mai mozgásmennyisége legfeljebb egy hivatalsegéd szellemi tevékenységéhez elegendő. Fordnak sokkal több oxigént kellene az agyi hajszálerekbe küldenie, ha meg akar birkózni — például — az inflációval.

Ami a háziorvos hajszálereit illeti: Dr. Paget csak az elmúlt nyár során harmincöt ízben mászta meg a 4000 m magas Pikes Peaket. Hetvenöt éves fejjel.

***

Az ellenfél védőjátékosa durván szerelte Tito Fuentest, a Giants csatárát. Fuentes feltápászkodott és odament a goromba legényhez.

— Fiam — mondta — ne rúgdoss engem. Nekem nagy családot kell felnevelnem. Öt, vagy hat gyerekem van.

***

Lennart Bergelin, a svéd teniszválogatott kapitánya:

— Nagyon elkényeztetjük manapság a játékosokat. A dallasi tornán minden versenyzőnek külön Cadillacet bocsátottak rendelkezésre, természetesen sofőrrel. Tizenhét éves koromban én biciklin mentem az első válogatott mérkőzésemre. És minden öt percben leesett a láncom.

***

Max Merkelt, az osztrák származású csodaedzőt, München kisebbik csapata, a válság sújtotta 1860 München szerződtette.

— A Bayern Münchennél persze egyszerűbb dolgom lenne — mondta a mester. — Le se kéne mennem a pályára. Őket telefonon is edzhetném.

***

George Foremant megkérdezték, hogy mi a véleménye a menedzserekről?

— A menedzser — szólt a válasz — olyan mint az én Billy barátom. Srác koromban egyszer jeget árultunk Billyvel. A kocsit én húztam, én ordítottam, hogy „jegeees" s a jégkockákat én cipeltem fel a lakásokba. Billy a kocsit őrizte. A bevételt megfeleztük.

p. p.

VENDÉGSÉG

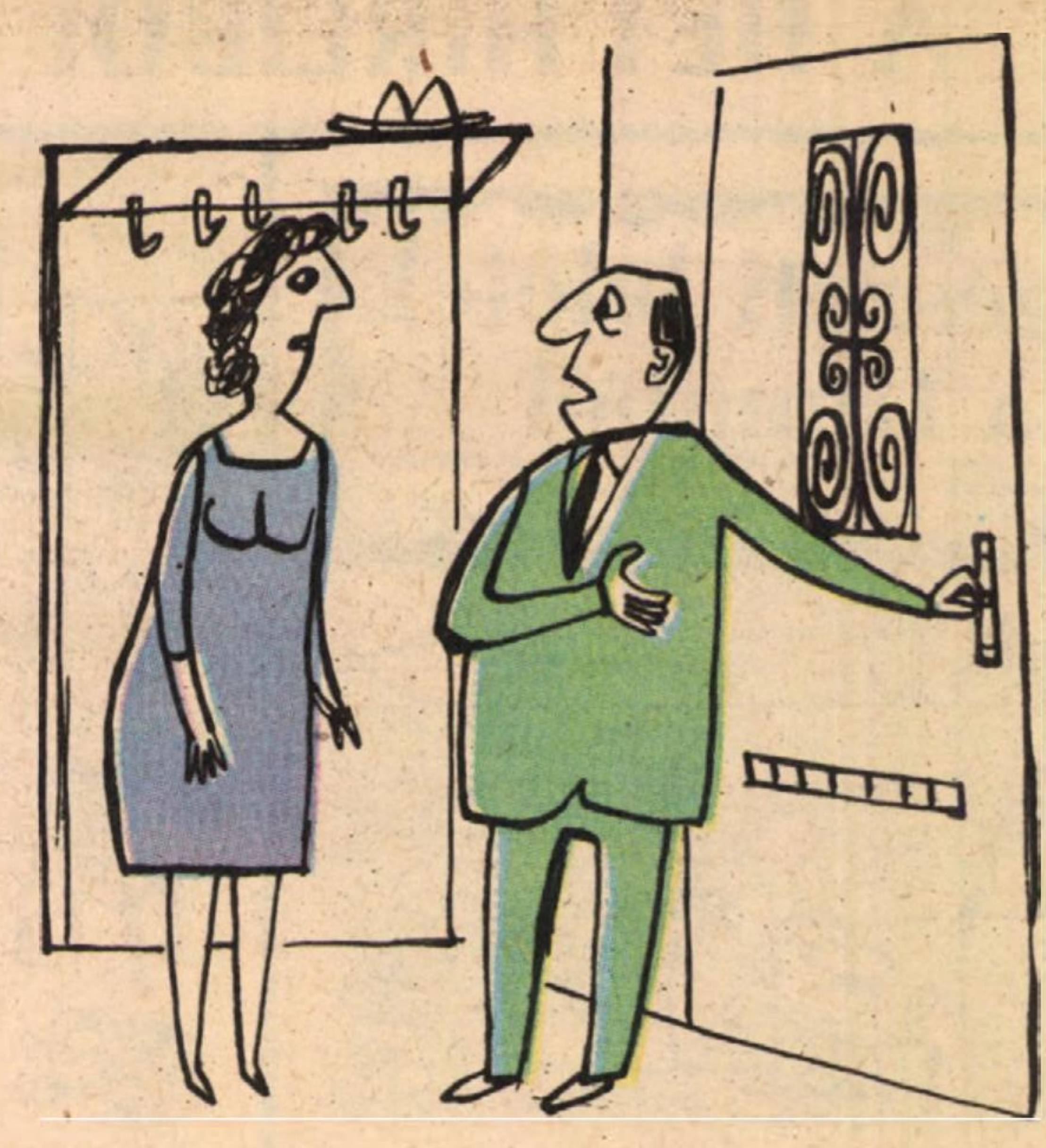

– Rémes, ezek milyen unalmas alakok . . .

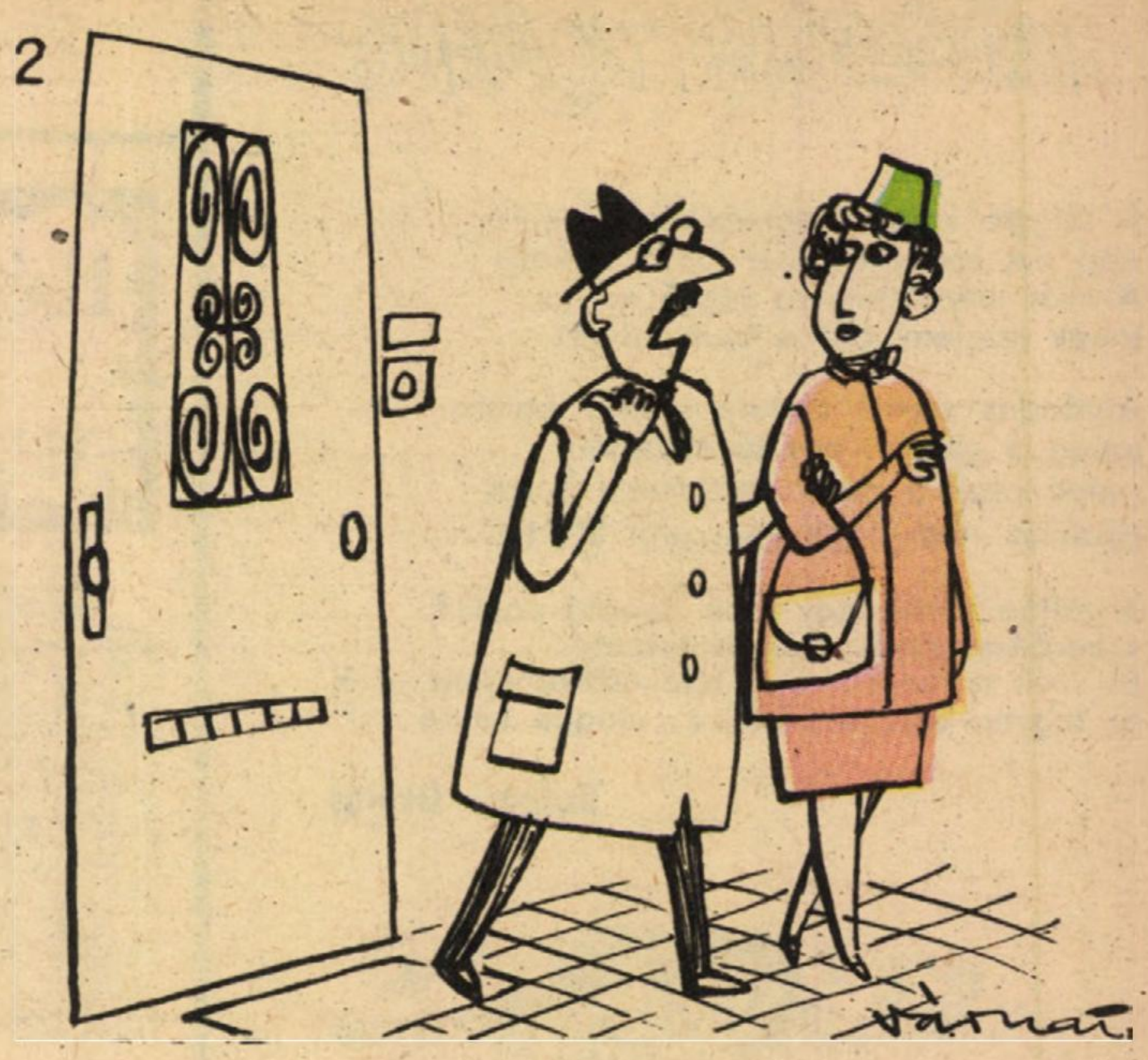

– Rémes, ezek milyen unalmas alakok . . .

SÉRTÉS

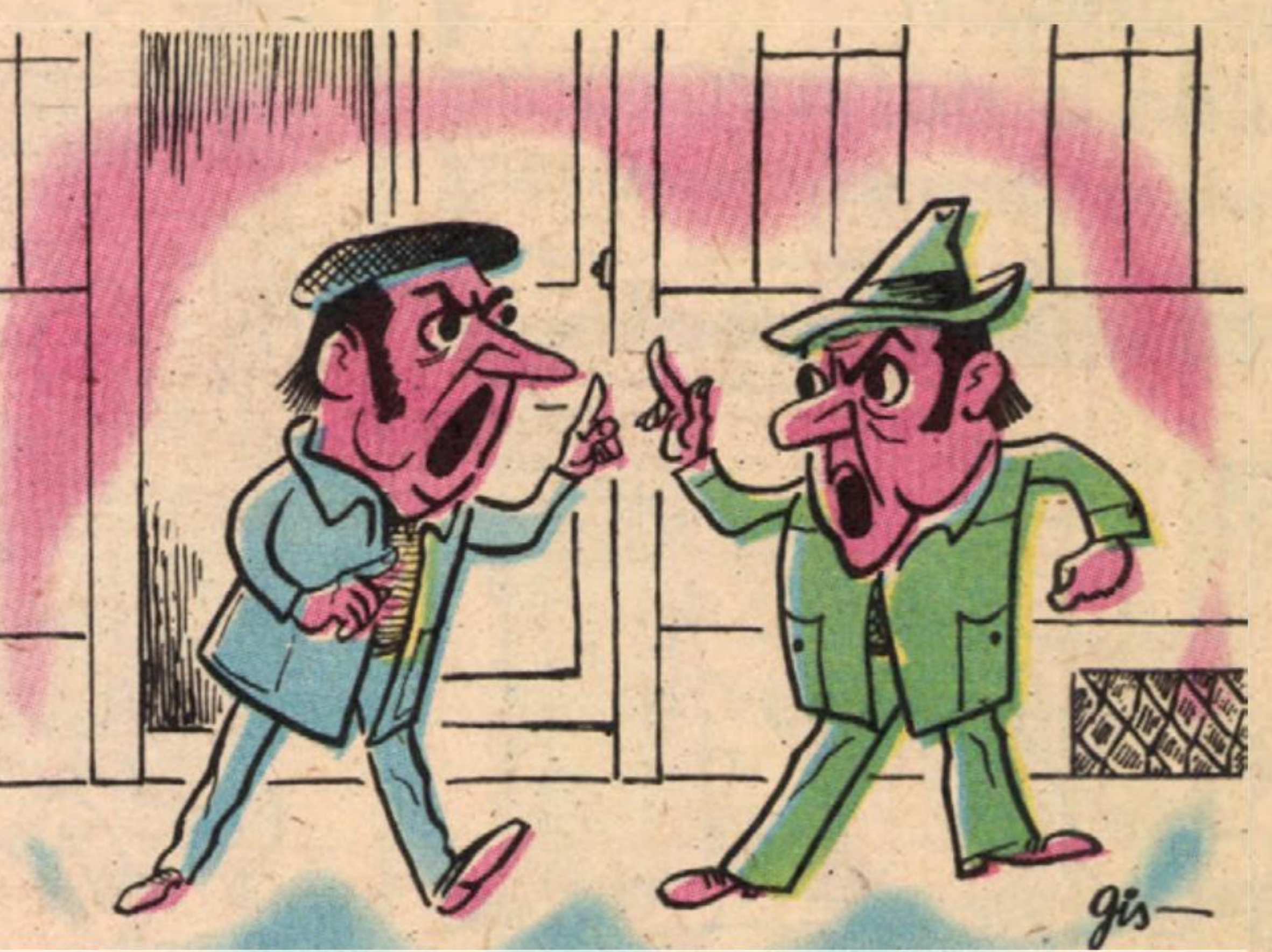

– Maga minek néz engem?
– Annak, ami valójában!
– Ezt pedig kikérem magamnak!

LÁNGOLÓ PALACSINTA

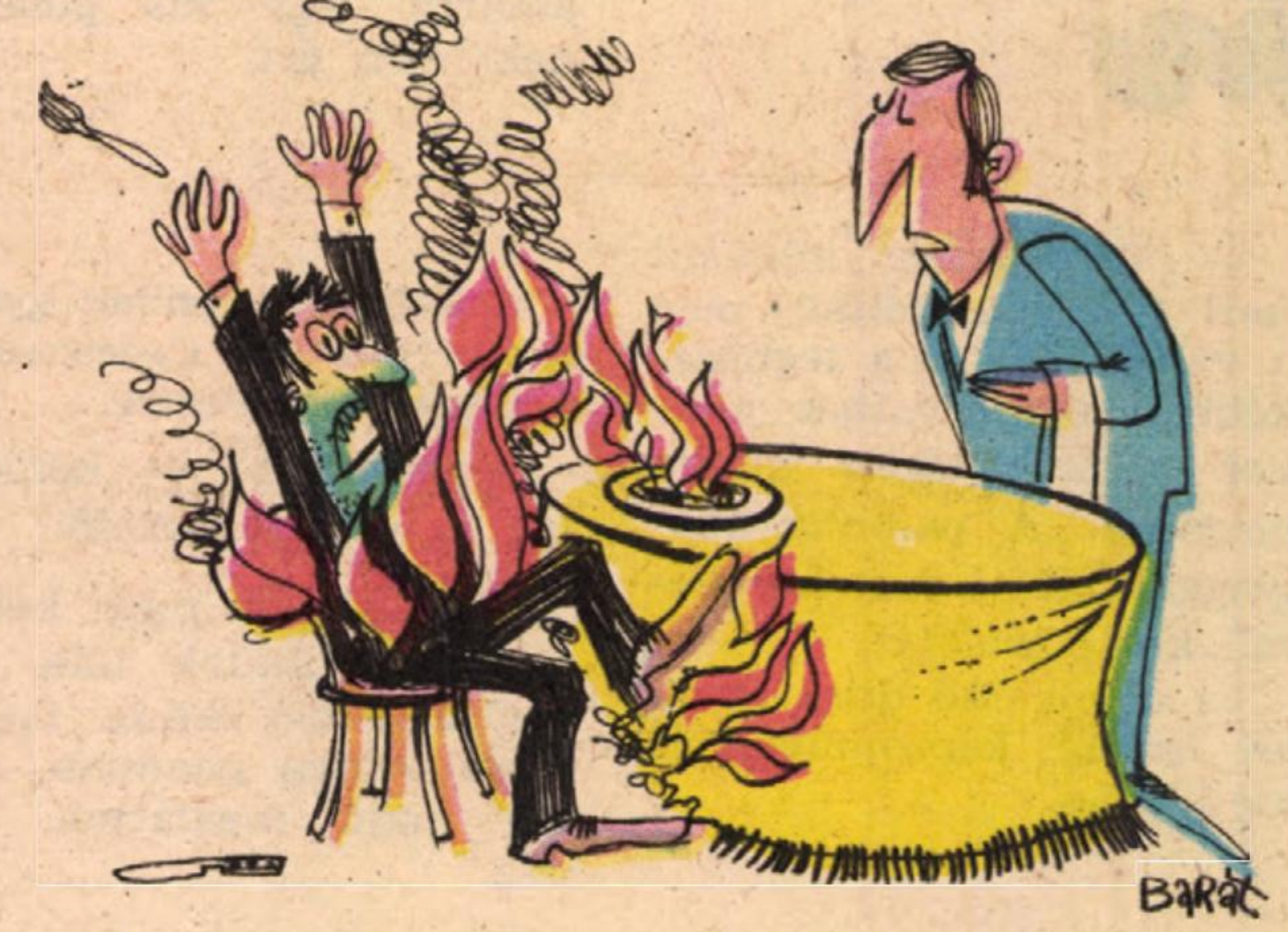

– Ajánlhatnék utána egy nagy adag fagylaltot?

ÖNBIZALOM

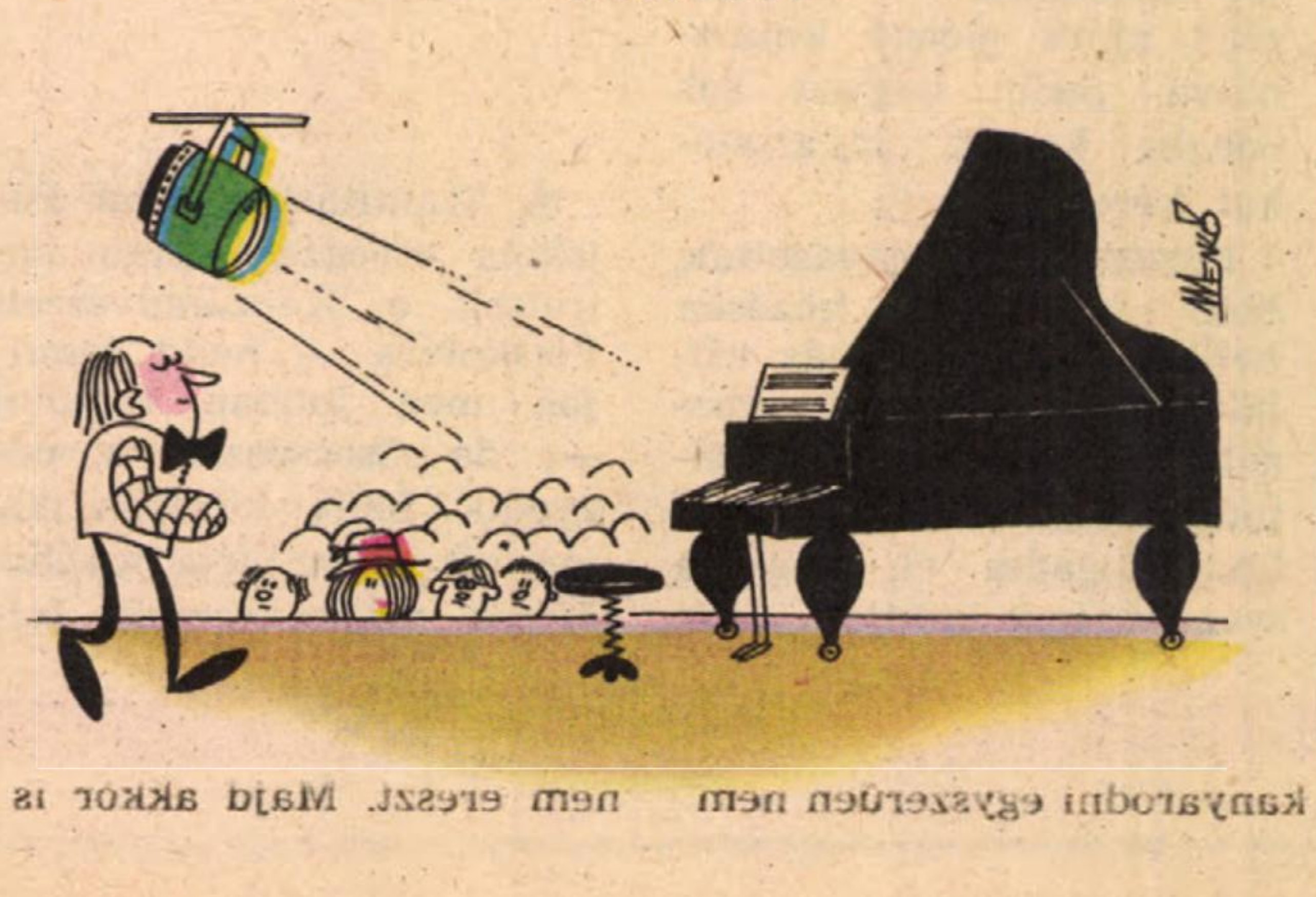

PÁRBESZÉD

— Tessék, 193 forint és 40 fillér.

— Miért 193 forint és 40 fillér? Tegye a mérlegre. Egy kiló 181 forint 10 fillérbe kerül, ez pedig csak 90 deka.

— Pardon, tévedtem, de nem csoda, hogy tévedtem. Ma tudtam meg, hogy szegény jó anyámat megcsalta a mostohaapám egy kenyereslánnyal. Ilyen körülmények között azt sem tudom, hol áll a fejem.

— Rendben van. Elfogadom, hogy rossz idegállapotban van. De a múlt héten három méter hosszút kértem az első osztályúból, maga viszont csak 2 méter 70 centimétert adott a másodosztályúból. Ugyanakkor három métert számolt és extra minőséget. Vagyis 48 forinttal megkárosított.

— Ez csak múlt hét szerdán lehetett, amikor az a rettenetes frontátvonulás volt Ilyenkor képtelen vagyok koncentrálni, pontosan számolni. Doktor Everson, a Harvard egyetem professzora is kimutatta . . .

— Elfogadom. Emberek vagyunk. Tegnapelőtt azonban két litert kértem a jobbikból, és csak otthon vettem észre, hogy három deci hiányzik belőle. Ami pedig a minőséget illeti, az egészet kénytelen voltam kidobni a szemétbe.

— Ez a rendkívül sajnálatos eset csak délelőtt történhetett, amikoris a feleségem bejött az üzletbe, és közölte velem, hogy nem hajlandó elválni, vagy délután történt, amikor az asszony ismét benyitott és legnagyobb megdöbbenésemre kijelentette, hogy válik.

— És tegnap, amikor 9 köbméter anyagot kértem, csak hetet adott, de tízet számolt, akkor milyen lelki bánata volt?

— Semmilyen, kérem szépen. Tegnap a bal kettes zápfogam úgy lüktetett, hogy a falat haraptam. Csoda, hogy tévedtem a számadásban? Nem csoda. Utóvégre emberek vagyunk.

— Kétségtelen. De magyarázza meg, miként lehetséges az, hogy jogos fájdalmában, lelki válságában, elkeseredésében mindig a vásárló kárára téved?!

— Ez előttem is rejtély. Ennek a titoknak a megfejtése egy kiváló pszichológusra vár.

— Micsoda véletlen! Én pszichológus vagyok, s kikísérleteztem egy tökéletes módszert, amelynek segítségével ön ezután nem fog becsapni a számolásnál.

— S miben áll ez a módszer?

— Nagyon egyszerű. Ebbe az üzletbe az életben többé nem teszem be a lábam! Volt szerencsém!...

Galambos Szilveszter

PRODUKCIÓ

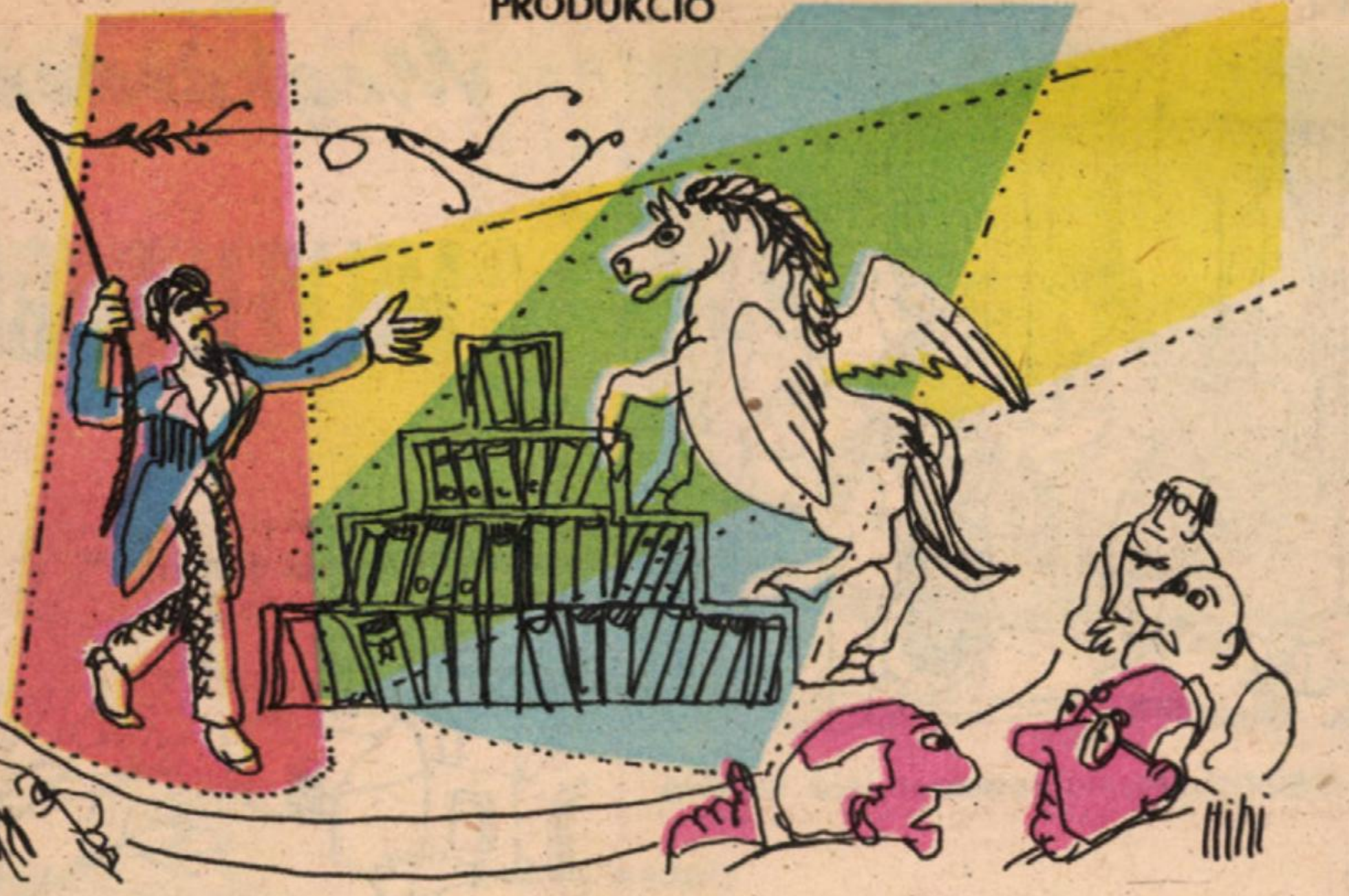

– Aprópénzre váltotta a tehetségét!

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA VI.

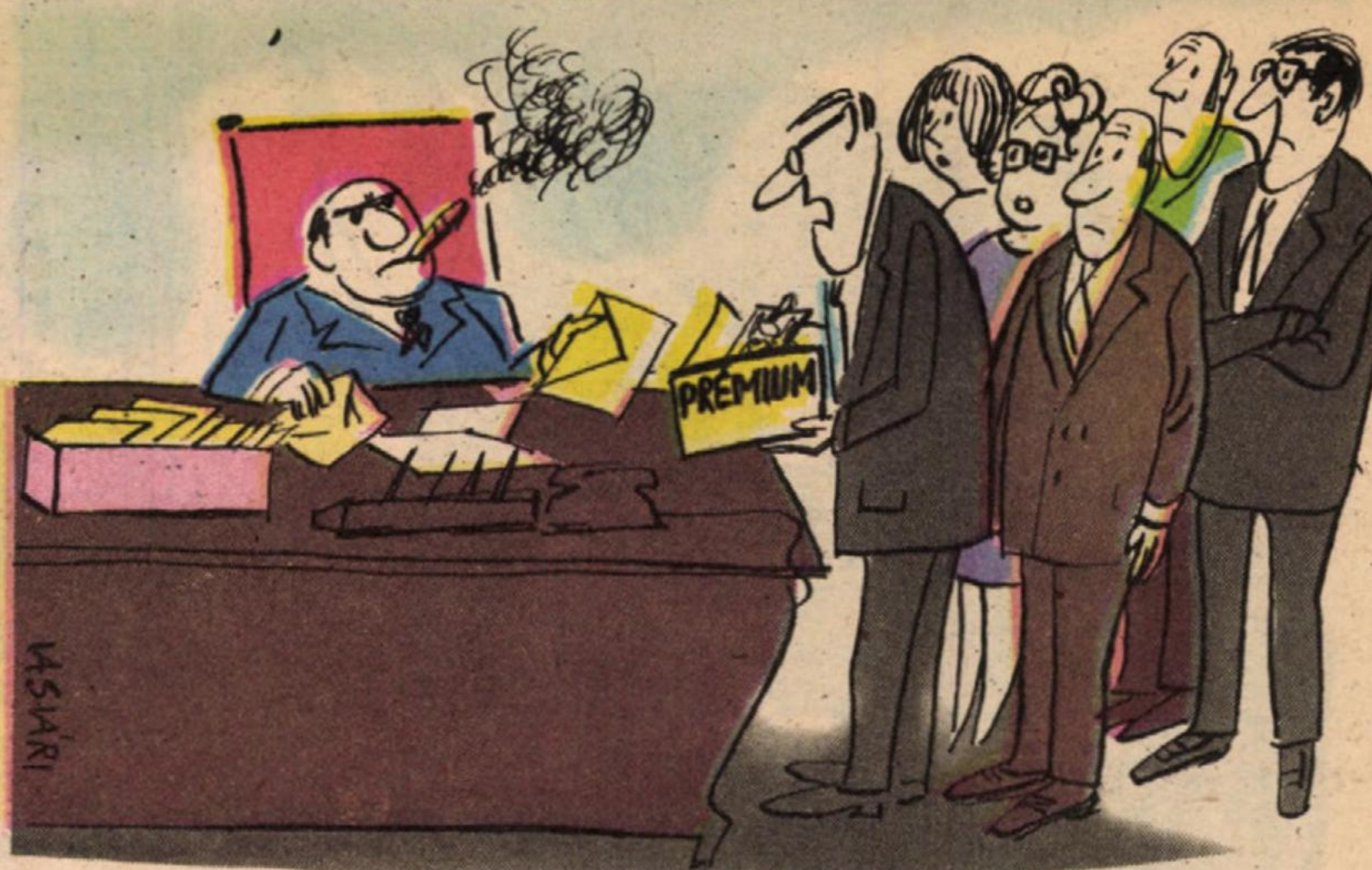

„Fukar kezekkel mérsz, de hisz nagy úr vagy."

(Madách)

EMLÉKFOTÓ AZ UTAZÁSRÓL

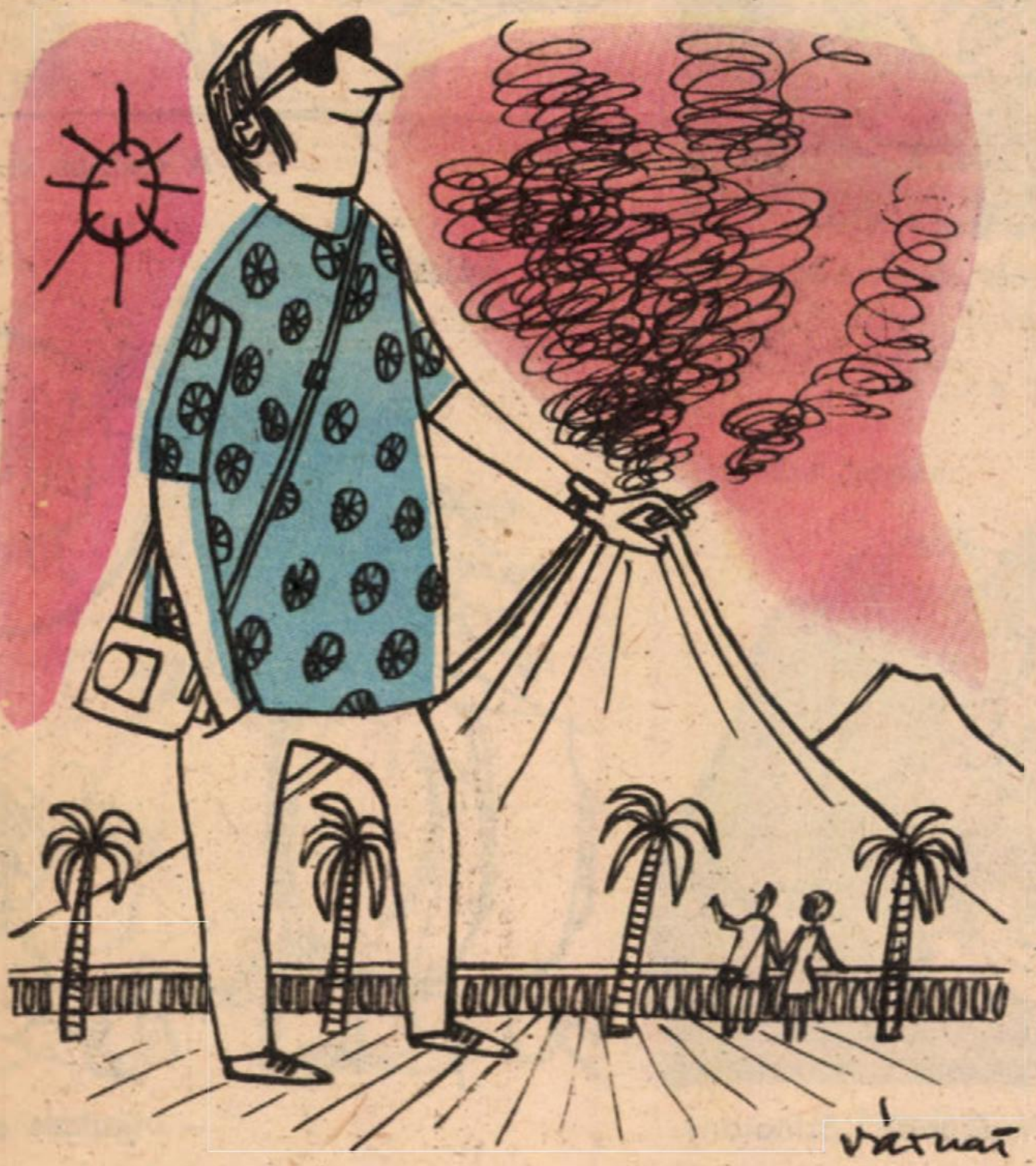

RENDES KISLÁNY

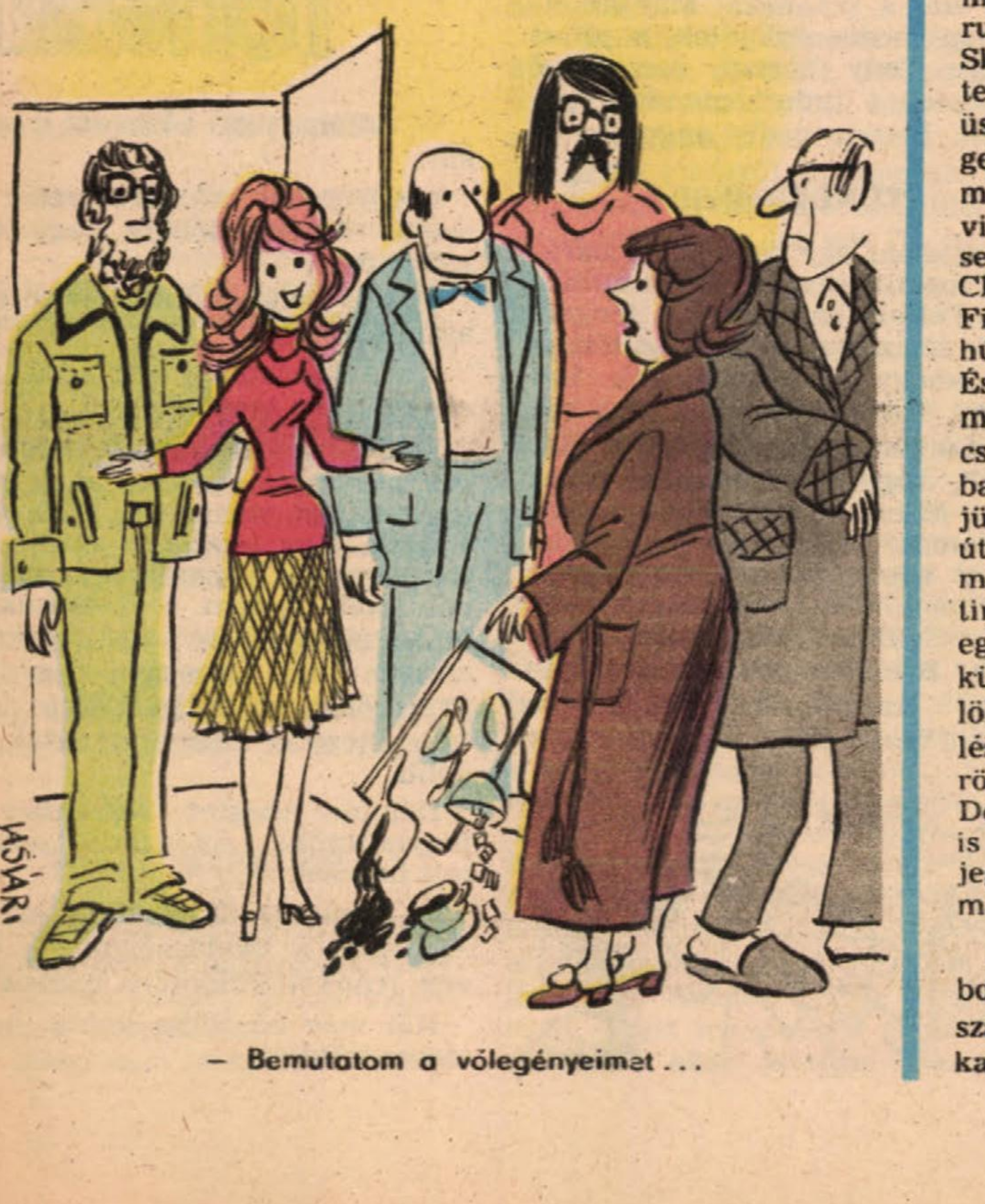

– Bemutatom a vőlegényeimet . . .

A MÉLYSÉGBÖL

Kis mókusbogaram! Itt ülök a volán mellett, most kerültem meg harminchatodszor a háztömböt. Ezeket a sorokat a térdemen írom, lázasan és verítékezve. A Krompacher Gedeon utca sarkán minden harmadik kör végére általában pirosat mutat a lámpa, ilyenkor van időm néhány sort odavetni. Aztán majd gombóccá gyúrom ez a levelet és kihajítom a járdára. Talán akad jótét járókelő, aki eljuttatja a címedre. Most hajtottam el harminchatodszor a ház előtt. Látom az ablakban a kék blúzodat, meg a szőke hajadat és elszorul a szívem. Hiába vársz, búcsúznom kell. Többé nem foghatom meg a kezedet, nem nézhetek a szemedbe, amelyet — most már minek szépítsem? — szerettem.

Egy bádogkaraván, egy pléhfolyam közepén ülök és nincs menekvés. Jobbról egy Volántaxi halad mellettem, balról egy Ikarusz. Mögöttem egy szürke Skoda, előttem egy viseltes Opel gurul. Szélütött üstökösraj módjára kerülgetjük a háztömböt. Vagy még inkább, mint valami világbajnoki futam versenyzői egy lassított filmen. Clay Regazzoni, Emerson Fittipaldi, Niki Lauda — húszkilométeres átlaggal. És mögöttünk, előttünk, mellettünk a többi száz kocsi. A kígyó a saját farkába harapott, már körüljárjük a háztömböt s nincs kiút, keringünk csak egyre, megadóan. A kocsikat centiméterek se választják el egymástól. Ha valamelyikünknek fékeznie kell, a lökhárítók finom csendüléssel ütköznek, csupa csörömp körül az egész világ. De már nem ordítunk, nem is káromkodunk. Kőarccal, jeges szemekkel meredünk magunk elé.

Megállni, vagy — uram bocsá' — léha parkírozási szándékkal a járda mellé kanyarodni egyszerűen nem lehet többé. Ott is kocsik állnak. Sőt!

A Csicsó Jenőné utcát jobbról felszedték. Gúnyoros mosolyú iparosok zsírpapírba bugyolált csöveket gurigáznak ott. Este felé majd leteszik a cókmókot, felnéznek a csillagokra, aztán paprikáskrumplit fogyasztanak szafaládéval. Istenem, szafaládé!... Hol leszek én már akkor!

A Gulipán tér jobb kéz felőli járdájára gonosz emberek egy sor csonkakúp alakú utcai hulladékgyűjtő vedret állítottak. A vedreket cukorspárgával kötötték össze, arra meg cédulát akasztottak, hogy „Rakodási terület". Nem firtatom van-e joguk ilyesmire. Most mindenesetre vérbő kacajok közepette figyelik körmenetünket, ami kétes ízlésre vall, de szívük joga.

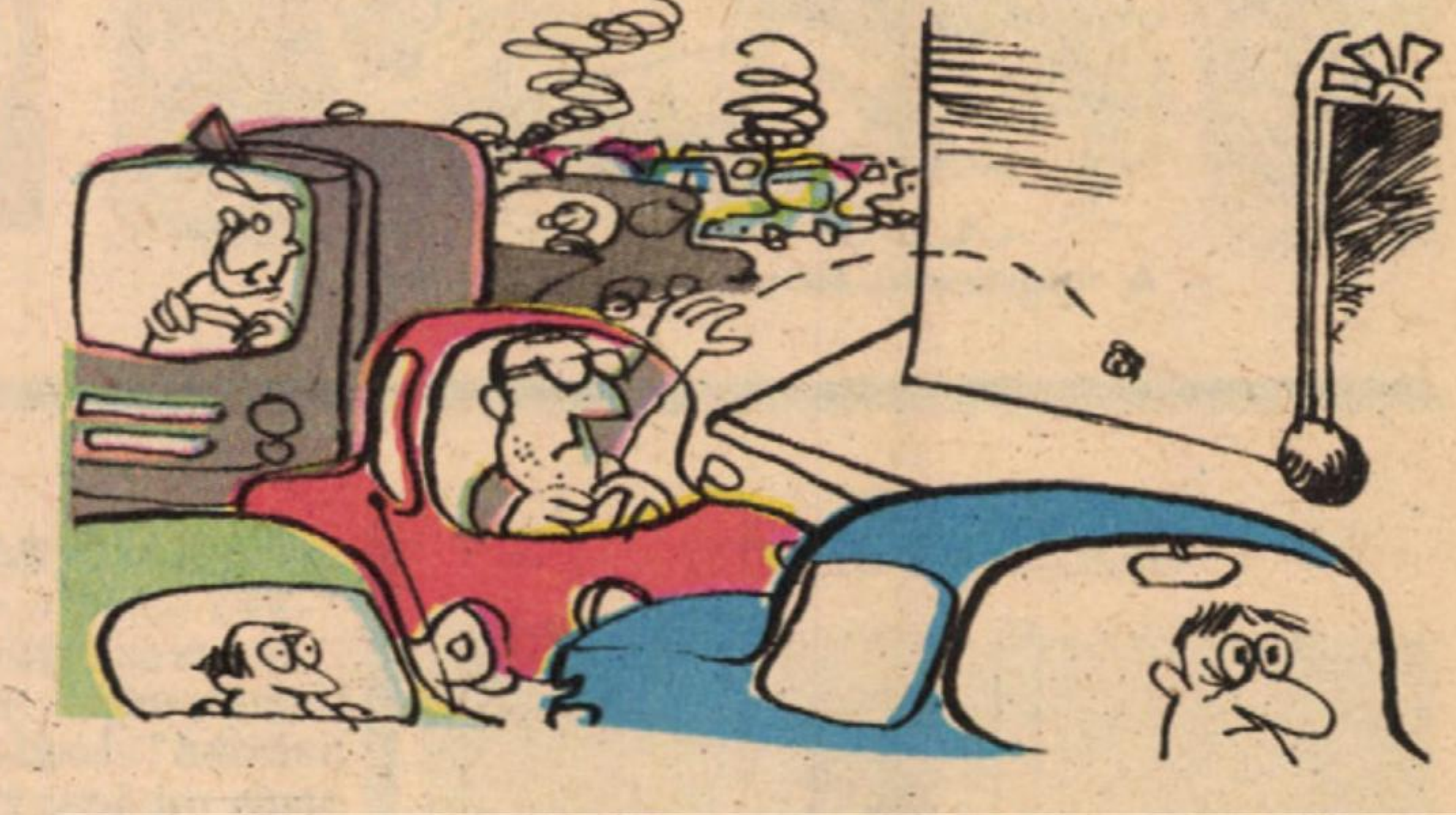

A Plösz Matild utca jobb oldalán egy húszemeletes létra látható terpeszállásban. Több napja helyezték oda, isten tudja, talán, hogy a srácok felmászva, közelről csúzlizhassák le a higanygőz lámpákat. De erről én már sosem szerezhetek bizonyosságot. Mert nekem mennem kell, keringenem kiszabott pályámon, a háztömb körül, az idők végezetéig. A benzinem előbb-utóbb elfogy, az kétségtelen. De ez nem jelent menekvést, csendes révet. Hiszen egyetlen csepp vagyok és a bádogáradat nem ereszt. Majd akkor is taszít, lök, hajt egyre tovább, körbe, körbe.

Ha egy katapultmasinát szereltettem volna a kocsiba! Talán az még segíthetne, fellőhetne Hozzád, egyenest a harmadikra. Mégsem! Ezekben a kocsikban ritkán szuperál minden egyszerre. Mondjuk, ha a kilövő szerkezet működne, de a tető nem nyílna ki. Csak felkenődnék a kocsi plafonjára, mint egy gusztustalan molylepke... Nem, inkább kitartok. Acélos lélekkel és vérző szívvel, Férfimódra.

Ez már a negyvenedik kör. Lassan szürkülni kezd. Az Opel kipufogó gázai becsapnak az ablakomon, könnyű kábulatot érzek. Ég áldjon, kis mókusbogaram! Élj boldogul! Béluskából nevelj erdőkerülőt. Vagy szántóvetőt. Küldd ki a nagy, szabad térségekre, ahol minden tele van parkírozási lehetőséggel. Te pedig menj férjhez. Menj hozzá a dagadt úriszabóhoz a másodikon. Igaz, hajhálót visel és a száján lélegzik, de a lábát sem teszi ki a házból.

És most újra tovább. Tudom, úgysem hallhatod meg, de az ötvenedik körtől kezdve — mint Orfeusz a naphoz — minden alkalommal felkiáltom Hozzád a harmadikra szerelmem búcsúszavát:

— Mariska! Mariska! Mariska!

Peterdi Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MILYEN BABONÁBAN HISZNEK?

Várnai György:

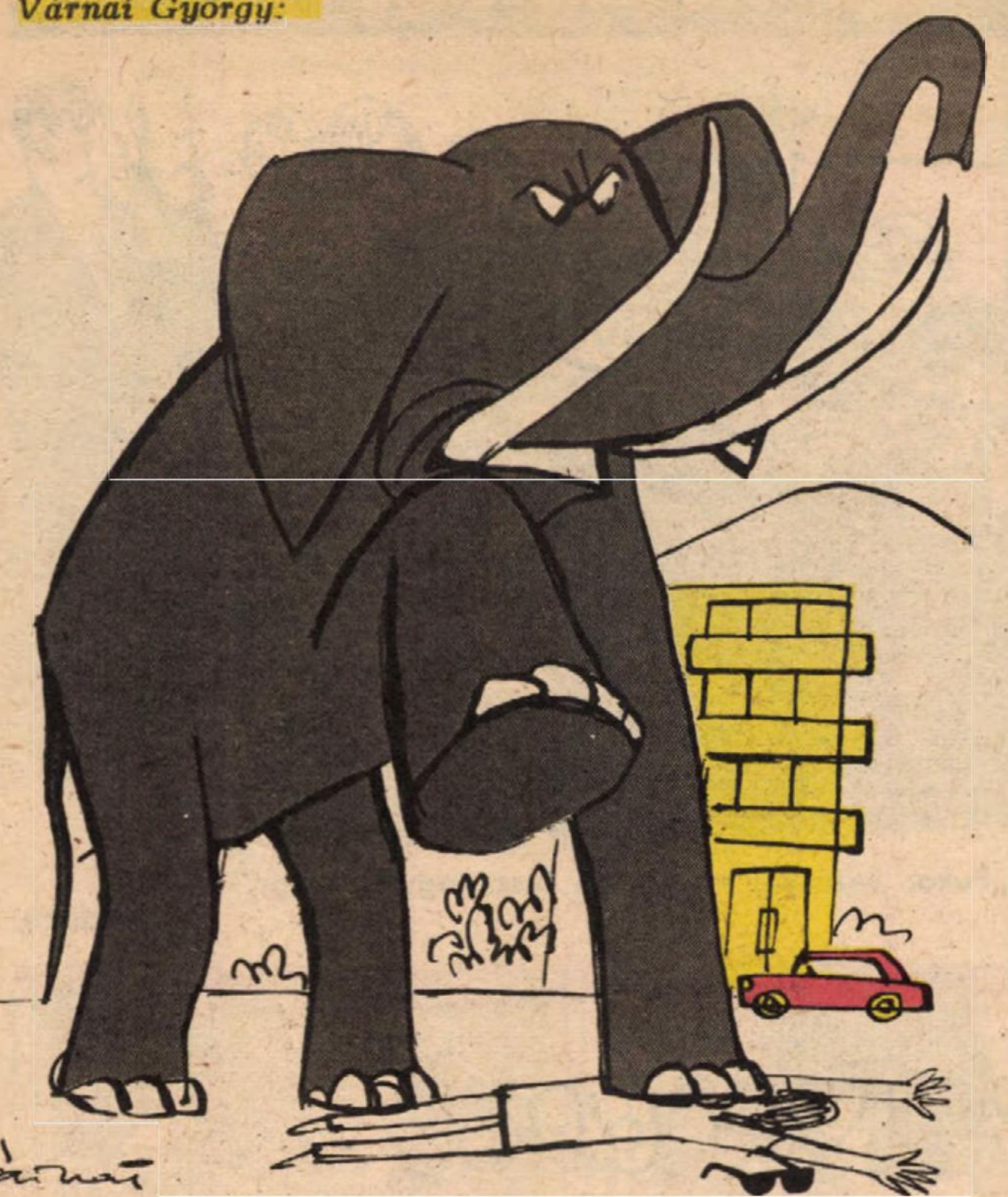

– Ha reggel megvadult elefánttal találkozom, kellemetlenség ér.

Endrődi István:

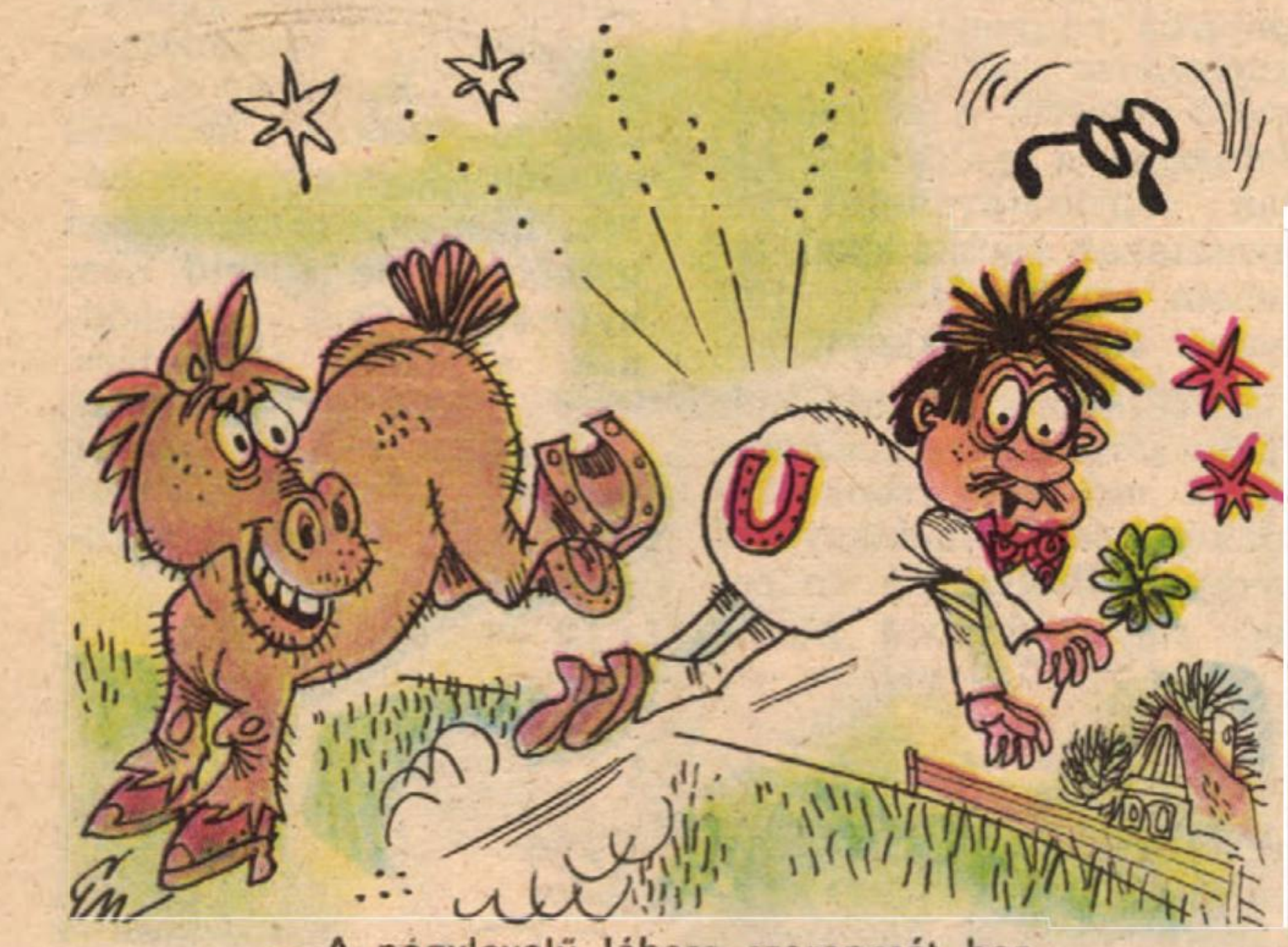

– A négylevelű lóhere szerencsét hoz.

Brenner György:

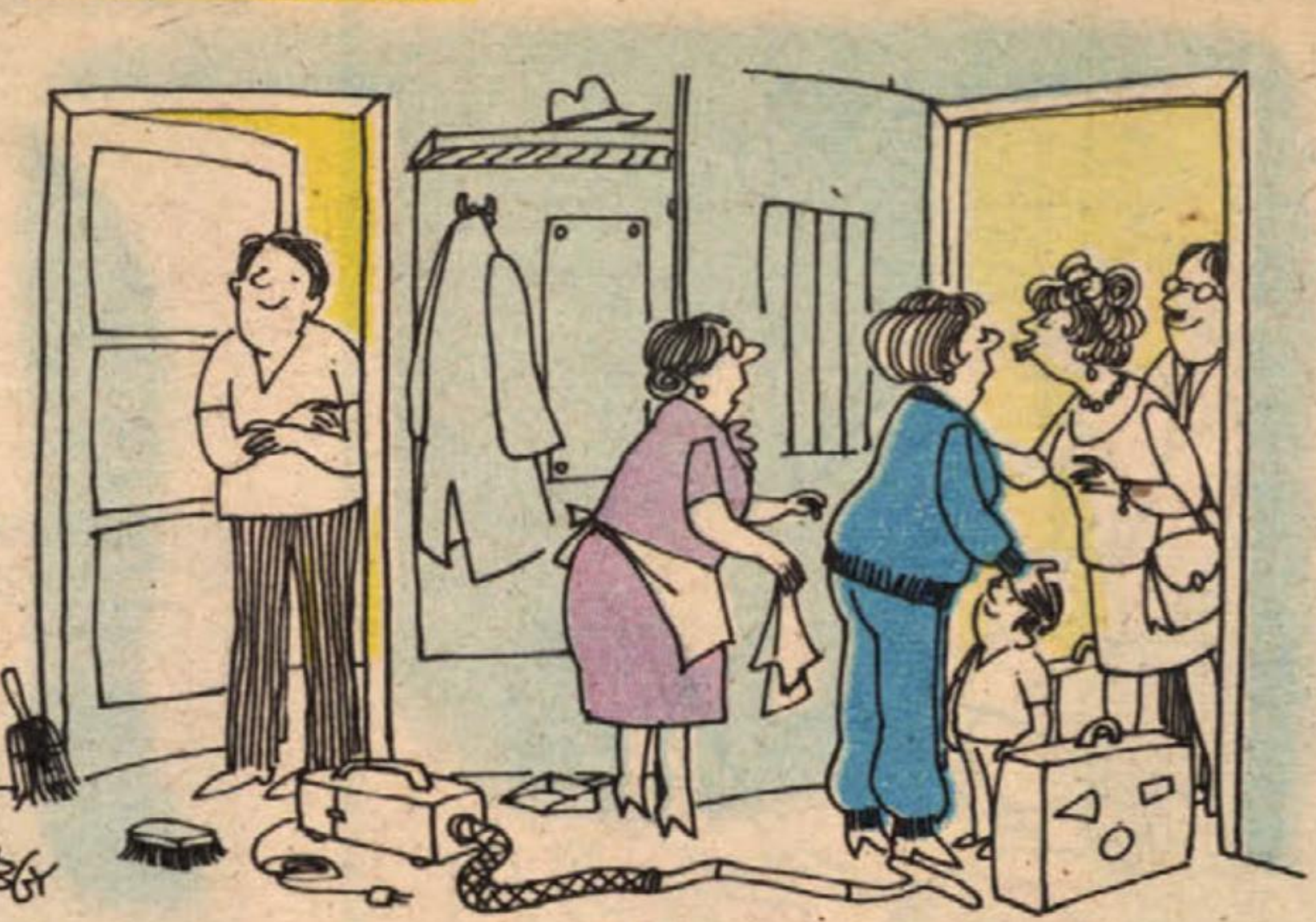

– Beütom a könyökömet, és már csenget is a vendég.

Fülöp György:

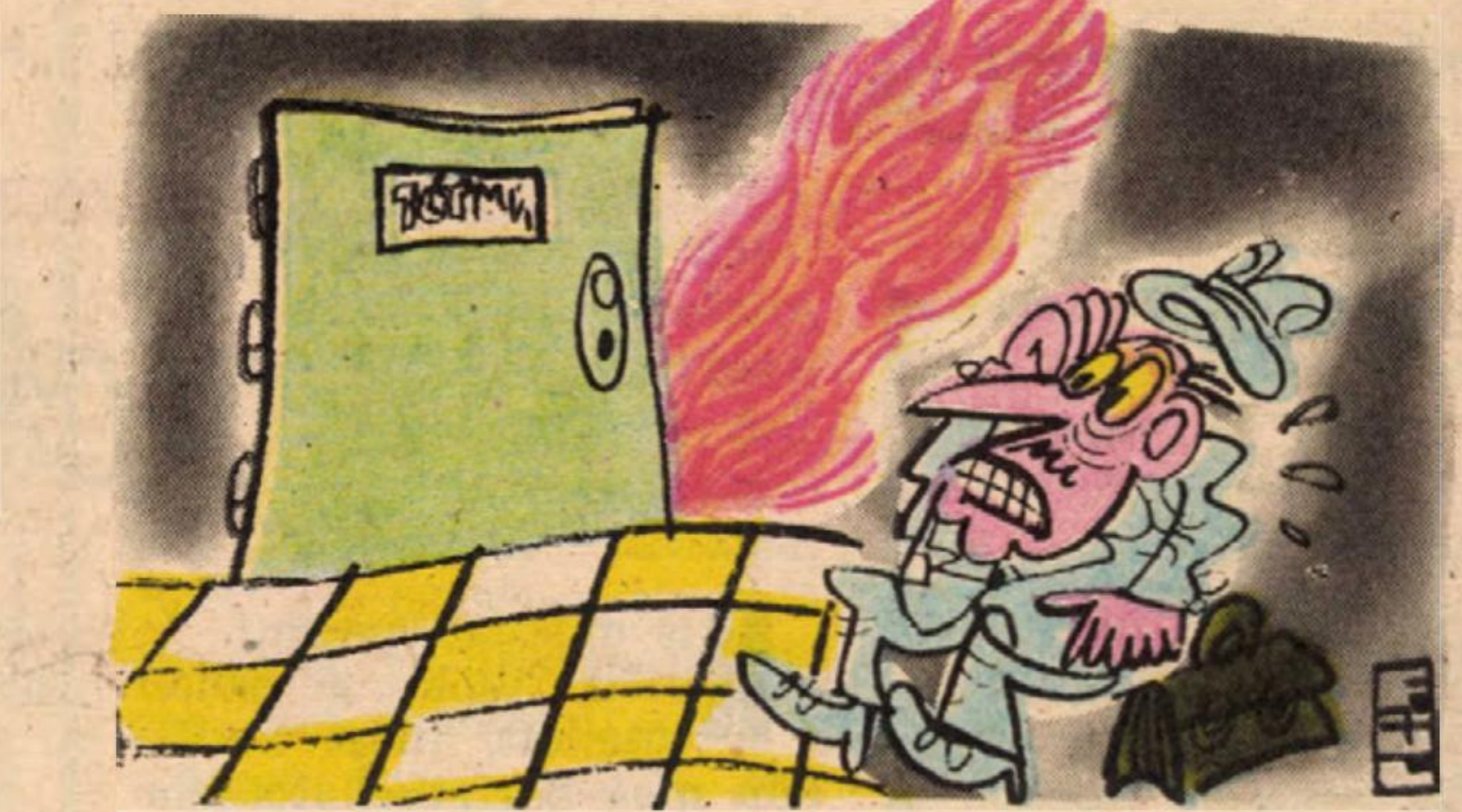

– Elindulás után visszamenni bosszúság.

Dallos Jenő:

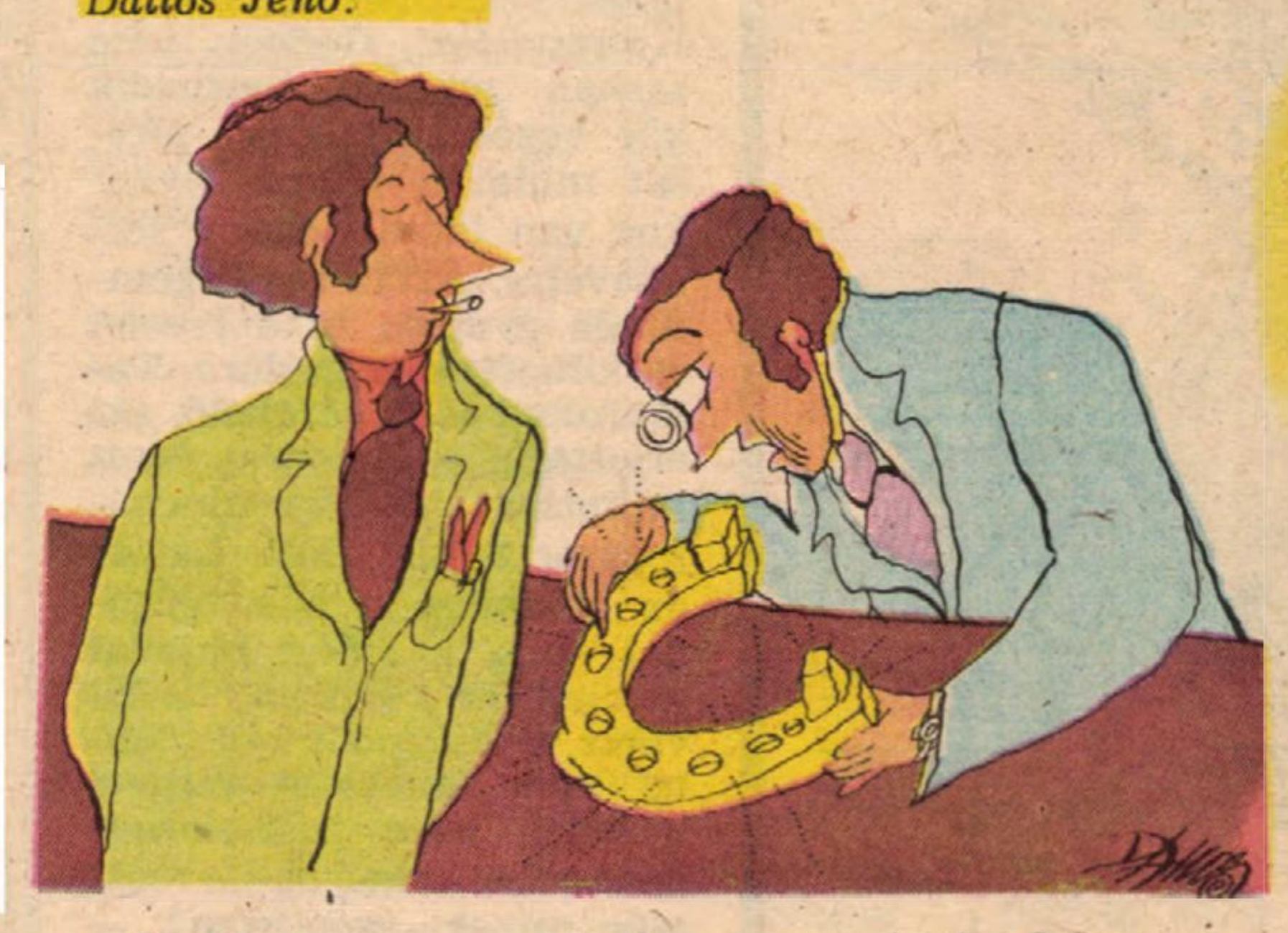

– Ez tényleg szerencsét hozott magának. Színarany.

Hegedűs István:

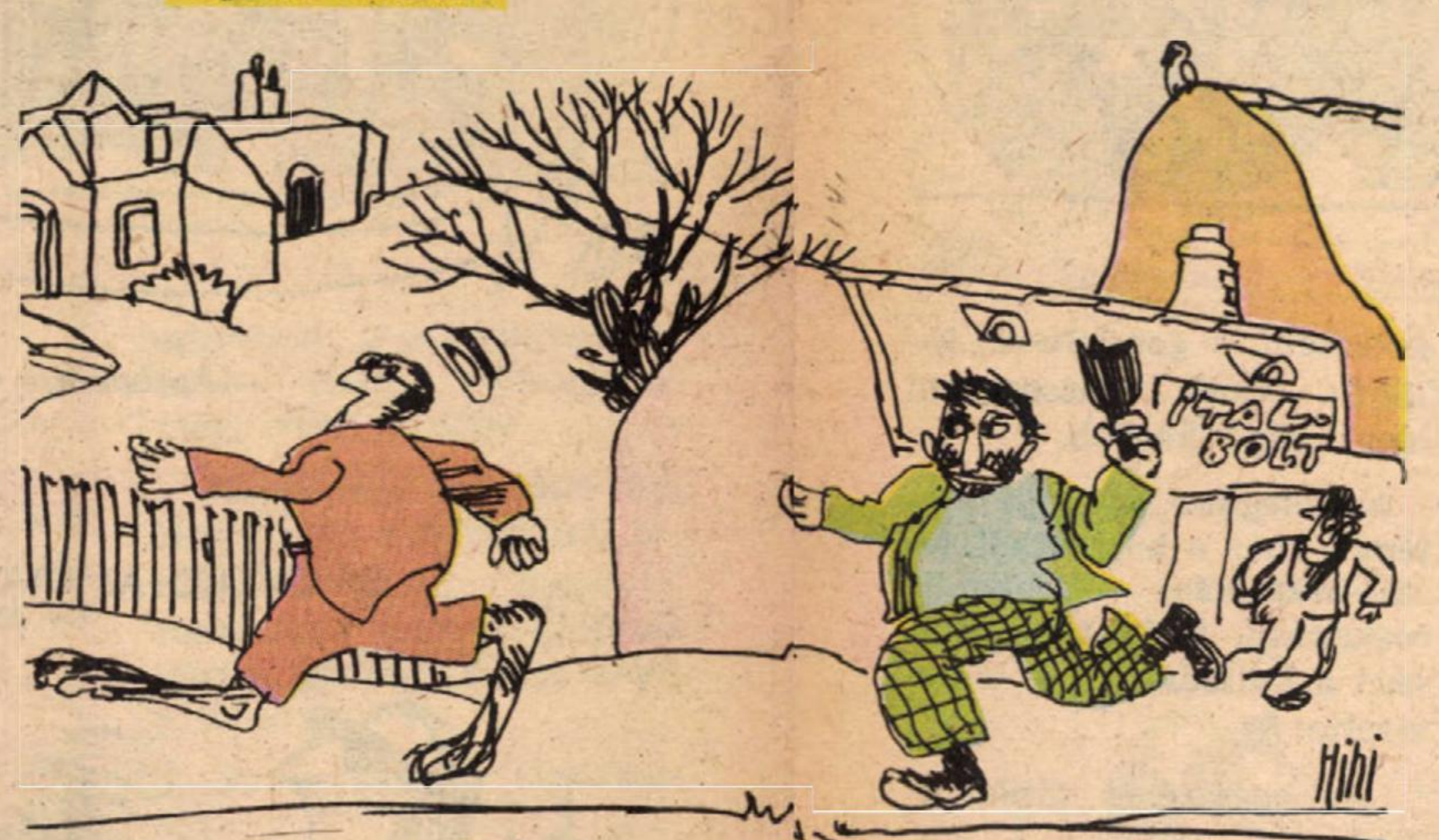

– A nyúlláb megvéd a bajok ellen.

Sajdik Ferenc:

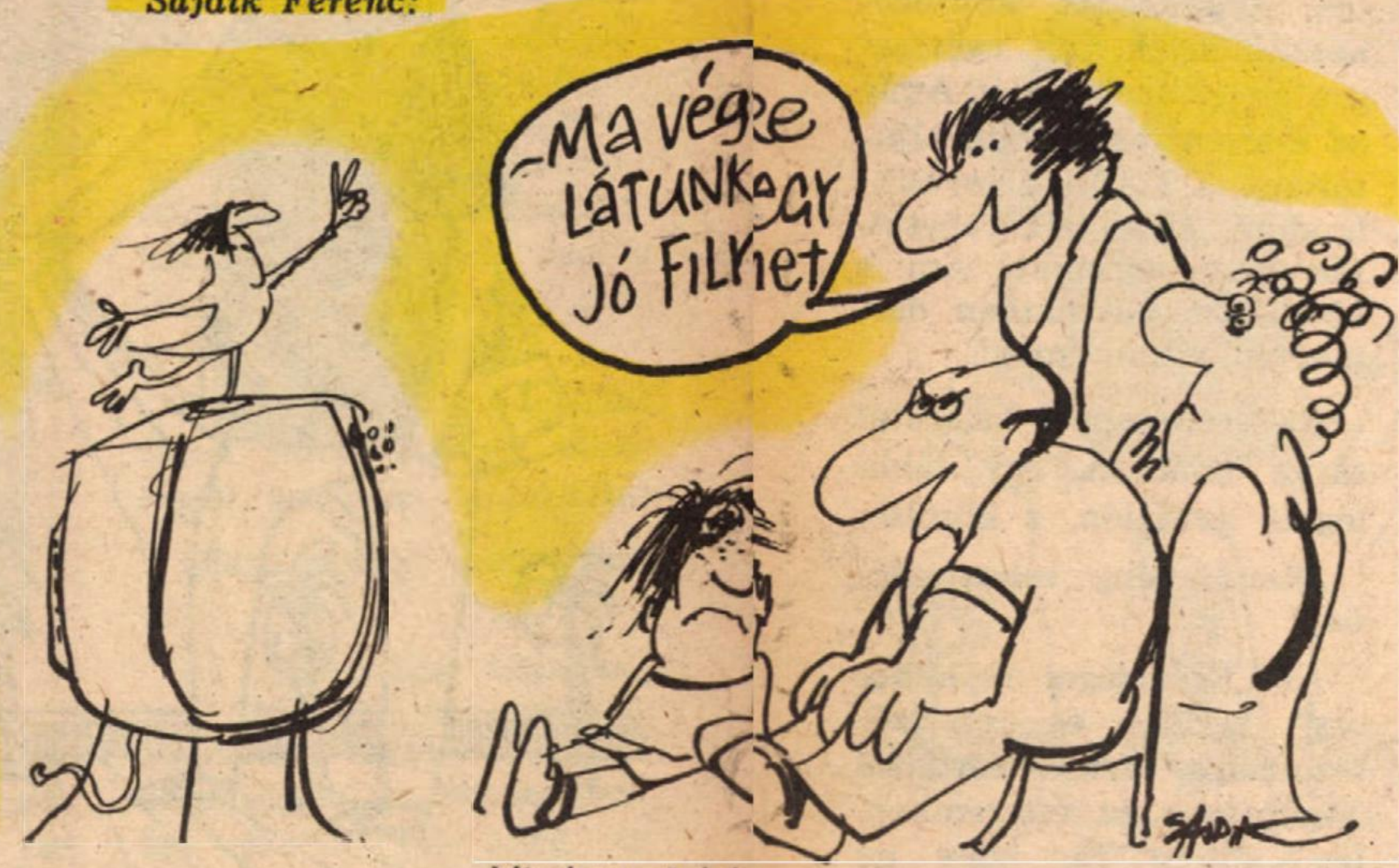
–Ma végre LÁTUNK egy JÓ FILMet

– Mindent el lehet kiabálni!...

Balázs-Piri Balázs:

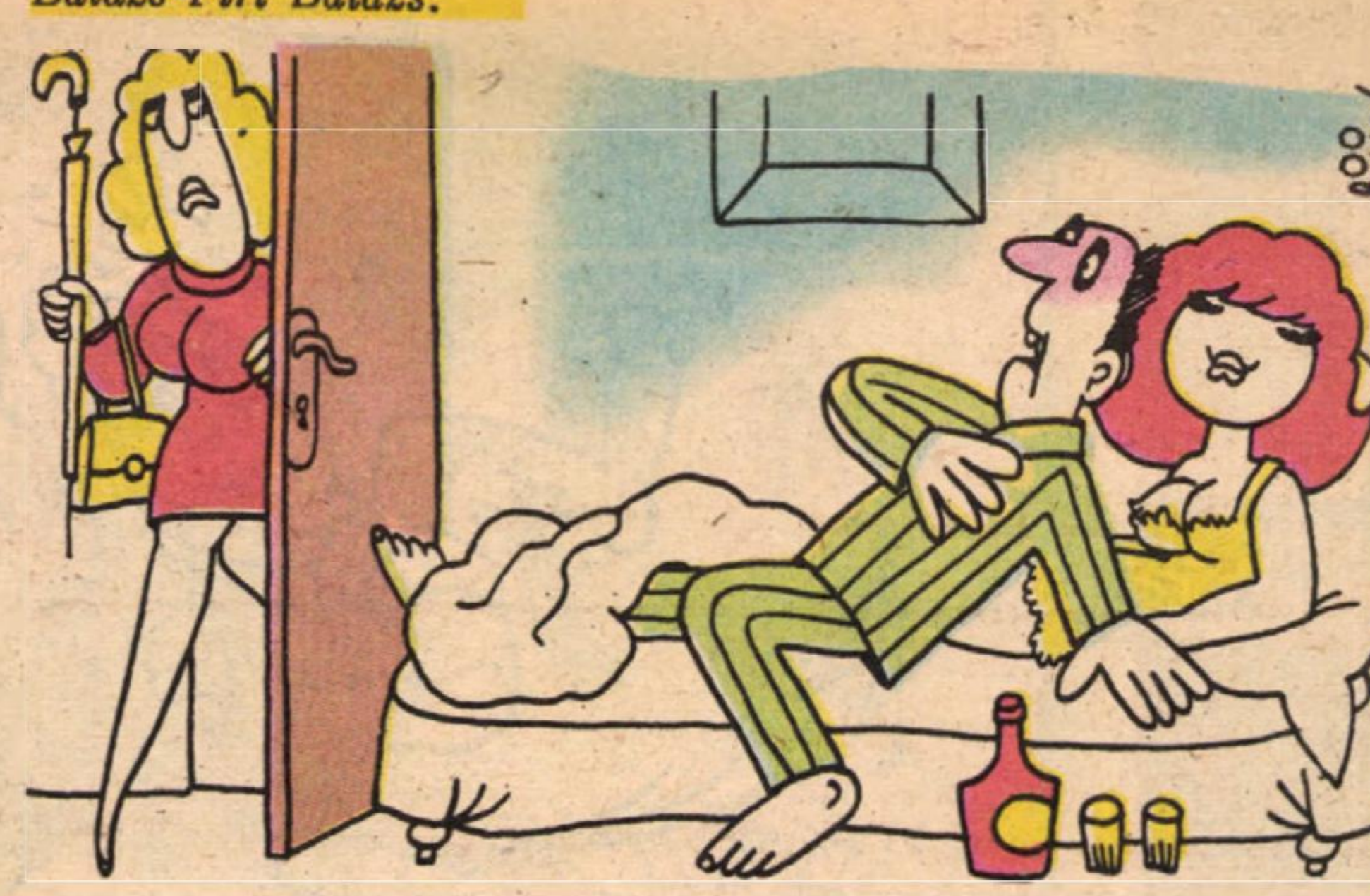

– Bal lábbal felkelni, rosszul indul a nap.

Erdei Sándor:

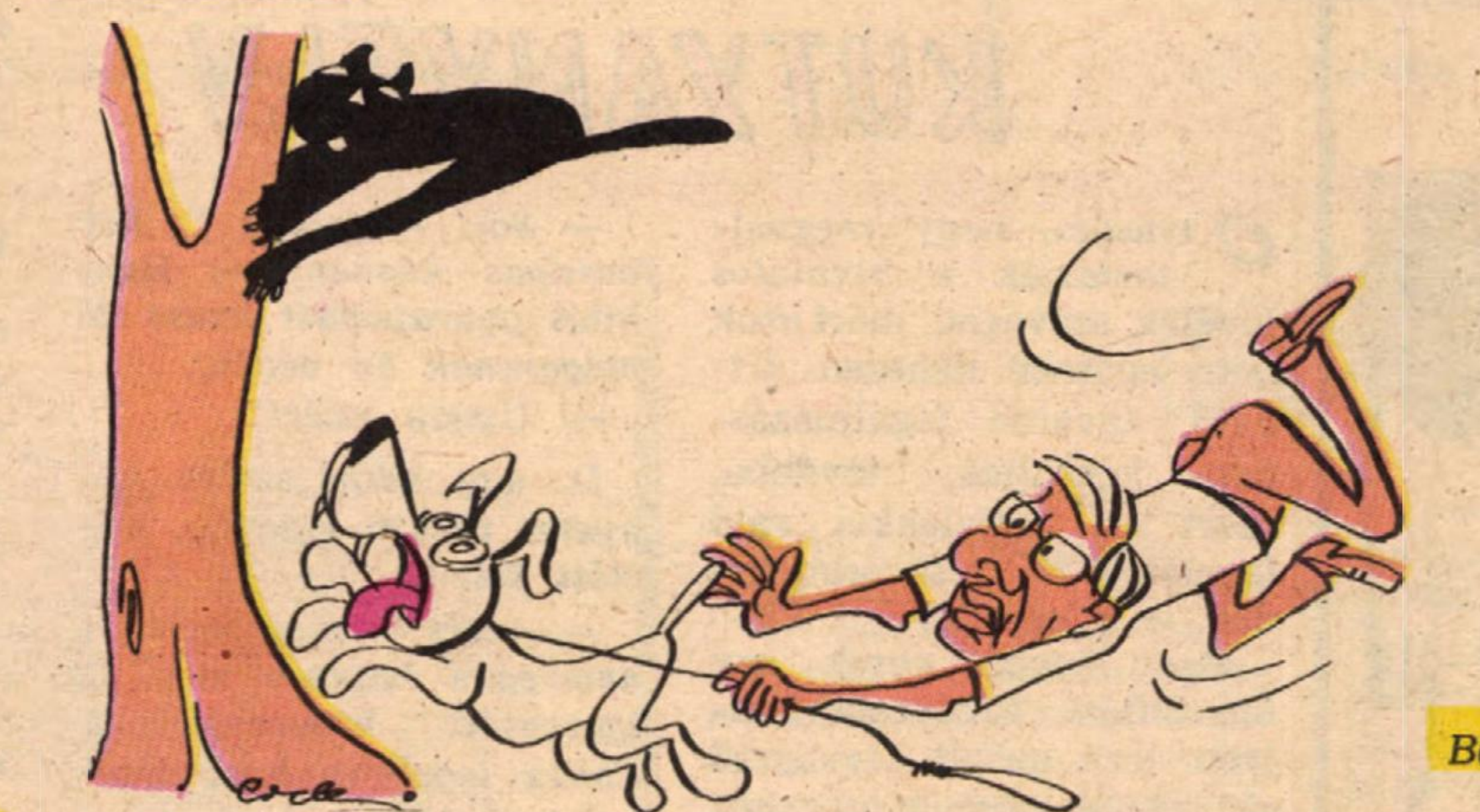

– A fekete macskában.

Lehoczki István:

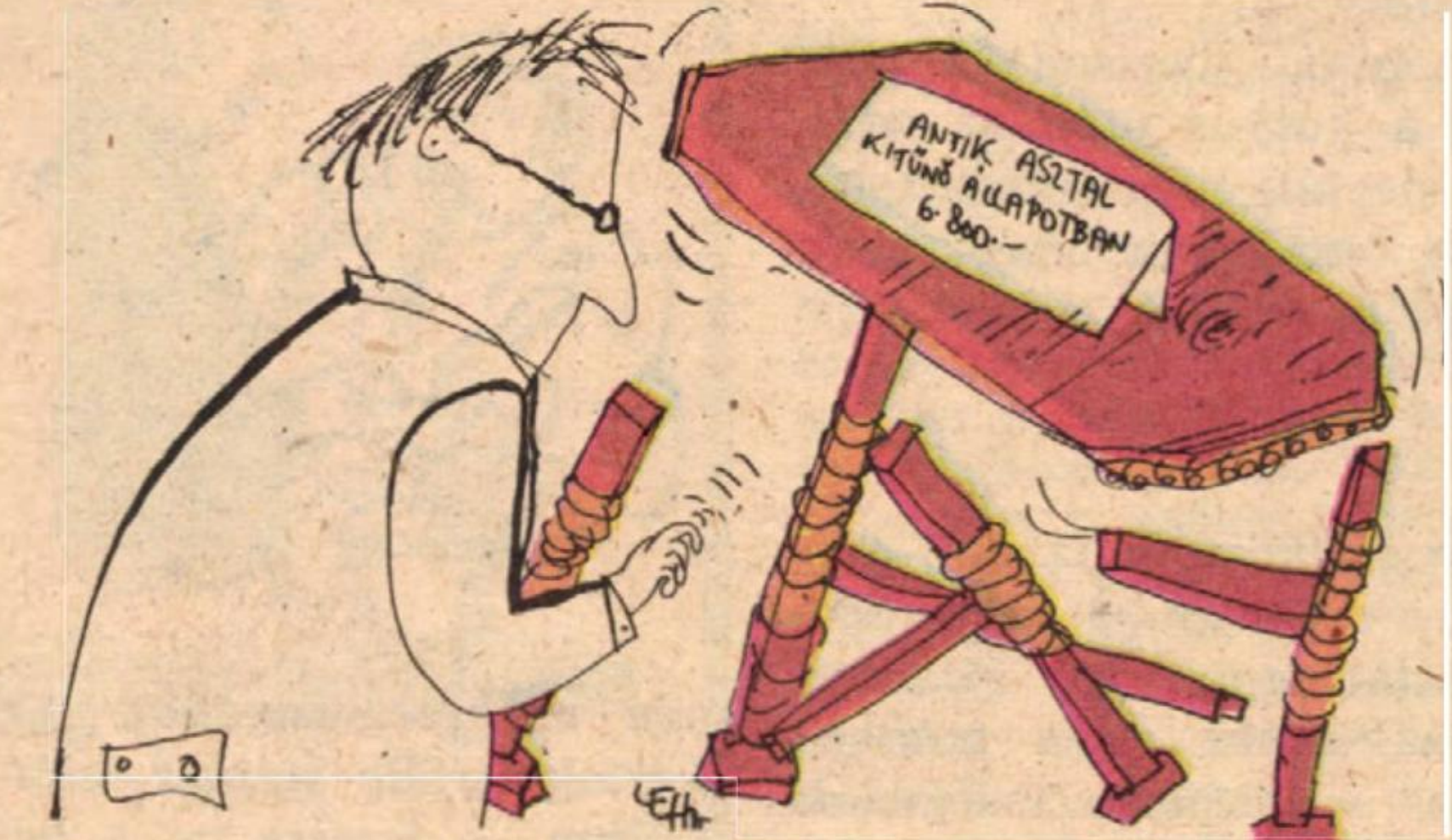

– Mindent le kell kopogni.

Vasvári Anna:

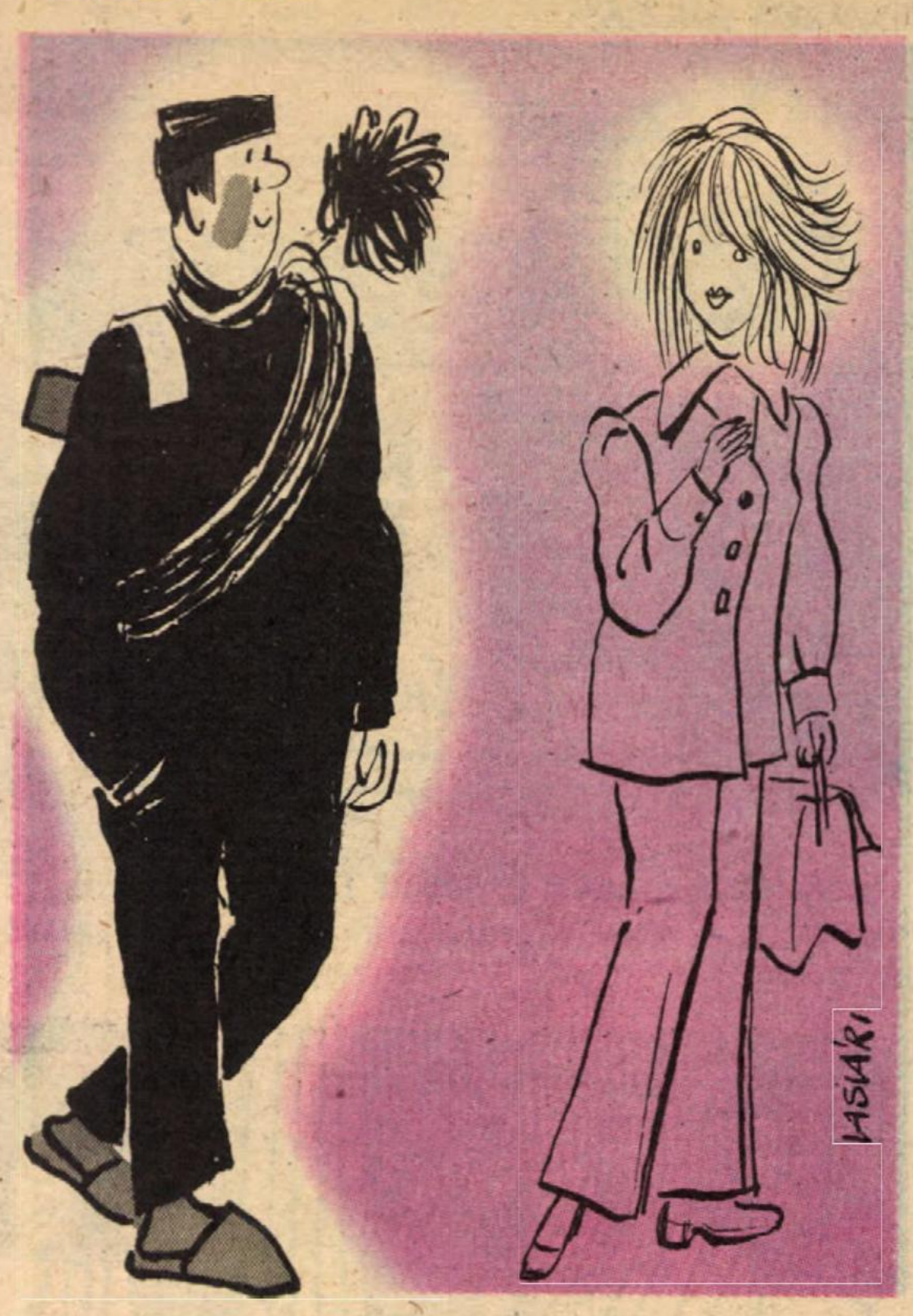

– Szerencsét jelent kéményseprővel találkozni pénteken, ha ötös találatunk van.

Barát József:

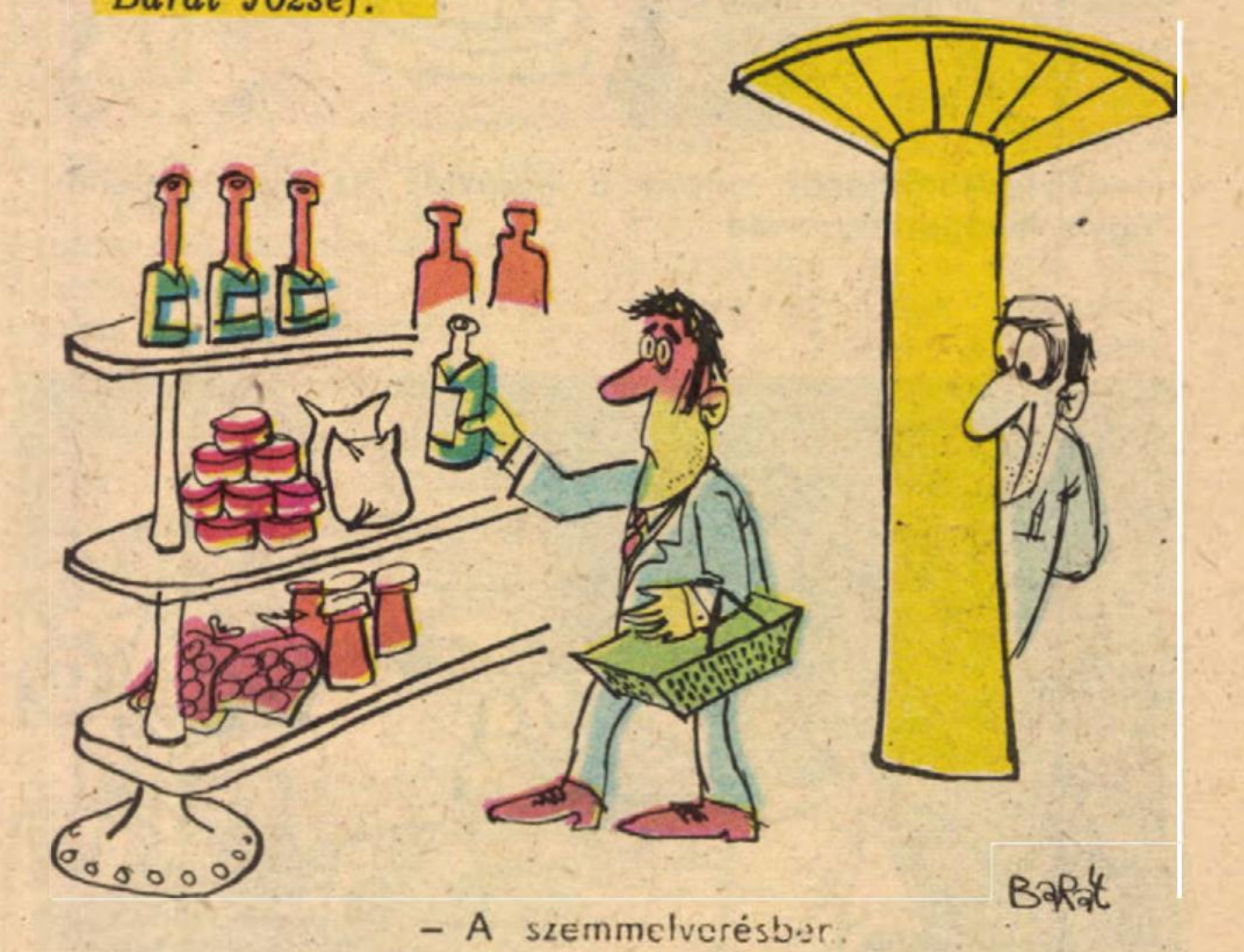

– A szemmelverésben.

UDVARIASSÁG

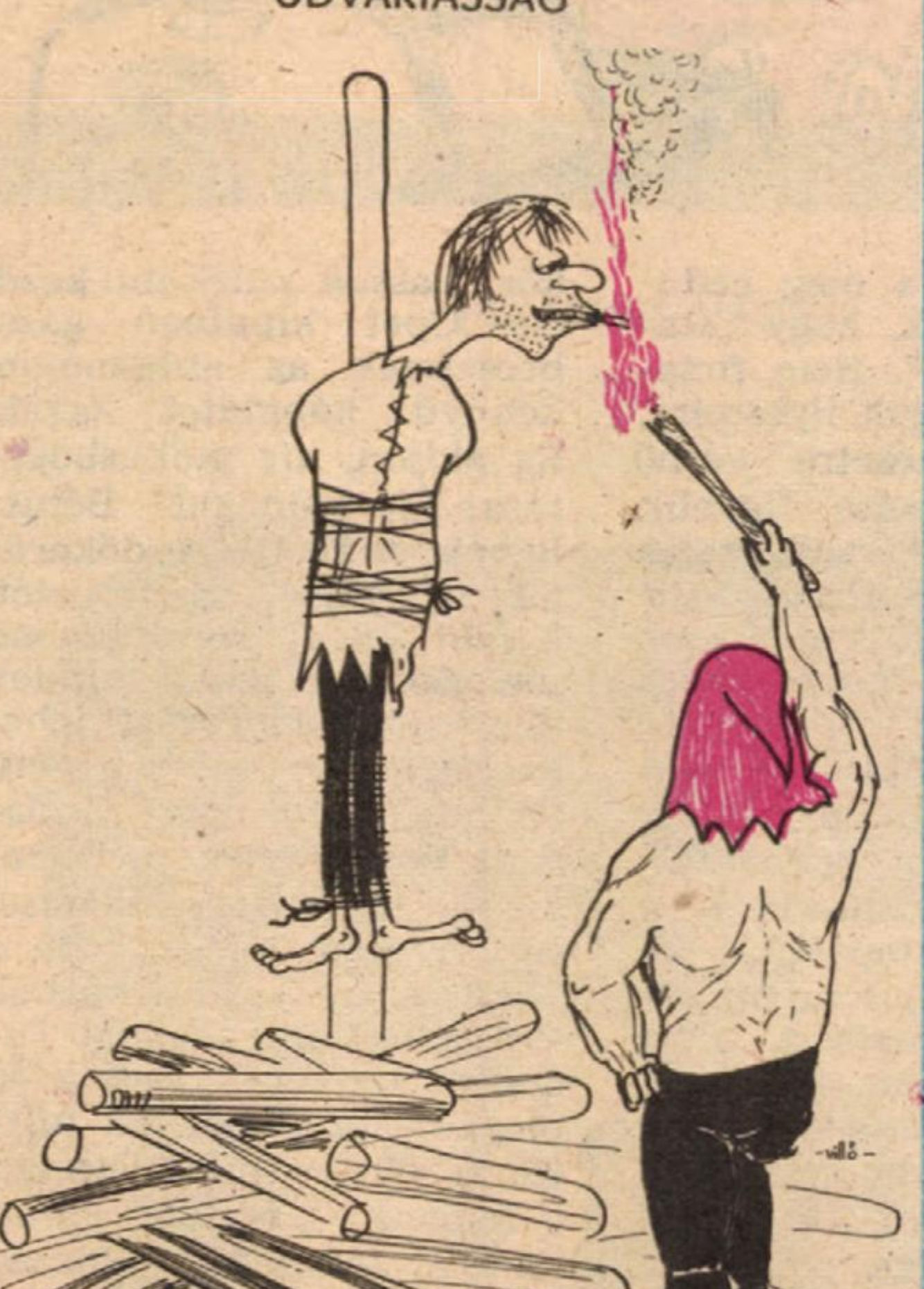

TENGERPARTI KÉPEK

JÓ TÁRSASÁG

Nincs nagyobb probléma itt, a tengerparton, mint az idő. Világpolitika? Legfeljebb egy *hm.* De hogy mi lesz holnap! Esik? Nem esik? Eláll a szél? Bár felesleges a töprengés, mert holnap is esik és holnap is fúj a szél.

Amint hallom, otthon sincs másképp. Vagyis a Balatonnál is, a La Manche-nál is ázik-fázik az ember. De ez kit vigasztal? Hacsak nem jön számításba a káröröm. A balatoni vacogó azt mondja a tengerparti vacogóról ... szóval mond valamit ... ha egyszer a tenger kellett az elvtársnak! De mit mond a normandiai didergő? Előkelő marad. Finom rezignációval írja haza:

„Valóban kellemetlen az idő, de jó a társaság. Tegnap is együtt bridzseltem két angol lorddal és egy jegesmedvével."

A SORS KEZE

Tonyt átküldték a szülei Angliából, hogy gyarapítsa francia nyelvtudását, Biancát pedig Németországból irányították ide a szülei, mivel rosszul áll a franciából az iskolában. De a sorsnak más volt a szándéka. Már az első nap megismerkedtek, s július végére Tony hosszú, összefüggő mondatokat tudott mondani németül, Bianca pedig angolul.

TÜNDÉRMESE

Megjelent egy régi, belga barátom, foglalkozására nézve: milliomos. Fel-alá ballagtunk a tengerparti sétányon. Ezúttal sütött a nap, ahogy az nyáron illik. Barátom indítványozta, üljünk be egy fagylaltozóba. Beültünk. Kiderült, hogy a barátomnál nincs pénz. Miért is lett volna, mikor milliomos? Nálam se volt. Miért is lett volna, mikor nem vagyok milliomos? Barátom megkérdezte a felszolgálólánykát: hitelez-e nekünk? A mademoiselle tágra nyitotta a szemét, már amennyire tudta a festéktől.

— Sajnos, nem ismerem magukat.

Meghallotta a párbeszédet a másik felszolgálólány, egy kis szőke egér.

— Mit parancsolnak? — jött az asztalunkhoz.

Mazsolás-rumos fagylaltot parancsoltunk meghatottan.

Estére a barátom felesége is visszaérkezett a szállóba. A környéken járt valamerre. Nála volt a pénz. Úgy látszik, a milliomosok nemcsak a bankban tartják a pénzüket, hanem a feleségüknél is. Barátom a konyhafiú markába nyomott egy impozáns nagyságú papírpénzt, s rögtön küldte is a fagylaltozóba. Másnap mentek tovább.

Délután megint bementem a fagylaltozóba. Az egérke odafutott hozzám.

— Mint egy tündérmesében! — ragyogott a boldogságtól. — Ötven frankot küldött a monsieur!

Hát még ha tudta volna, hogy százat küldött.

A BABONÁS SZOMSZÉD

— Béreltem egy napernyőt — mesélte az egyik kabinszomszédom —, de eddig valahányszor felállítottam, rögtön eltűnt a nap. Elhatároztam, hogy ezután a legvadabb kánikulában se nyitom ki. Babonából.

Augusztusban valóban szerencsénk volt néhány irgalmatlanul forró naphoz. A szomszéd ernyő nélkül sült-főtt a homokban. Izzadva, mosolyogva mutogatta, hogy az ernyő benn van a kabinban.

A harmadik nap gutaütéssel kórházba szállították.

Még az éjszaka eleredt az eső és még most is esik, ha meg nem állt.

ÜZLETI SZELLEM

A szezon itt két hónap. Július és augusztus. Csodálkoztam, hogy egy üzlethelyiséget július elején festettek, kalapáltak.

— Miért nem fejezték be a szezon előtt? — kérdeztem a tulajdonostól.

— Reklámból, monsieur. Egy új üzlet — egy új üzlet. Tudomásul veszik. De akik most erre mennek, kíváncsiak: mi lesz itt? Amikor pedig elkészül, kíváncsiak: mi van benn? A monsieur érdeklődését is felkeltette, mi lesz itt, nem?

— De igen.

FRANCE-SOIR

Az embernek nyaraláskor vagy kevés pénze van, vagy még kevesebb. Nekem az idén még, még, még kevesebb van. Tehát jól megnézem, mire adom ki a frankokat.

Van egy újságos barátom, évek óta tőle veszem a France-Soir-t. Az inflációból a France-Soir is kivette a részét, jelenleg egy frankba kerül. És az egy frank mégiscsak egy frank, megszakad a szívem újságba fektetni. De a barátom, ha meglát, továbbra is a kezembe adja. Nem tudom azt mondani neki, hogy nem kell, *pláne,* hogy nyargal utánam és addig ordít a plage-on, míg *muszáj* felébrednem, még akkor is ha nem alszom. Nem tehetek mást, mint menekülök előle. Ha az utcán akar elcsípni, be egy üzletbe, ha a plage-on, gyorsan a kabin mögé. Múltkor a vízbe baktattam, mikor felüvöltött a közelemben, pedig hideg volt, hogy frászt kaptam és akkora hullámok csapkodtak, mint egy elefánt. Ittam, prüszköltem, néha fuldokoltam, a barátom azonban nem mozdult. Ott állt a víz szélén, egy France-Soir-t lobogtatva. Választhattam: vagy átúszom Angliába, vagy veszek egy France-Soir-t. De mint mondtam, erősen hullámzott a tenger és az útlevelem se volt nálam. Tehát ugrott egy frankom.

Egyetlen előnye volt annak, ha esett, az, hogy megmaradt a frankom. Ültem a szállóban és nem fenyegetett a találkozás veszélye. De aztán tegnapelőtt óta ennek a biztonságnak is vége.

Szakadt, zuhogott. S egyszer csak kopognak. A portás jött fel, egy csomó képeslappal, újsággal, köztük a France-Soir-ral.

— A monsieur-nek hozták, hogy ne unatkozzék ebben a rossz időben.

Tizennégy frankomba került.

És másnap meghívtam a barátomat egy pohár sörre. Meg kellett hálálnom a figyelmességét.

Fendrik Ferenc

LETELT A SZABADSÁG

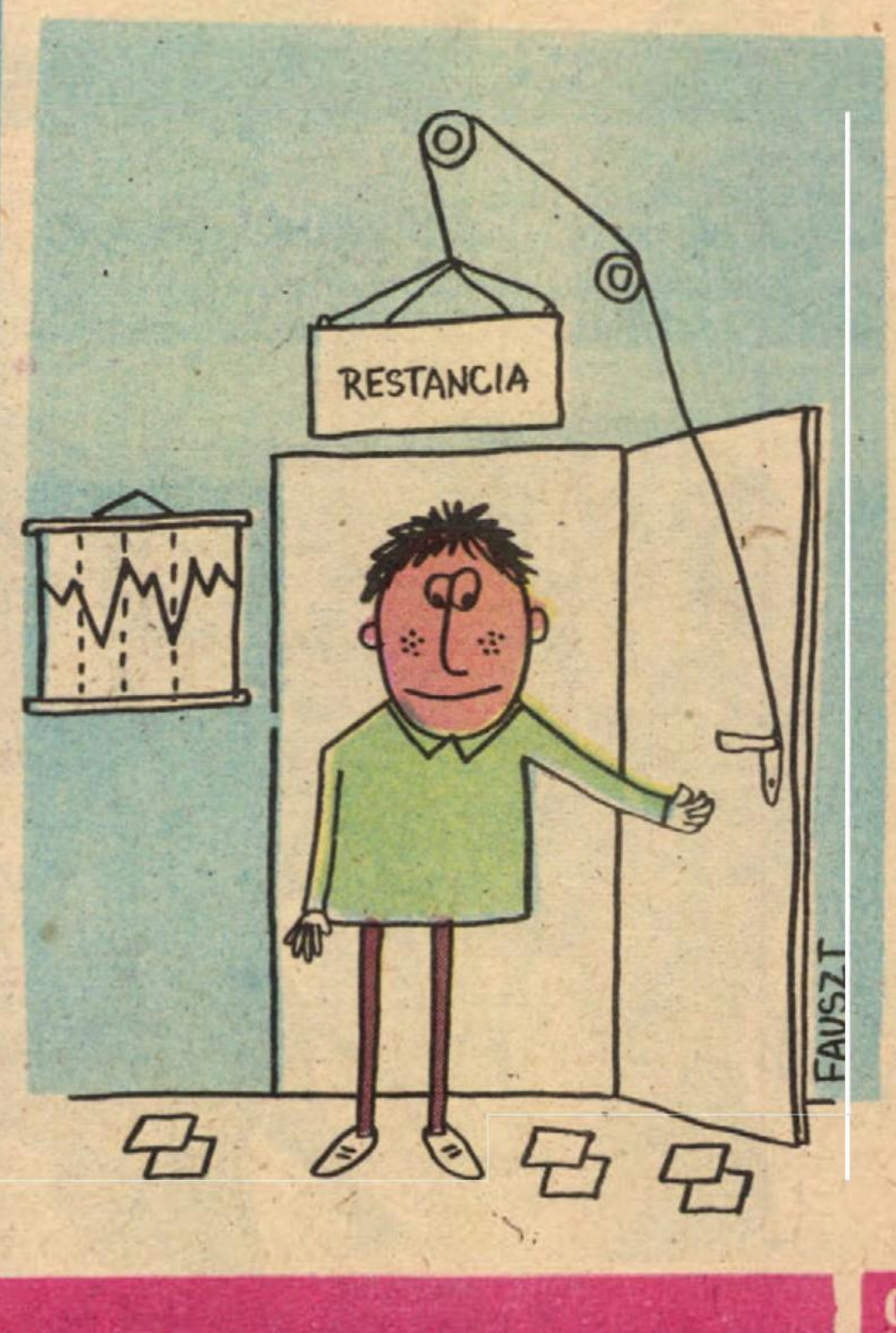

MÉSZÁROS ANDRÁS:

TIZENÉVESEK

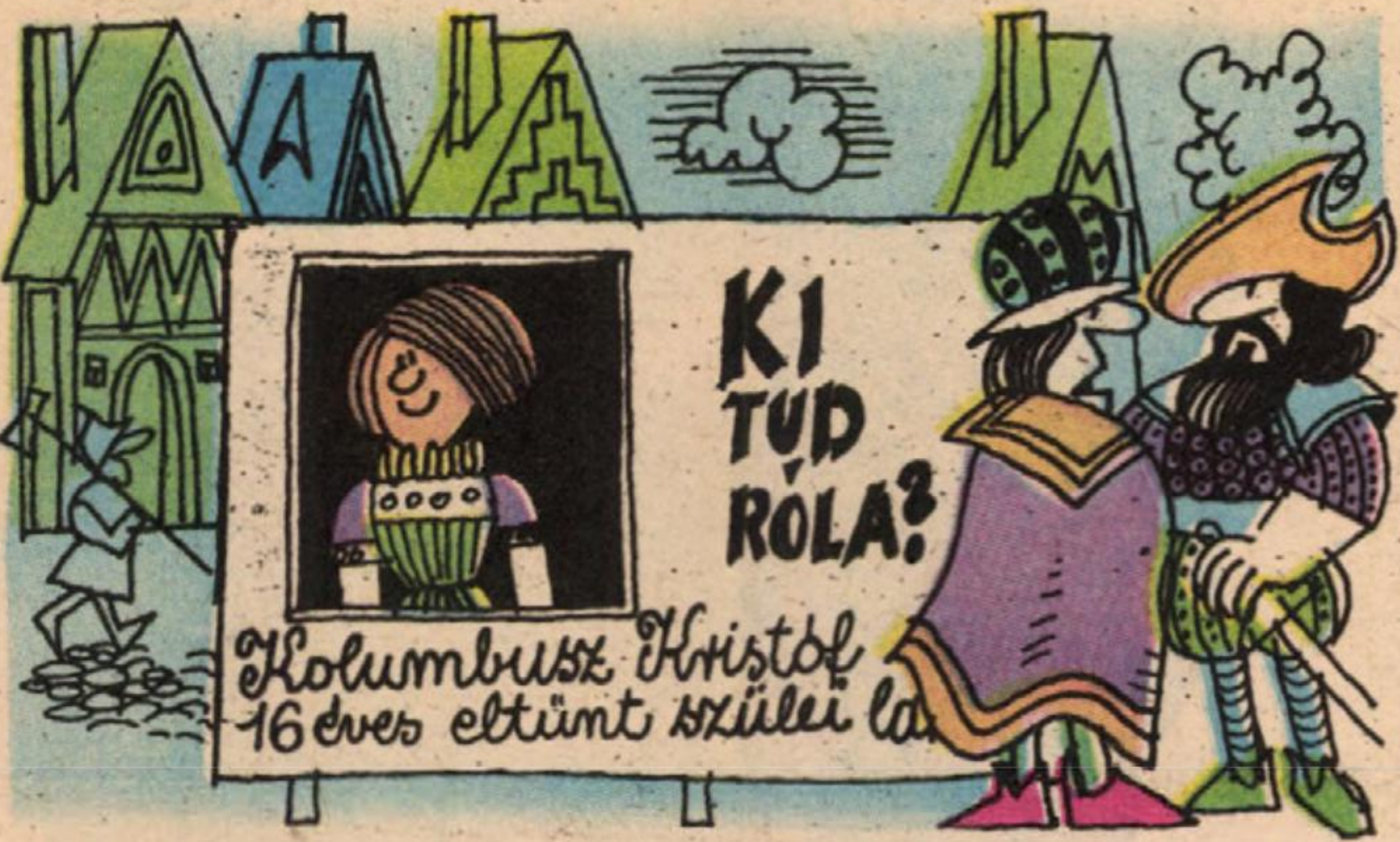

– Mi lesz ebből a fiúból? Folyton elcsavarog!

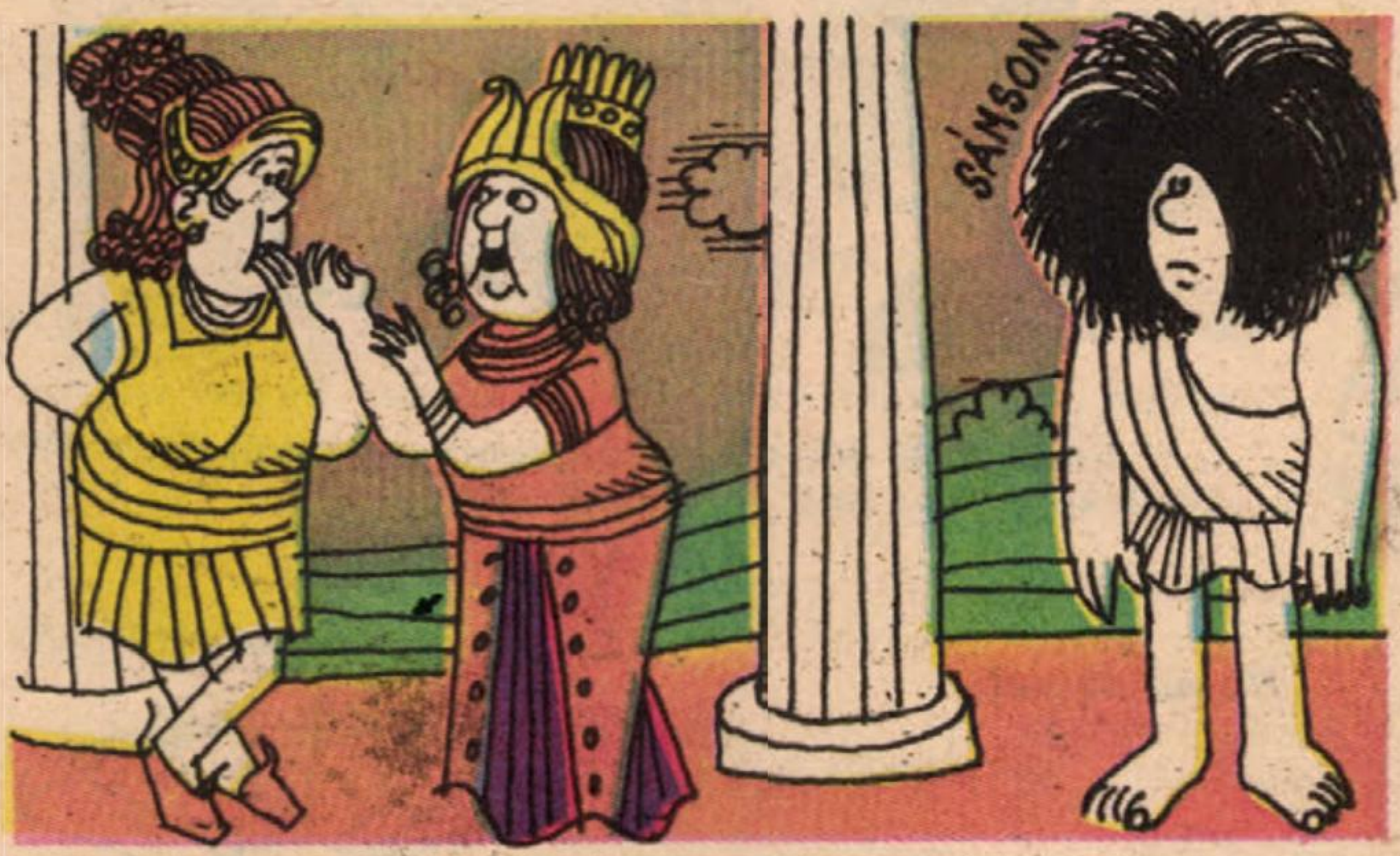

– Ne törődjenek annyit a hajával! Az első szerelme úgyis levágattatja vele . . .

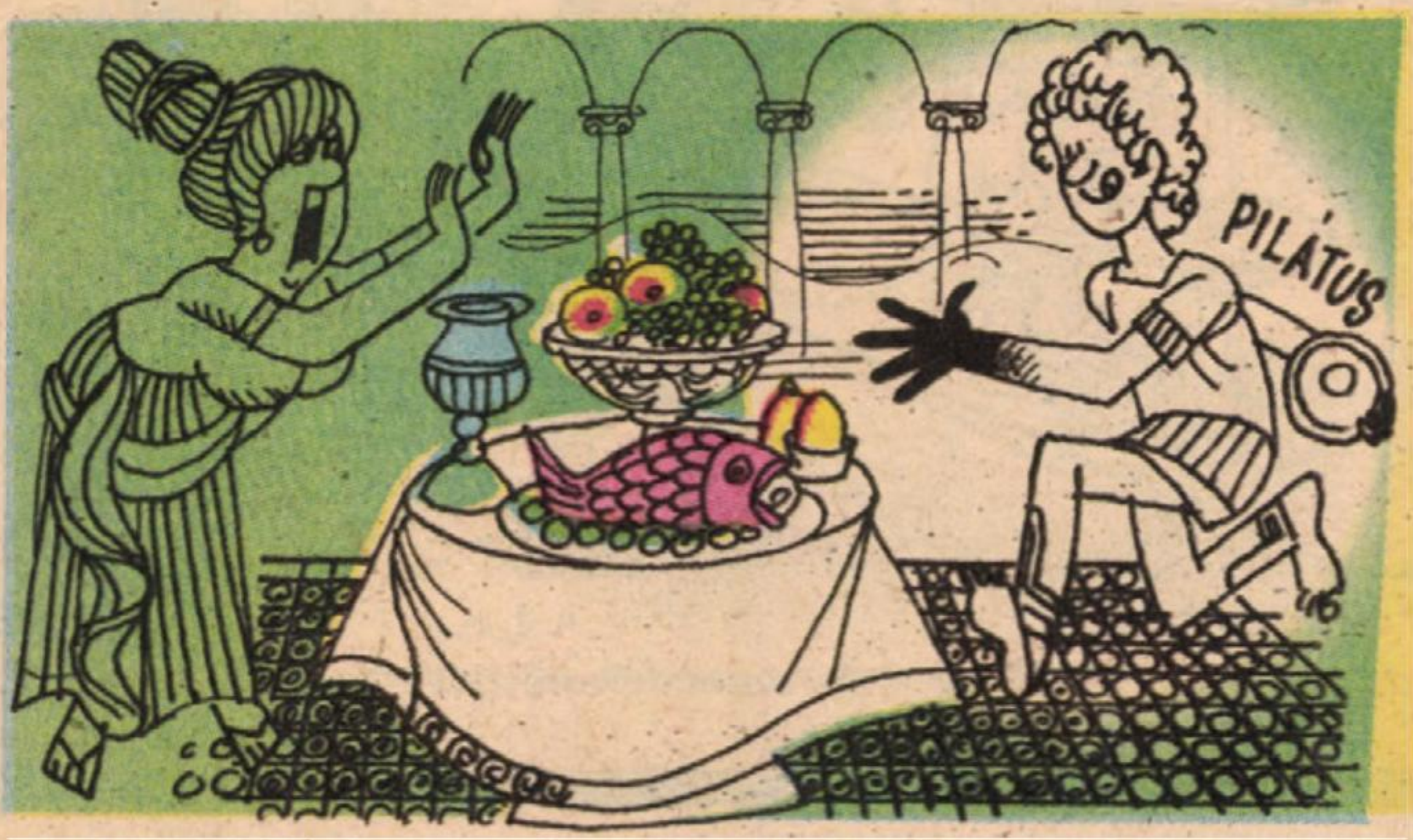

– Mosd meg a kezed!

PECHES ATLASZ

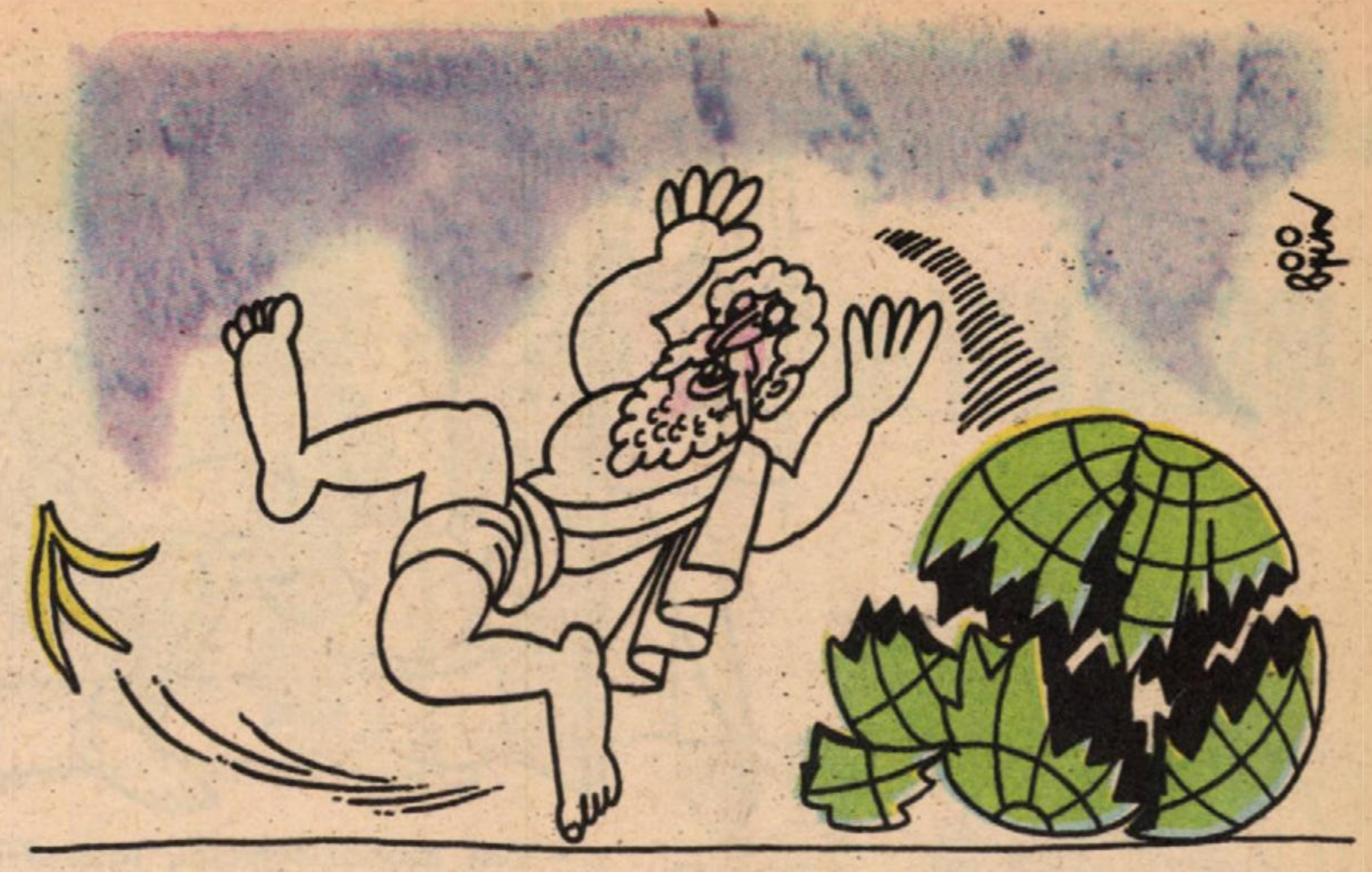

KUTYANYELV

Olvasom, hogy megváltoztatják a hivatalos levelek szövegét, mert azok nem egyszer nehezen érthető, zavaros fogalmazásban készültek, továbbá, mert az ügyfelekkel való levelezés is túlságosan rideg volt emiatt.

Most éppen várok egy felszólítást, kíváncsian: milyen lesz az új levelezési stílus? Magamban már meg is fogalmaztam az elképzelt, új felszólítás szövegét. Azt hiszem, így fog szólni:

„Szivi, gyorsan hozzad be a kutyus után az adót, és ne állj meg minden fánál, vau, vau, mert nem érsz be vele nyolcadikáig!”

*

Találkoztam D.-vel, akivel már jó ideje nem találkoztam. Egy étteremben történt ez a találkozás, miközben D. ebédelt és egy leírhatatlanul kalóriagazdag ebédet fogyasztott. Nem is álltam meg szó nélkül:

— Legalább tíz kilóval kövérebb vagy, mint amikor utoljára láttalak. Nem nyugtalanít ez téged?

— Sőt! — felelte D. két harapás közben. — Húsz kilós gyarapodást írtam elő magamnak év végéig.

— Ugyan miért?

D. egy nagy szelet kenyeret tömött magába, mielőtt felelt:

— Azért — mondta, mert nemrégen kaptam meg az igazgatói kinevezésemet. Ehhez legalább húsz kilóval kell gyarapodnom, hogy a megjelenésem megfeleljen a beosztásomhoz. Ez, kérlek, afféle státusz-szimbólum — fejezte be a beszélgetést, és nekiesett egy adag szilvásgombócnak.

*

Egy vidéki nagyvárosban akadt dolgom az elmúlt héten, késő délután érkeztem, s gondoltam, inkább most vacsorázom meg, mint később.

Az elegáns szállóba belépve, már a bejáratnál terülj-asztalkám fogadott: roskadásig terített kiállítás várt a hallban. Ezt a címet viselte:

„Az egészséges táplálkozás”

Az asztalokon pedig okosan felsorakoztatták a sajtok, gyümölcsök, konzervkészítmények, az egészséges ételek ármádiáját. Amíg az étterem bejáratáig eljutottam, a kiállítás ínycsiklandozó ételei felkorbácsolták a gyomromat. Ám a következő pillanatban dermedten álltam meg!

Az étterem bejáratát zárva találtam, egy tábla lógott az ajtón, s közölte:

„Rendezvény miatt zárva!”

Az „Egészséges táplálkozás” kiállító és rendezőbizottsága tartott zártkörű ünnepséget az étteremben. Így jöttem rá, hogy az egészséges táplálkozásnak van egy még egészségesebb változata:

Egyáltalában ne együnk semmit!

S. P.

HUMÁNUS VADÁSZ

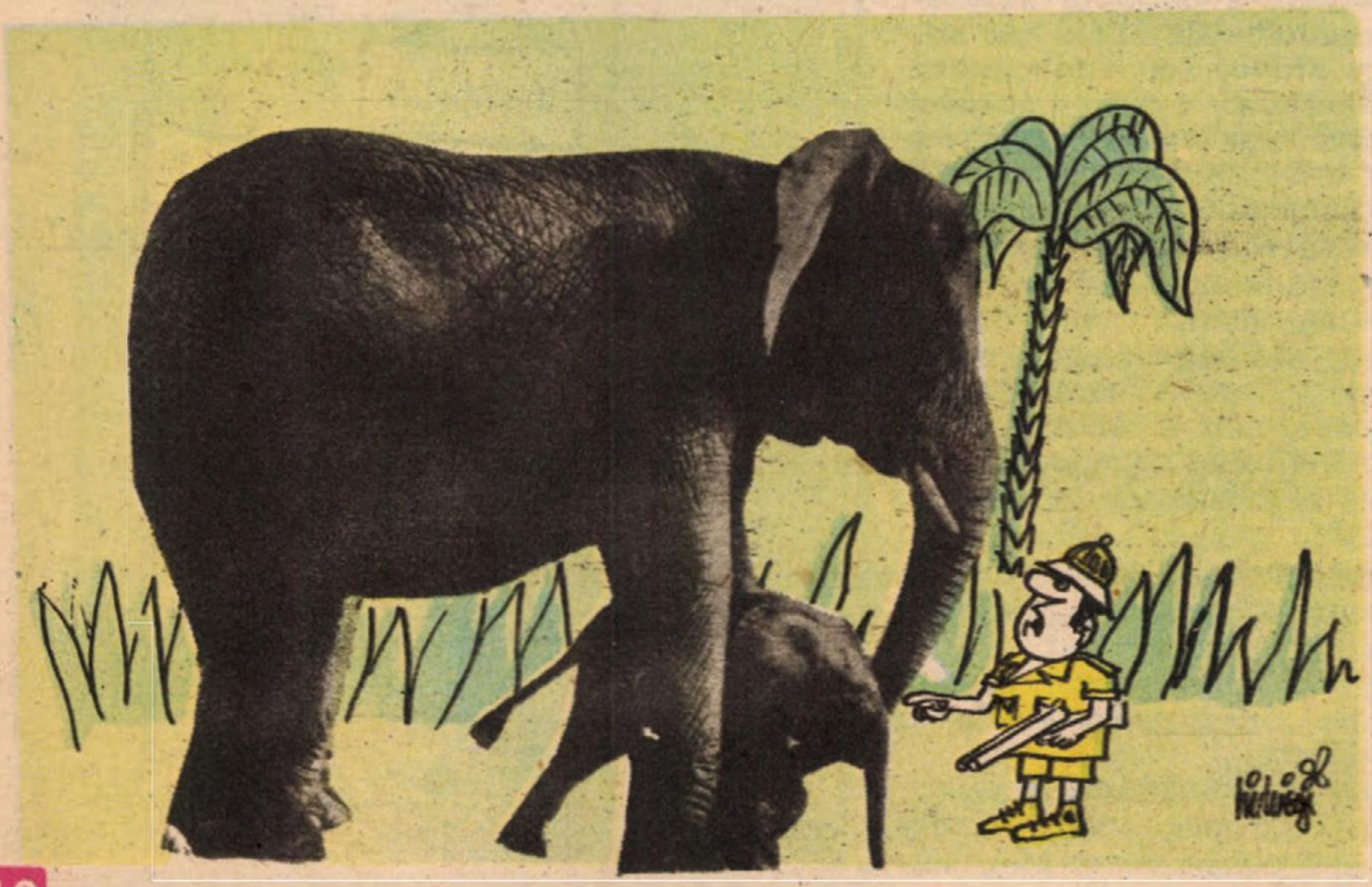

– A picire való tekintettel nem bántalak!

PESTIEK

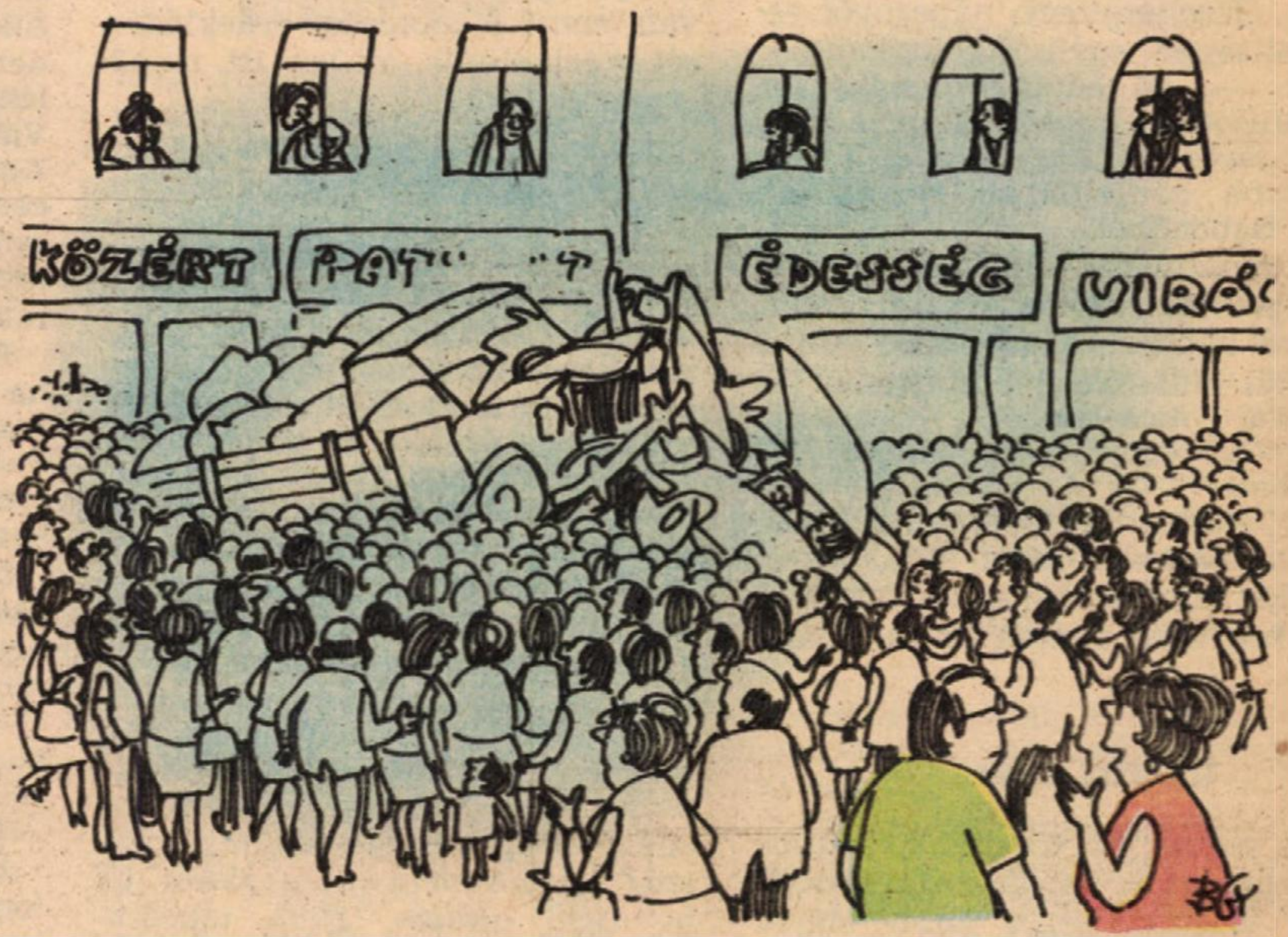

– Látod, megéreztem, hogy ma vétek lenne moziba menni!

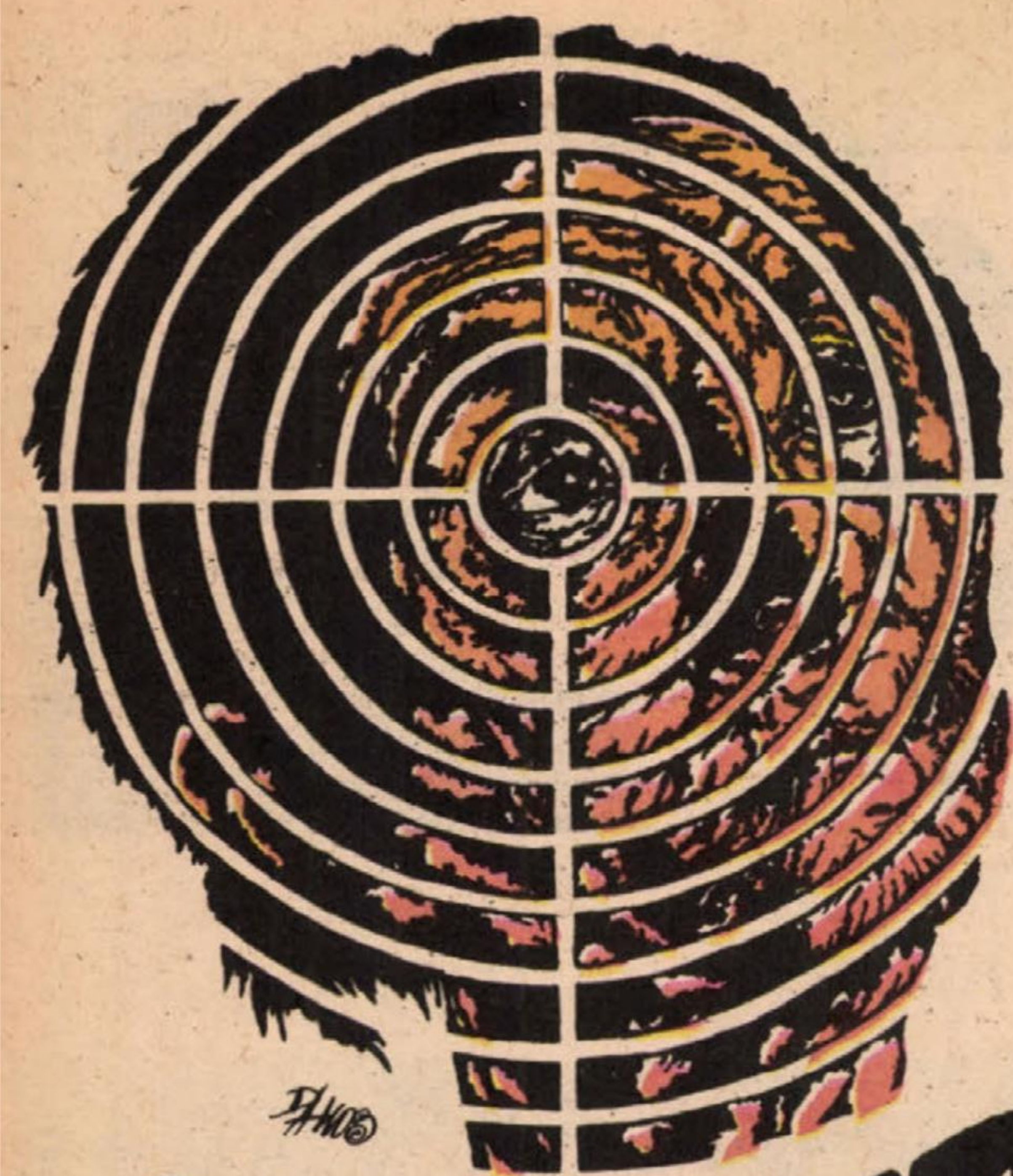

NÉZŐPONT

GRAFIKAI JÁTÉKOK

Dallos
Hegedűs
Sajdik
Fülöp
Brenner
Balázs-Piri
Várnai

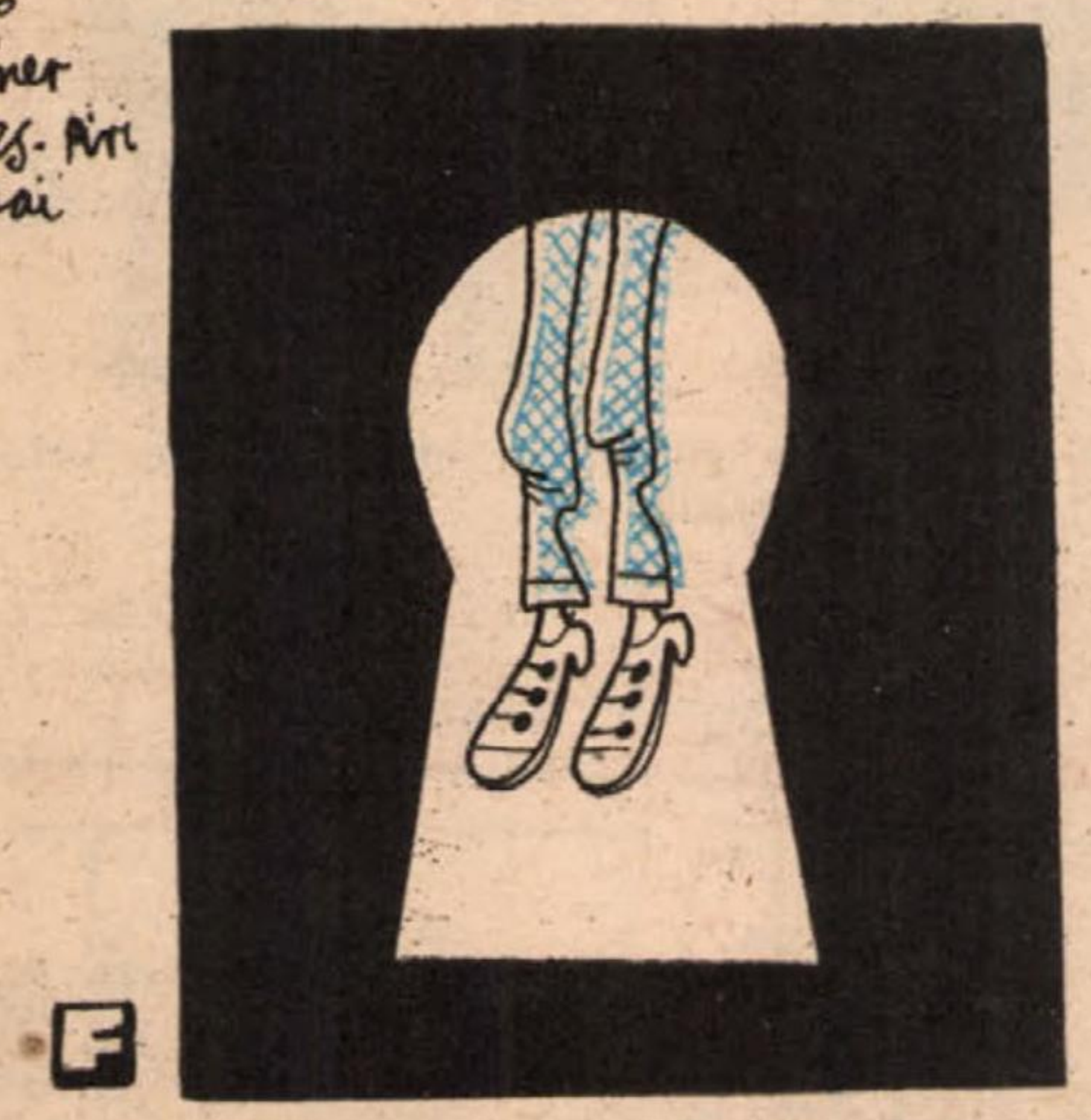

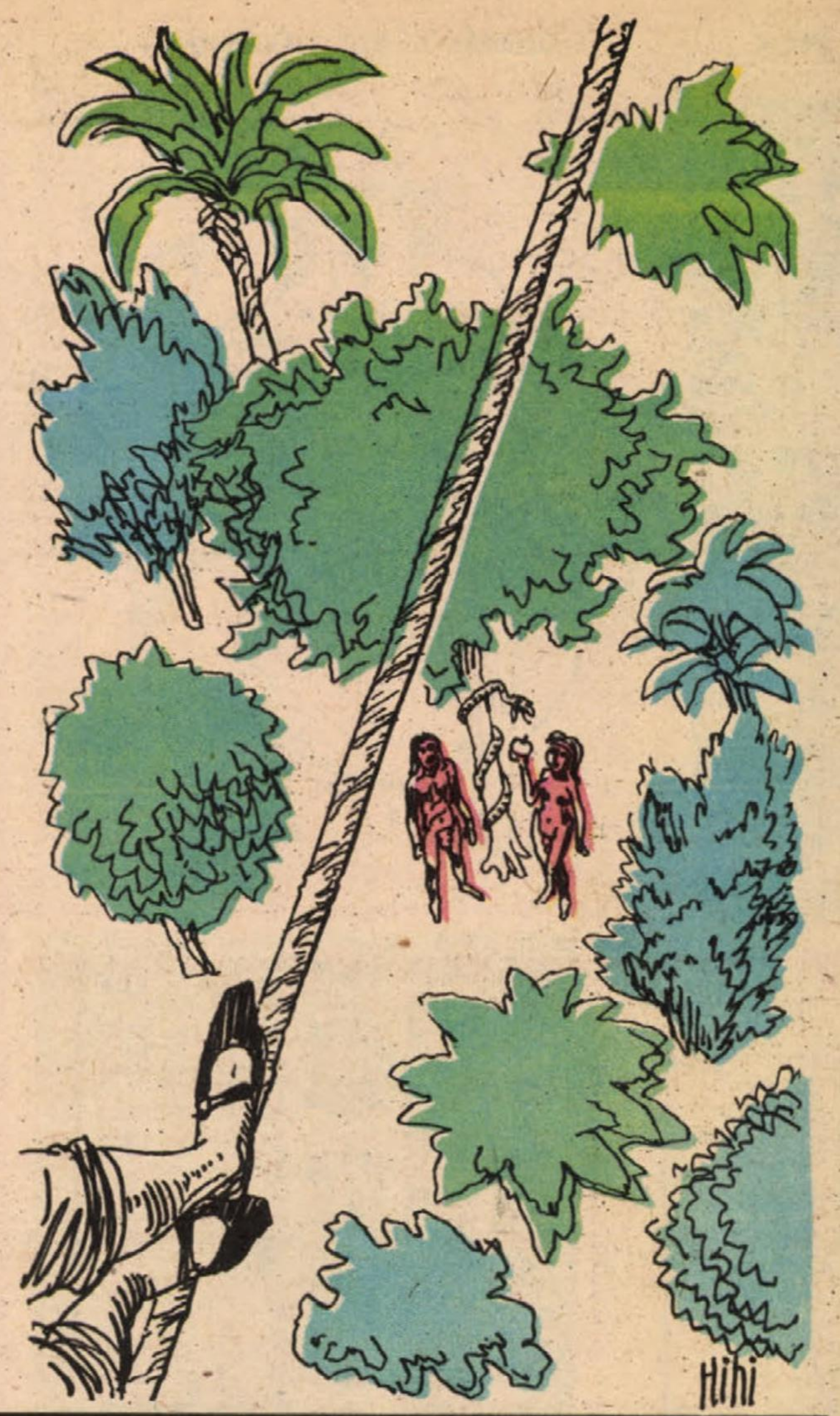

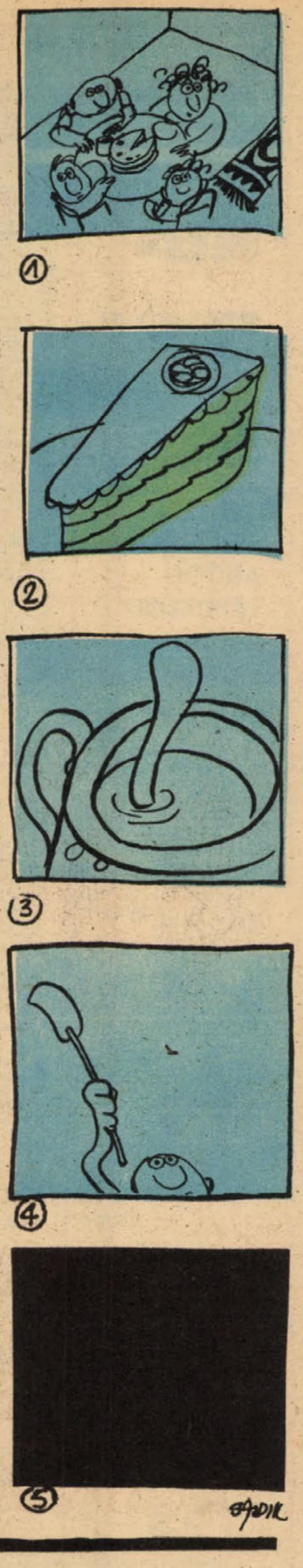
①
②
③
④
⑤
SAJDIK

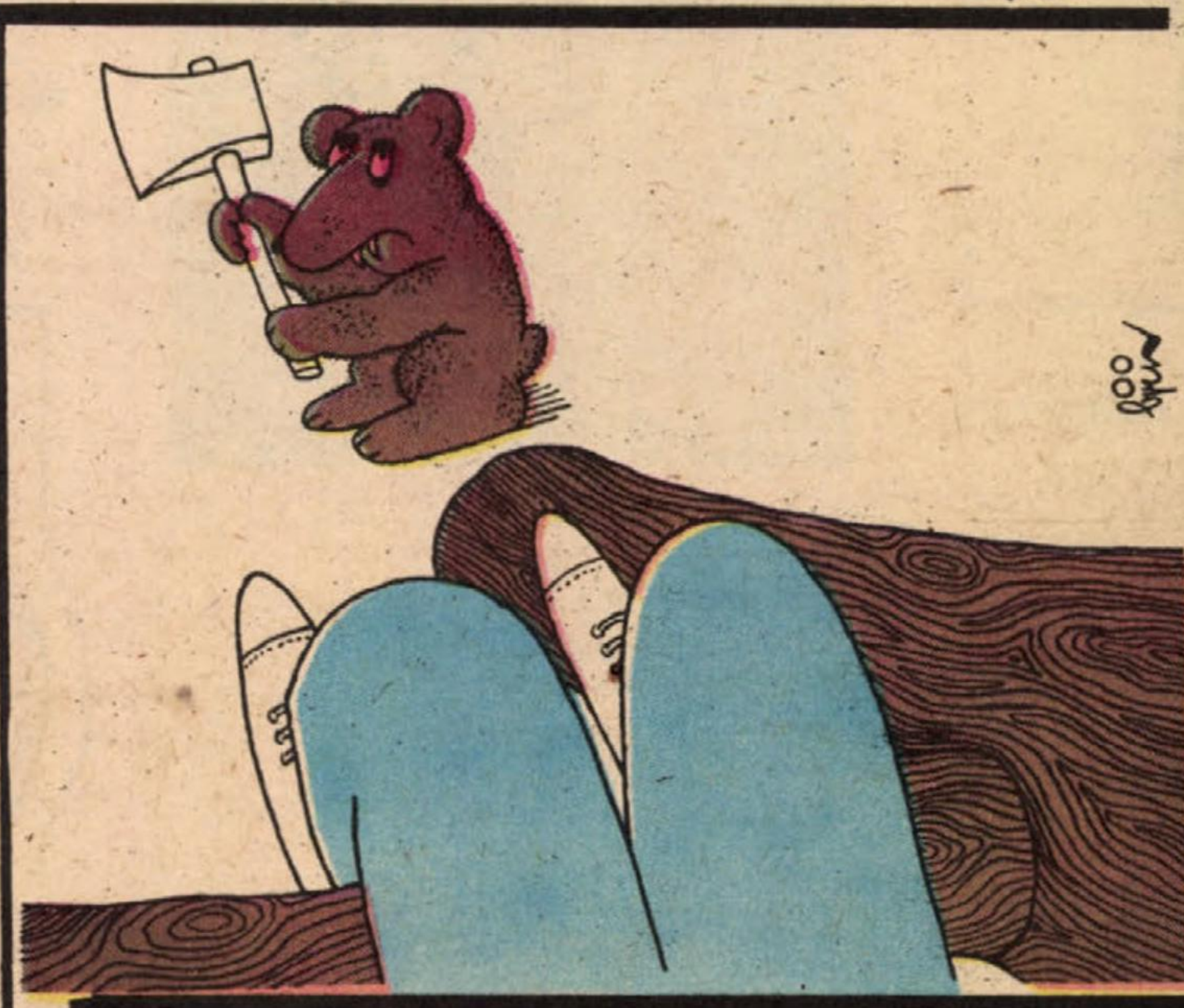

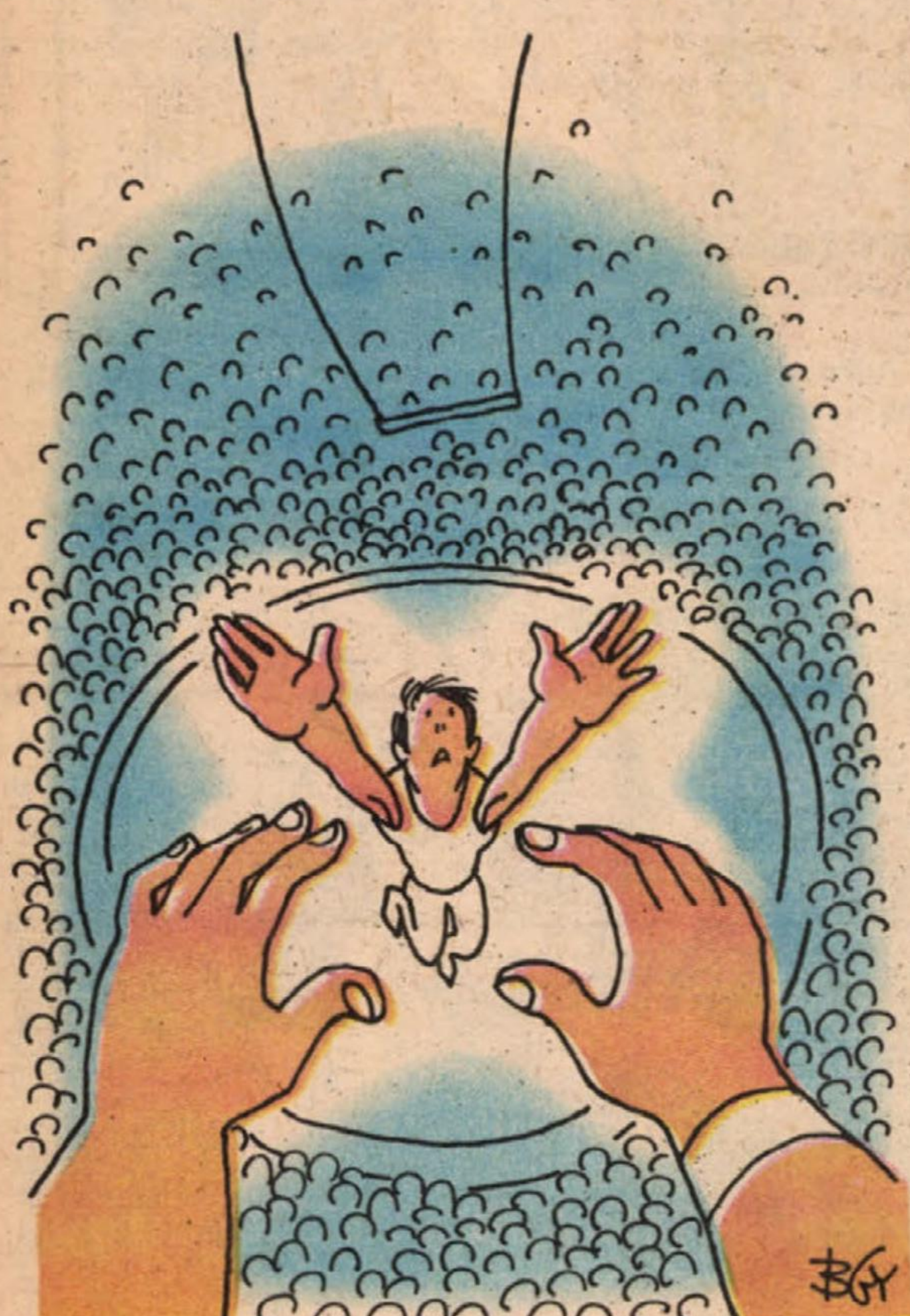

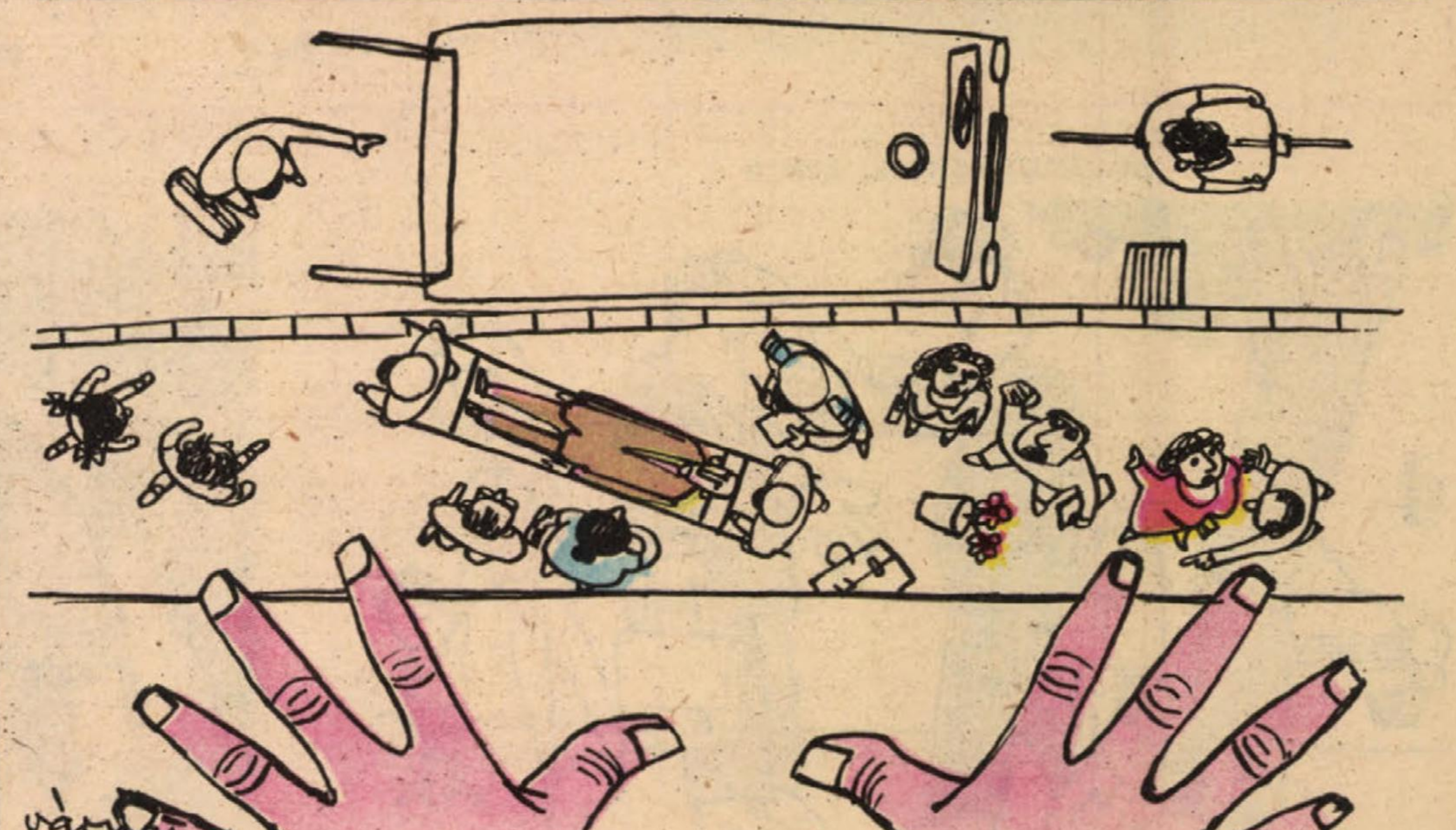

Importhumor

(RAJZOK SZOVJET, BOLGÁR, NDK, ANGOL LAPOKBÓL)

PECH

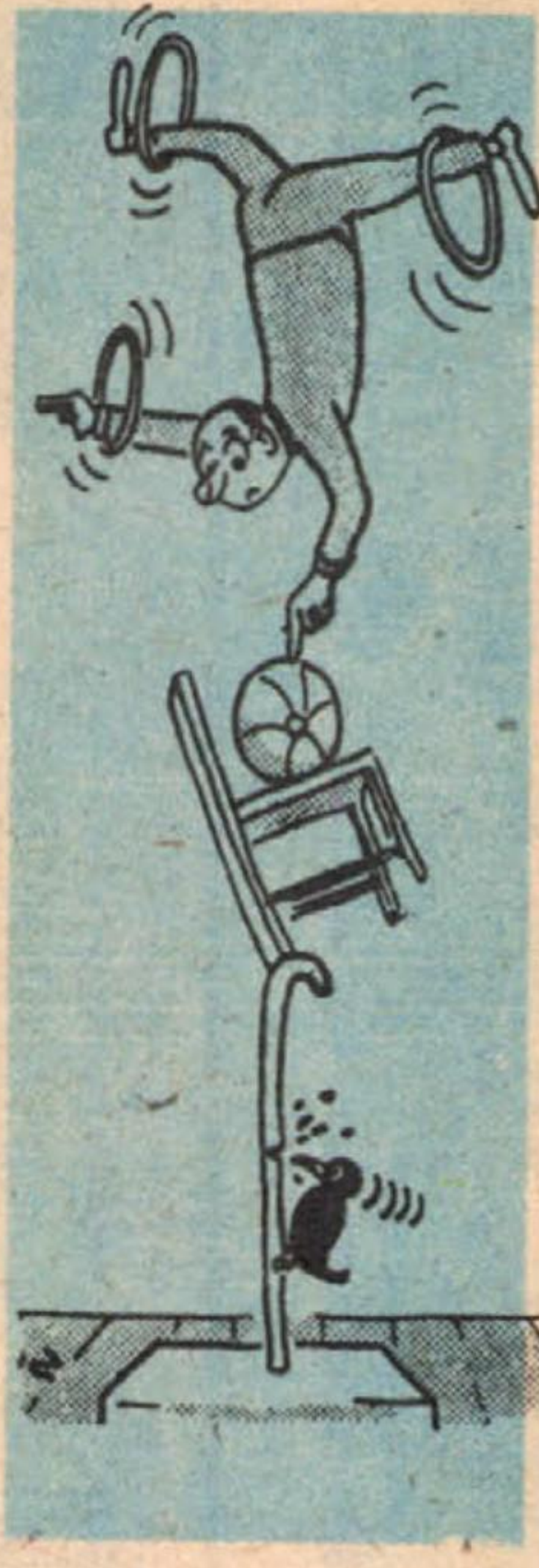

SZÓRAKOZTATÓ OLVASMÁNY

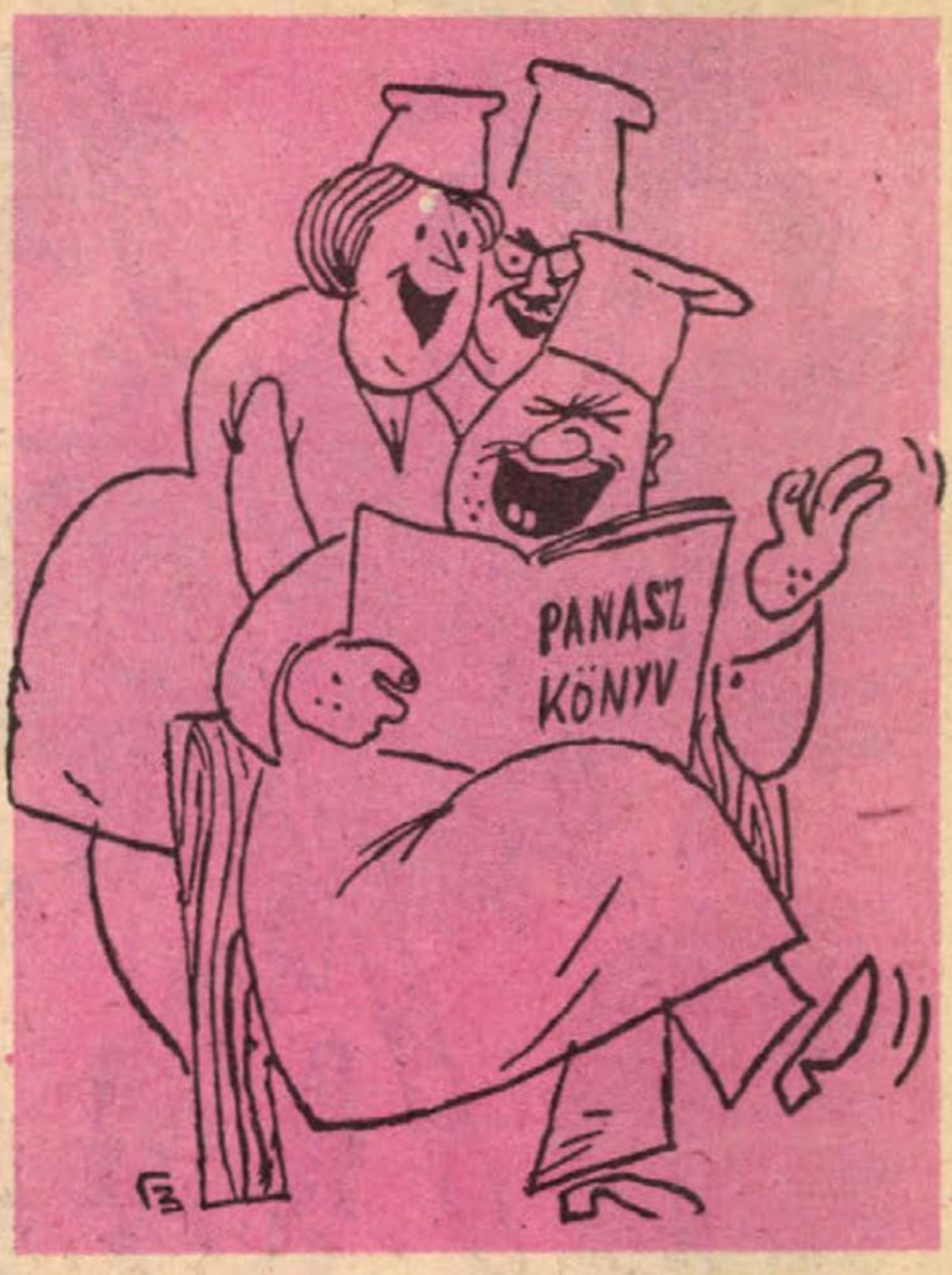

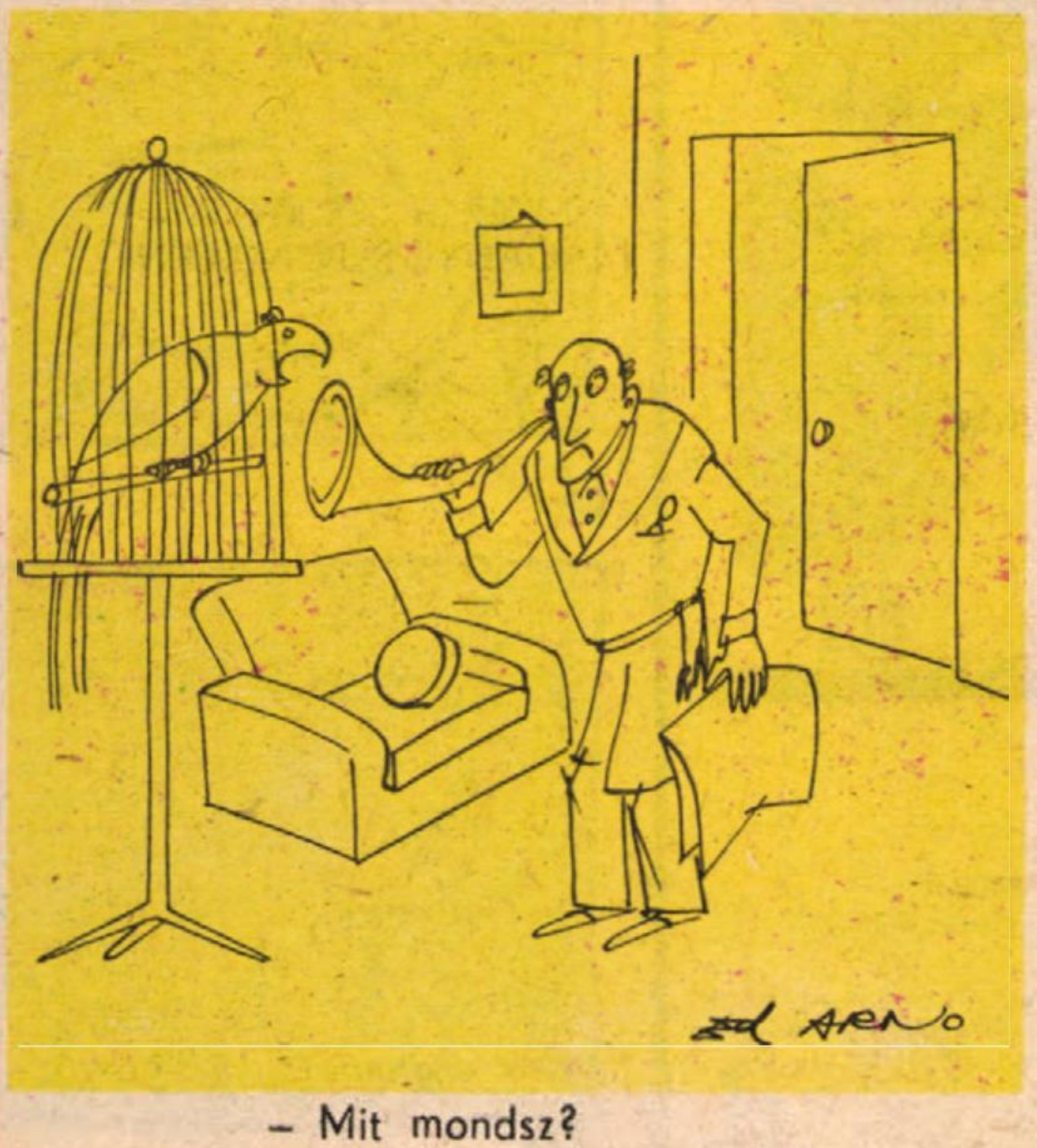

– Mit mondsz?
– Mondom: oda se neki!

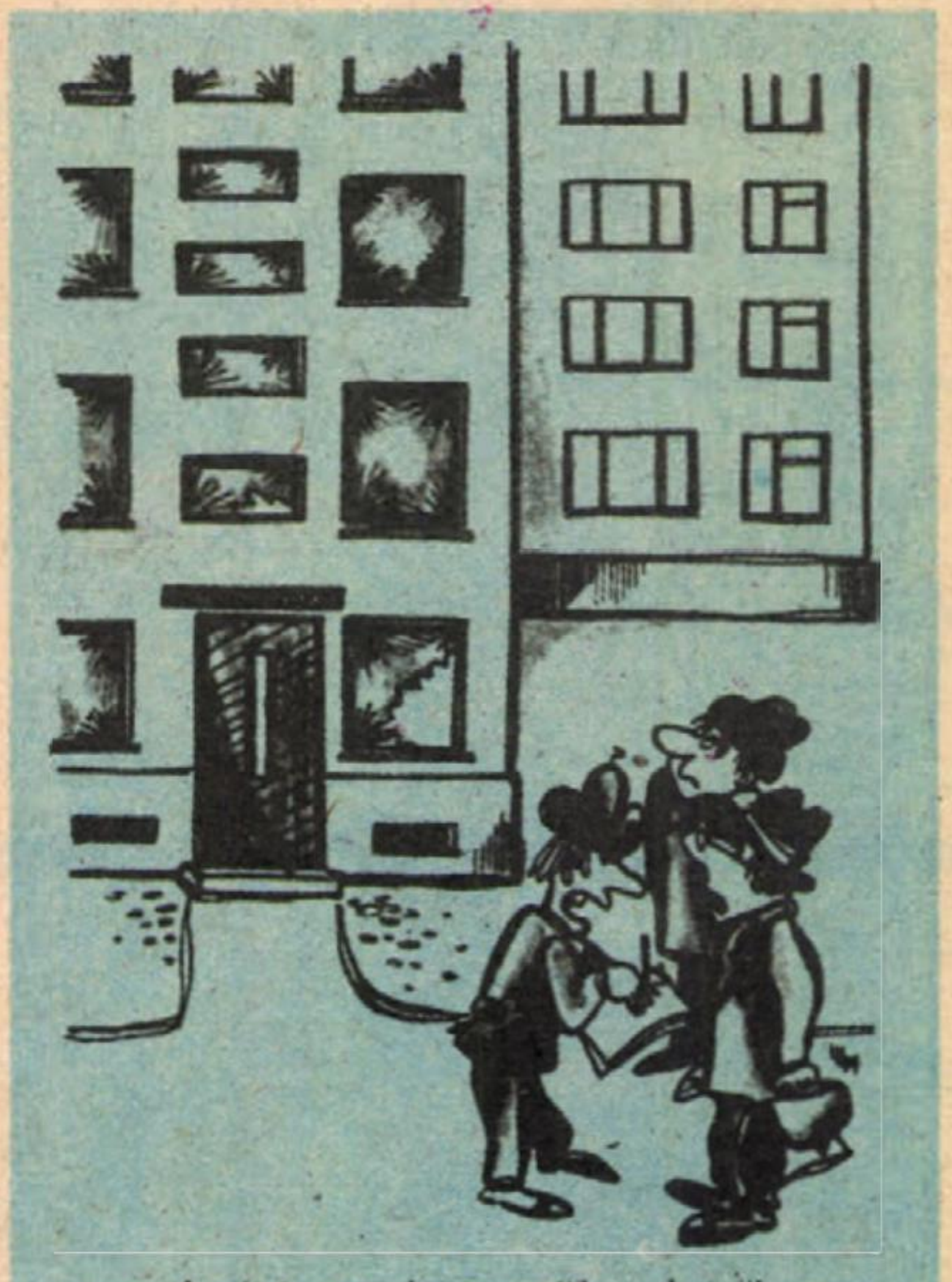

– A házat átvesszük, de üvegezésre csak a jövő évben kerül sor..

RELATIVITÁS

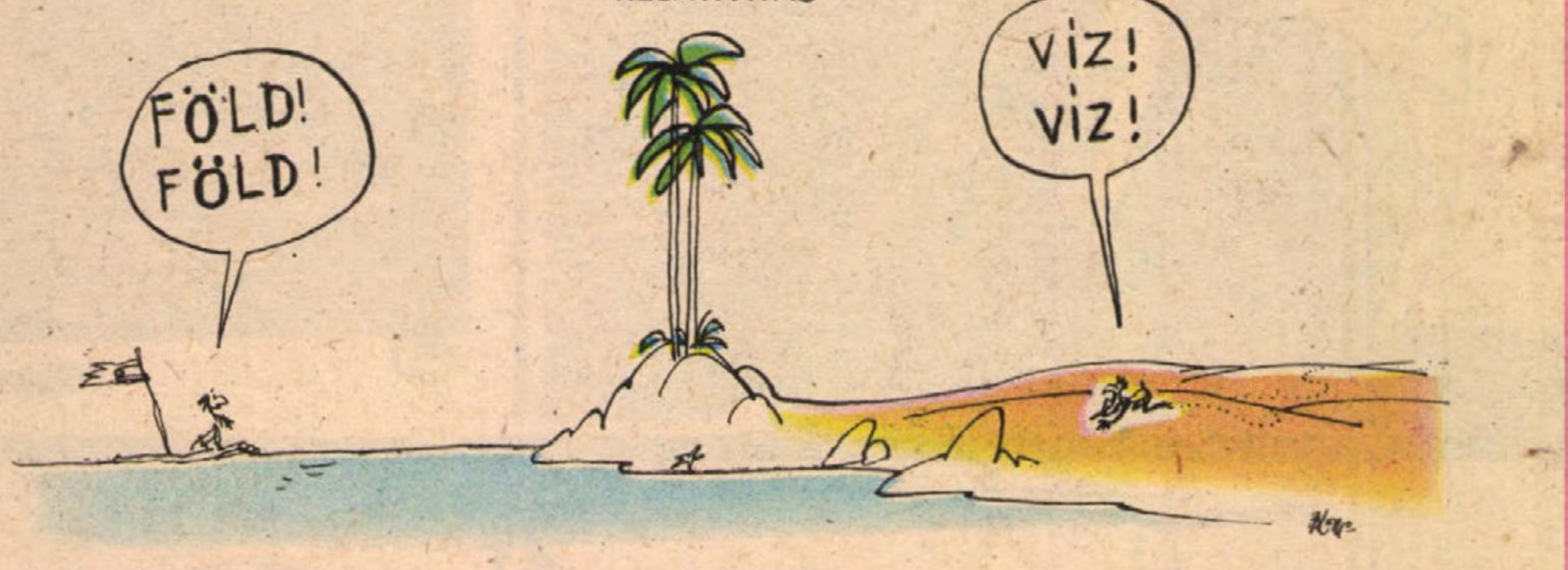
FÖLD!
FÖLD!
VÍZ!
VÍZ!

NYELVÓRÁN

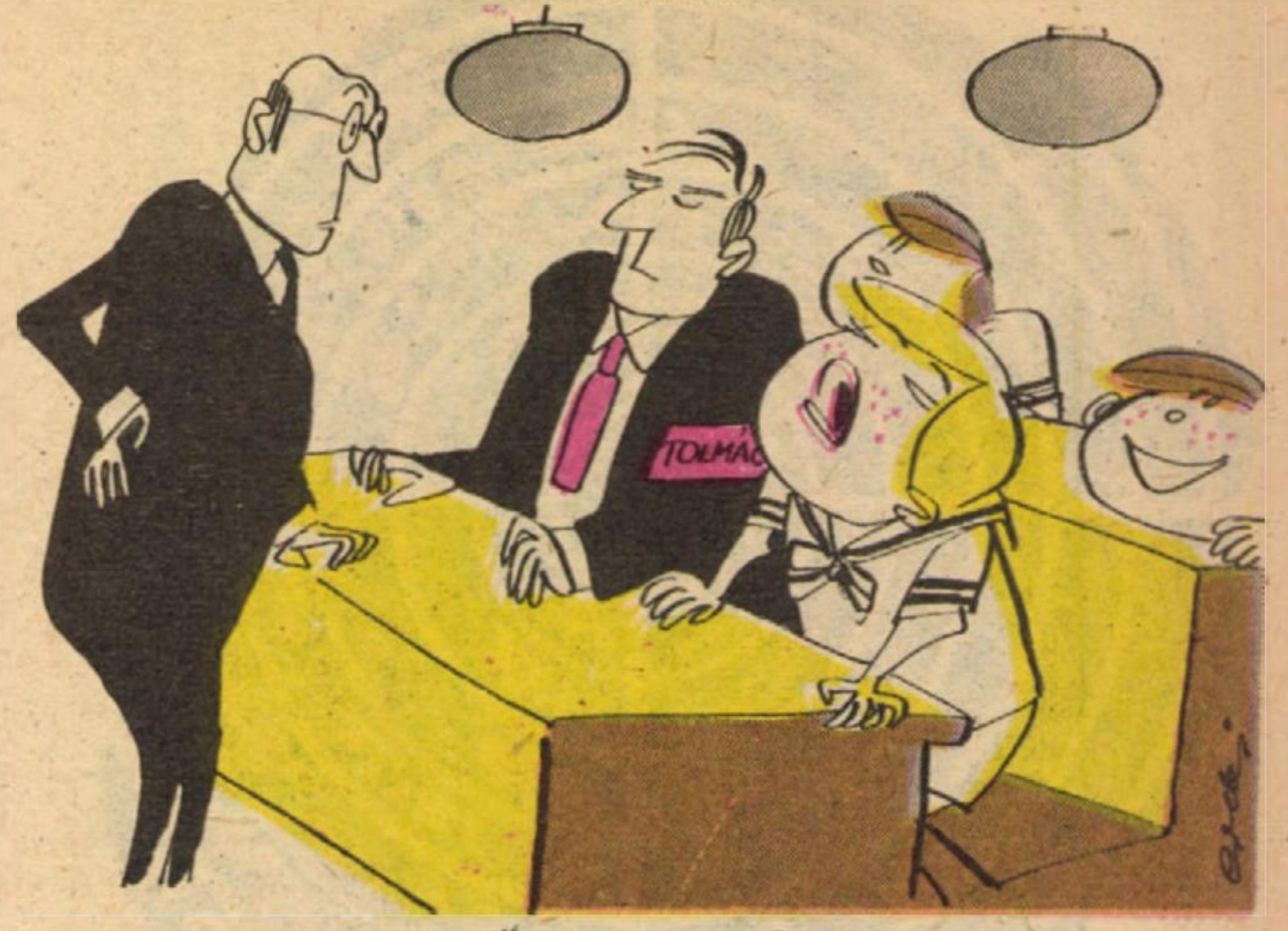

– Ő a tolmácsom!

OKOS GYEREK

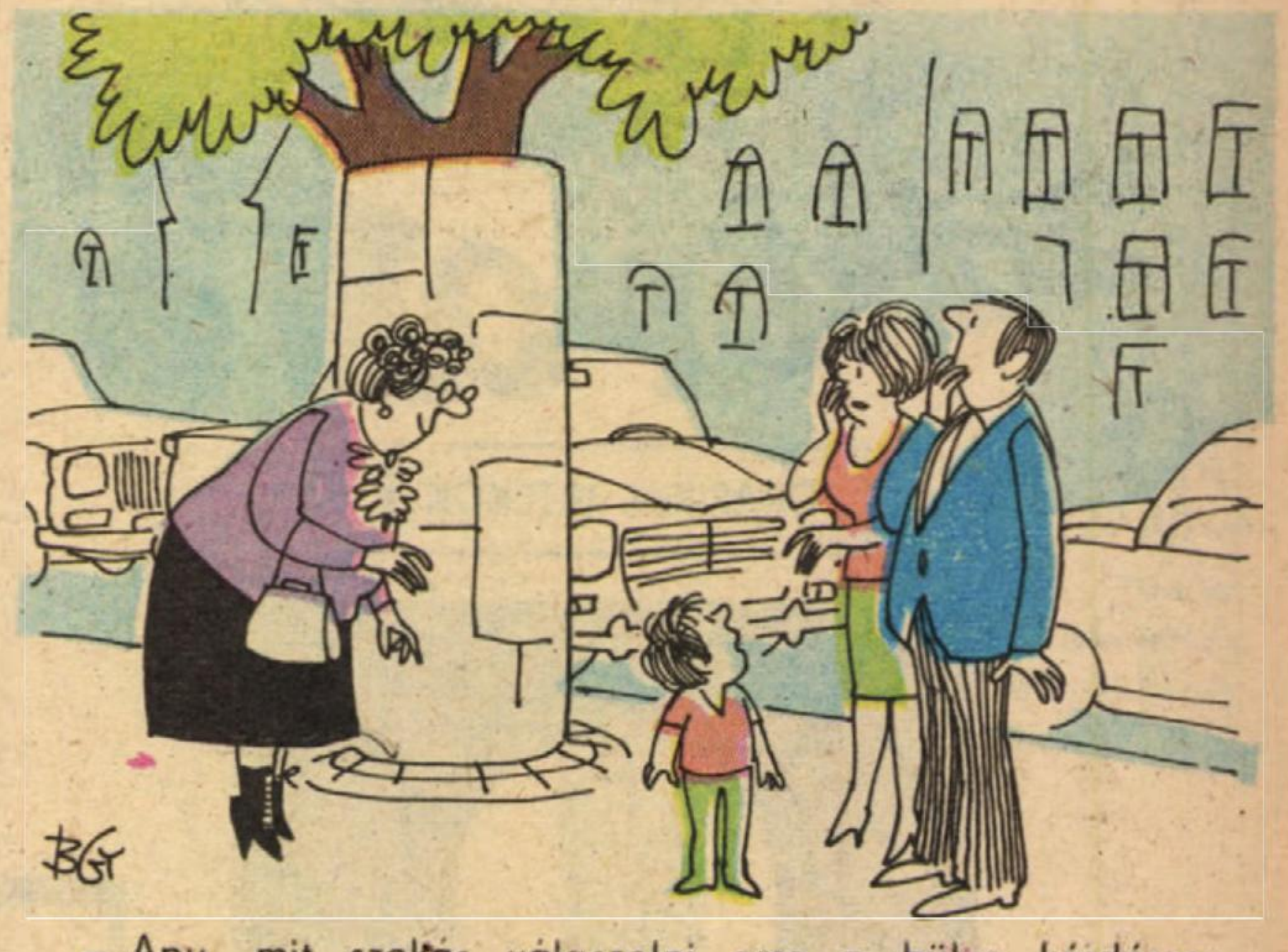

– Apu, mit szokás válaszolni erre a hülye kérdésre: mi leszel, ha nagy leszel!

ZSÚFOLT LAKÁS

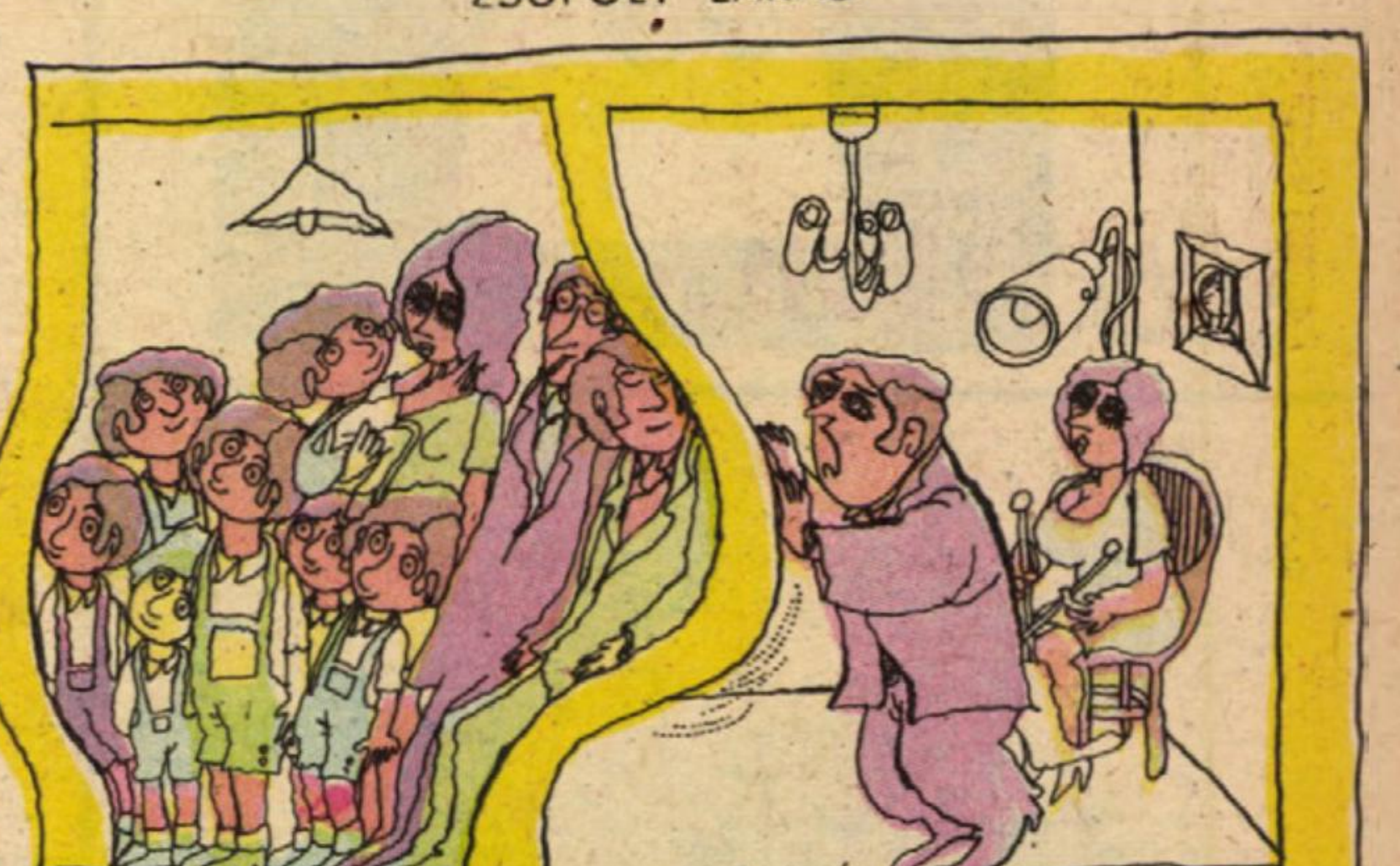

– Adhatnának már ezeknek a Kovácseknak egy nagyobb lakást...

ABSZOLÚT GONOSZ EMBER

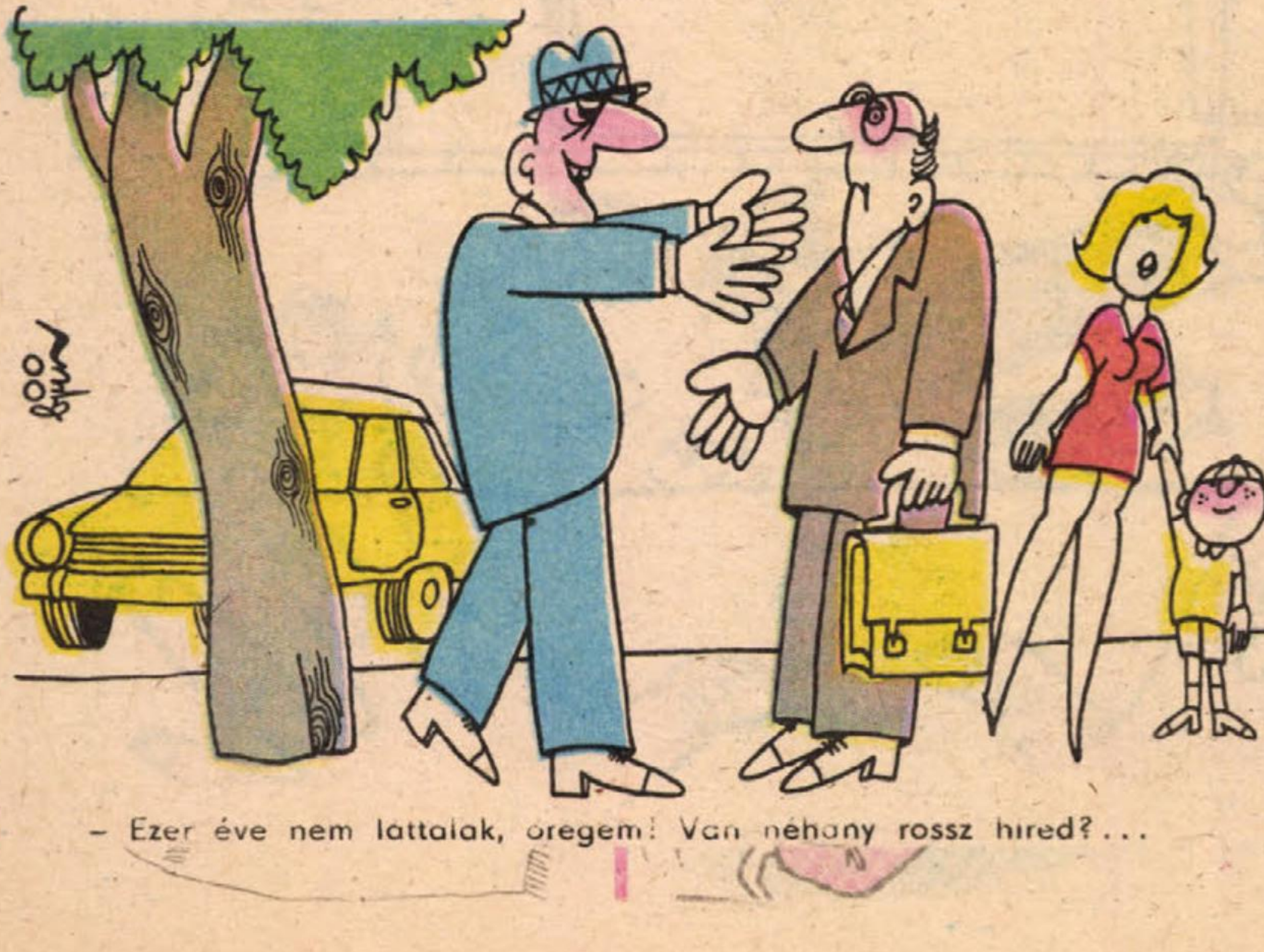

– Ezer éve nem láttalak, öregem! Van néhány rossz híred?...

ESTI ISKOLÁN

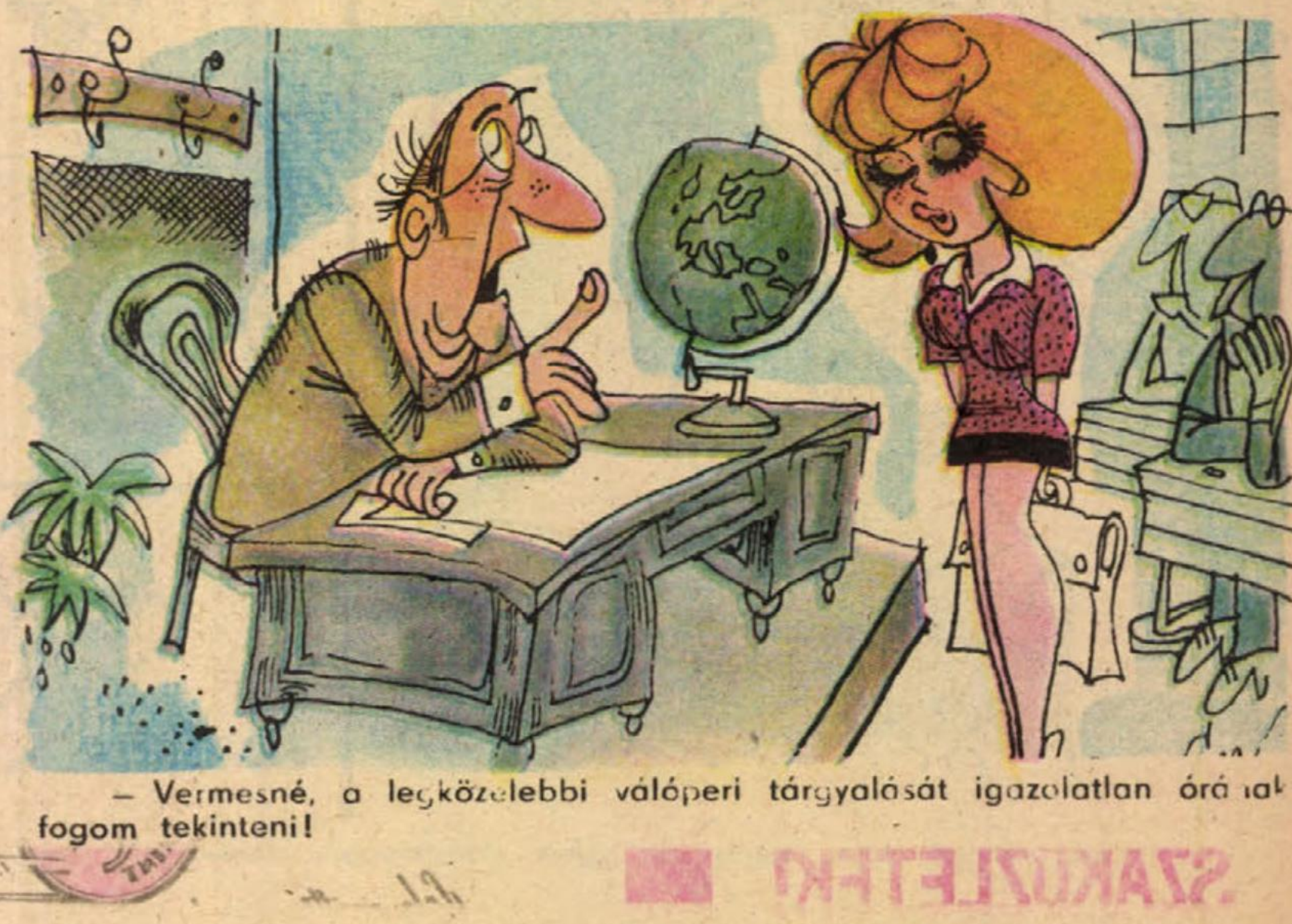

– Vermesné, a legközelebbi válóperi tárgyalását igazolatlan órának fogom tekinteni!

TÜCSÖK és BOGÁR

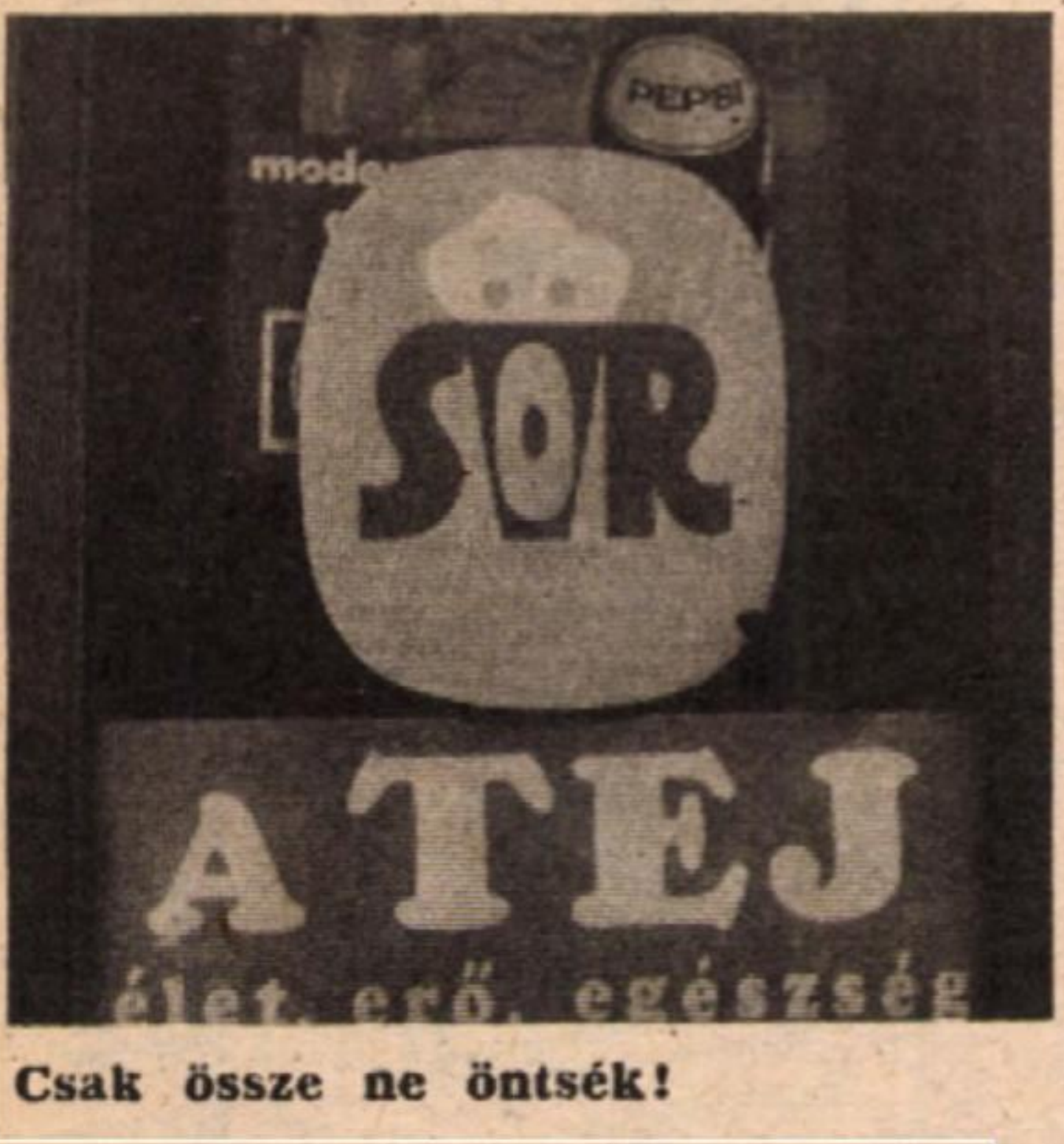
PEPSI
SÖR
A TEJ
élet, erő, egészség

Csak össze ne öntsék!

(A Dohány utcában fotózta László Pál, budapesti olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

JÁNOSSY FERENC: RAJZ KRÚDYHOZ

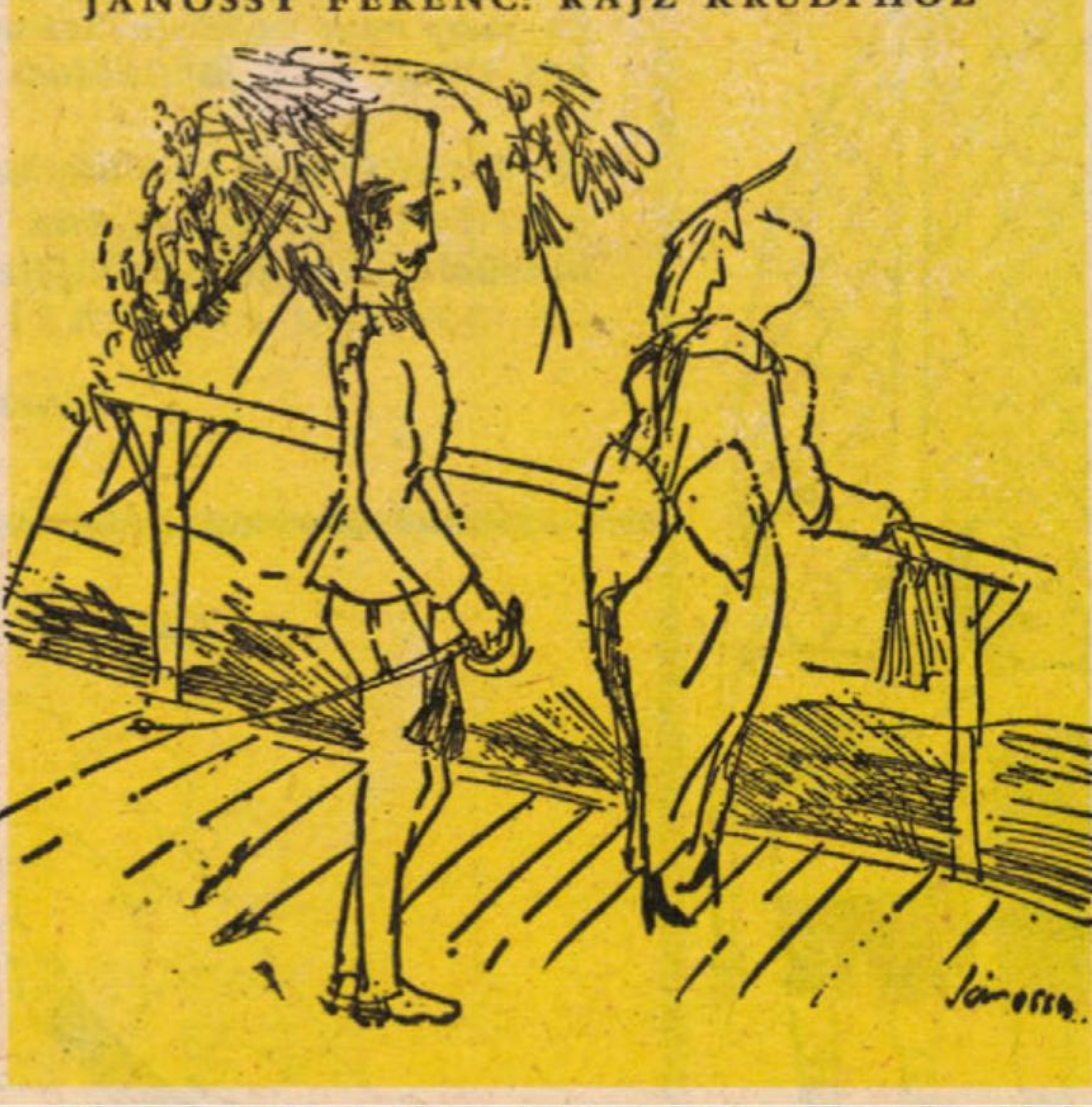

No, most ki a balkezes? Szerintünk a tiszt úr. Merthogy a jobb oldalára kötötte a kardot.

(A Népszabadságban észlelte Zsoldos Ferenc, szentesi olvasónk)

Palóc ételeket keresnek

Aki főzi; étlapra kerül

Értékes díjak

Aki megeszi: kannibál!

(A „Nógrád" c. lapból nyirta Papp Jenőné, csesztvei olvasónk)

Filmbarátok műsora!

Csak a filmbarátok műsorában látható!

ÉLEKTRA

Színes, magyarul beszélő dán filmvígjáték
Kísérőműsor: Magyar híradó

Kísérőműsorként pedig bizonyára az amerikai némafilm hőskorából származó Antigoné c. burleszk Buster Keatonnal és Zigottóval a főszerepben

(A jászberényi moziműsorban észlelte Juhász István)

TAKARÉKOS ESKÜVŐI EBÉD

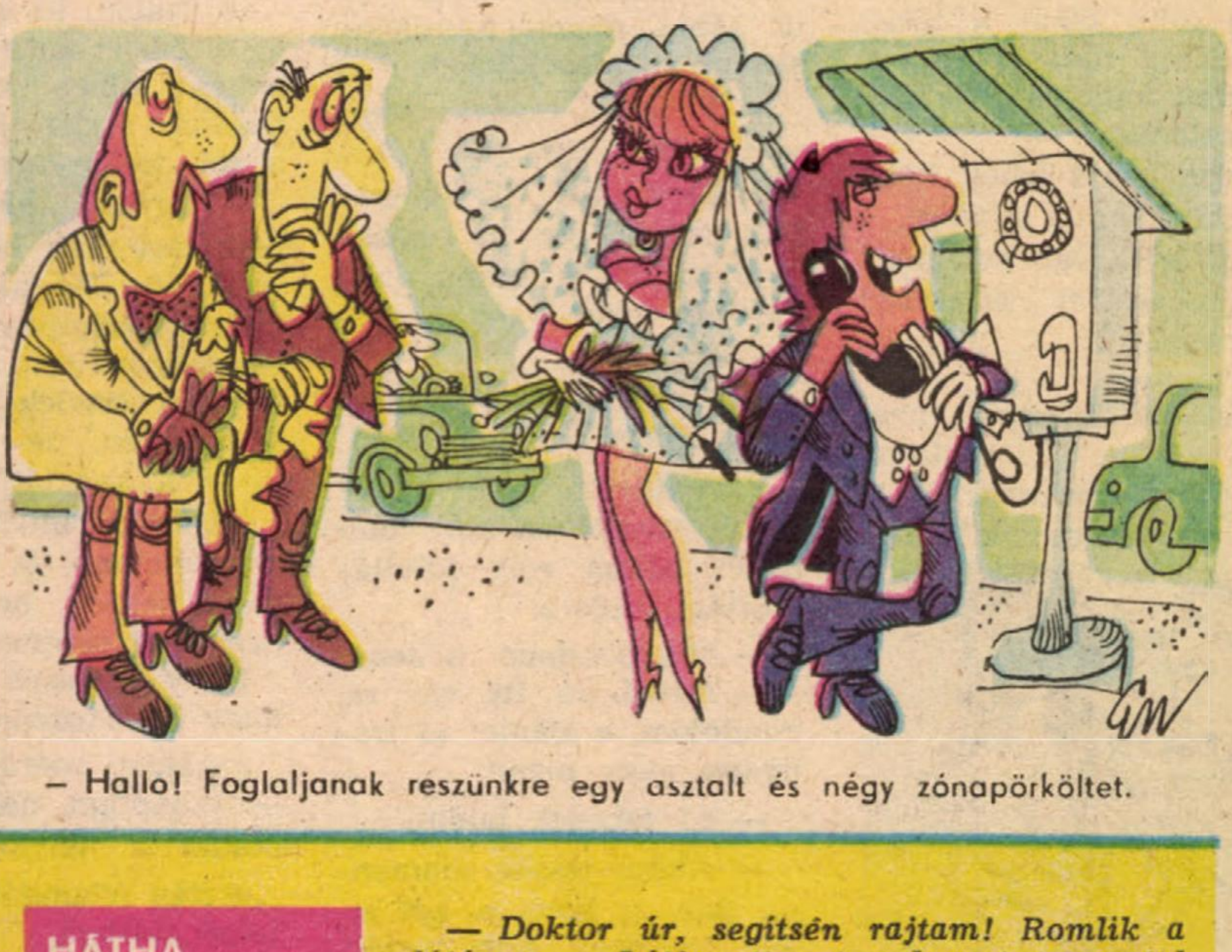

– Hallo! Foglaljanak reszünkre egy asztalt és négy zónapörköltet.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Doktor úr, segitsén rajtam! Romlik a látásom . . . Látja ott azt a legyet az asztal jobb sarkán?
— Látom
— Na látja, doktor úr, én nem látom.

NAPI FUTÓTRÉNINGÜNK

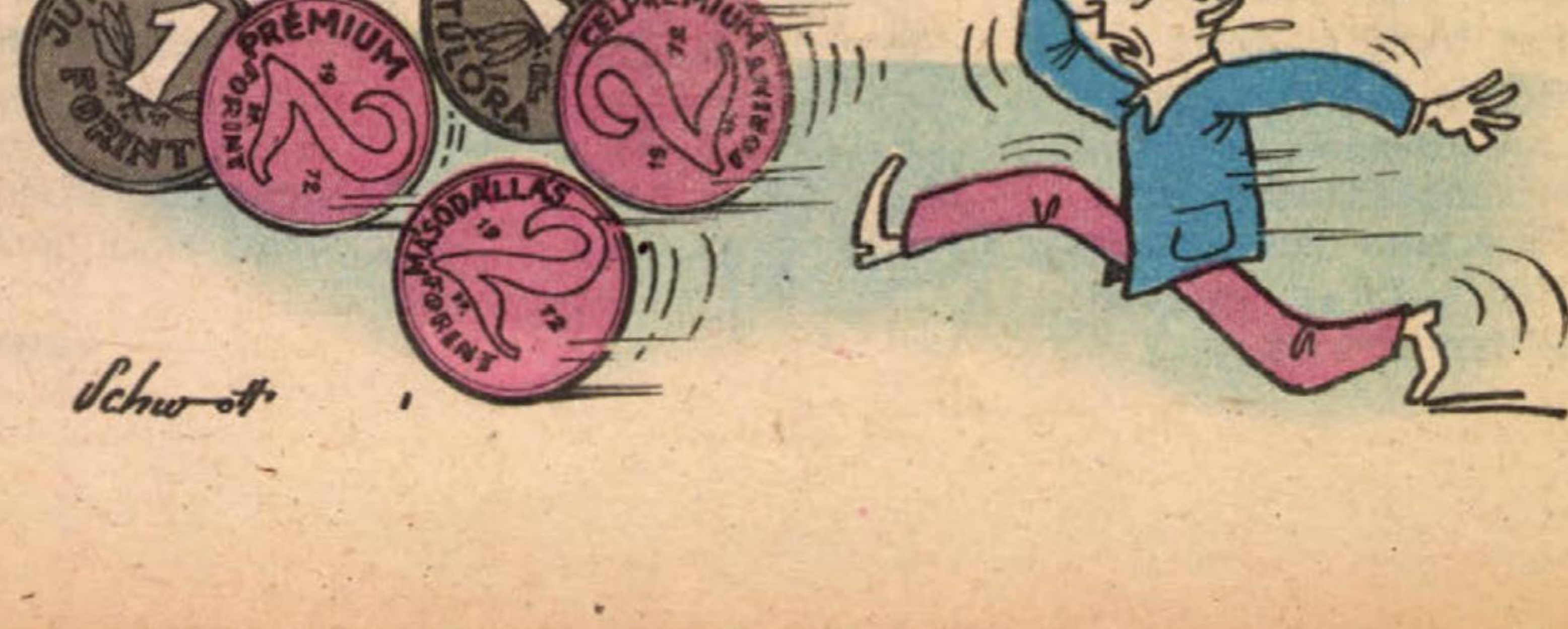
JUTALOM 1 FORINT
PRÉMIUM 2 FORINT 1972
TÚLÓRA 1
CÉLPRÉMIUM 2 1972
MÁSODÁLLÁS 2 FORINT 1972
Schwott

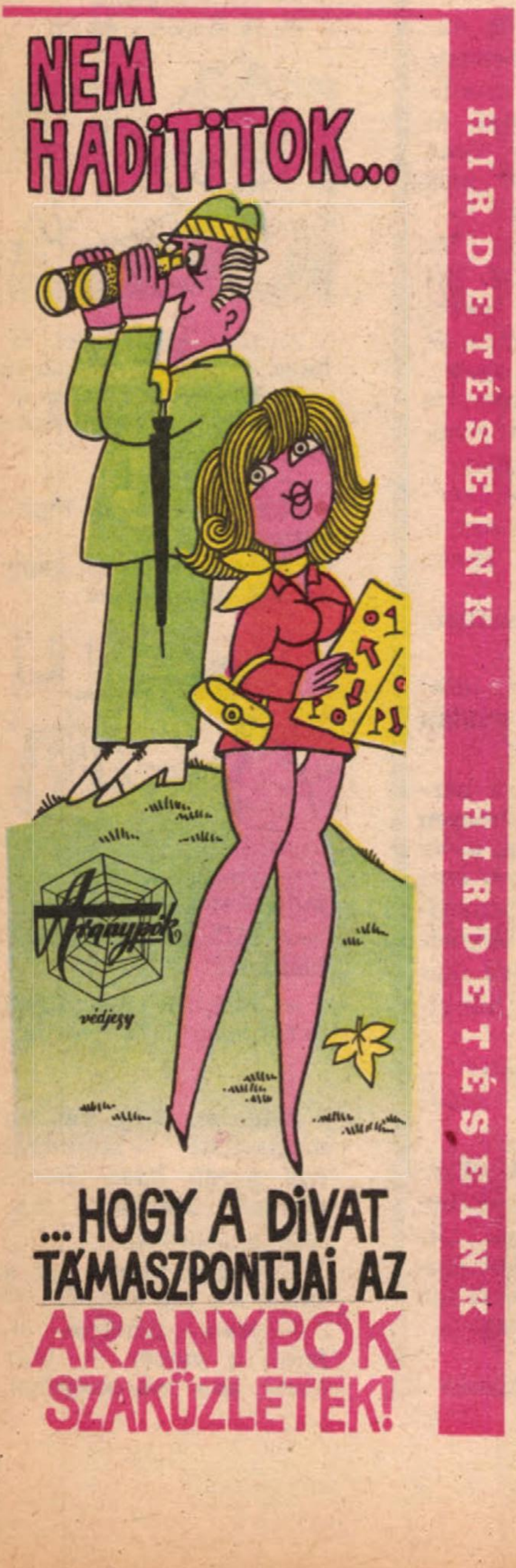
NEM HADITITOK...

...HOGY A DIVAT TÁMASZPONTJAI AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEK!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK
Aranypók
védjegy

LEHOCZKI ISTVÁN:

JAVASLATAIM

NADRÁGTARTÓ – TÜZELŐHORDÁSHOZ

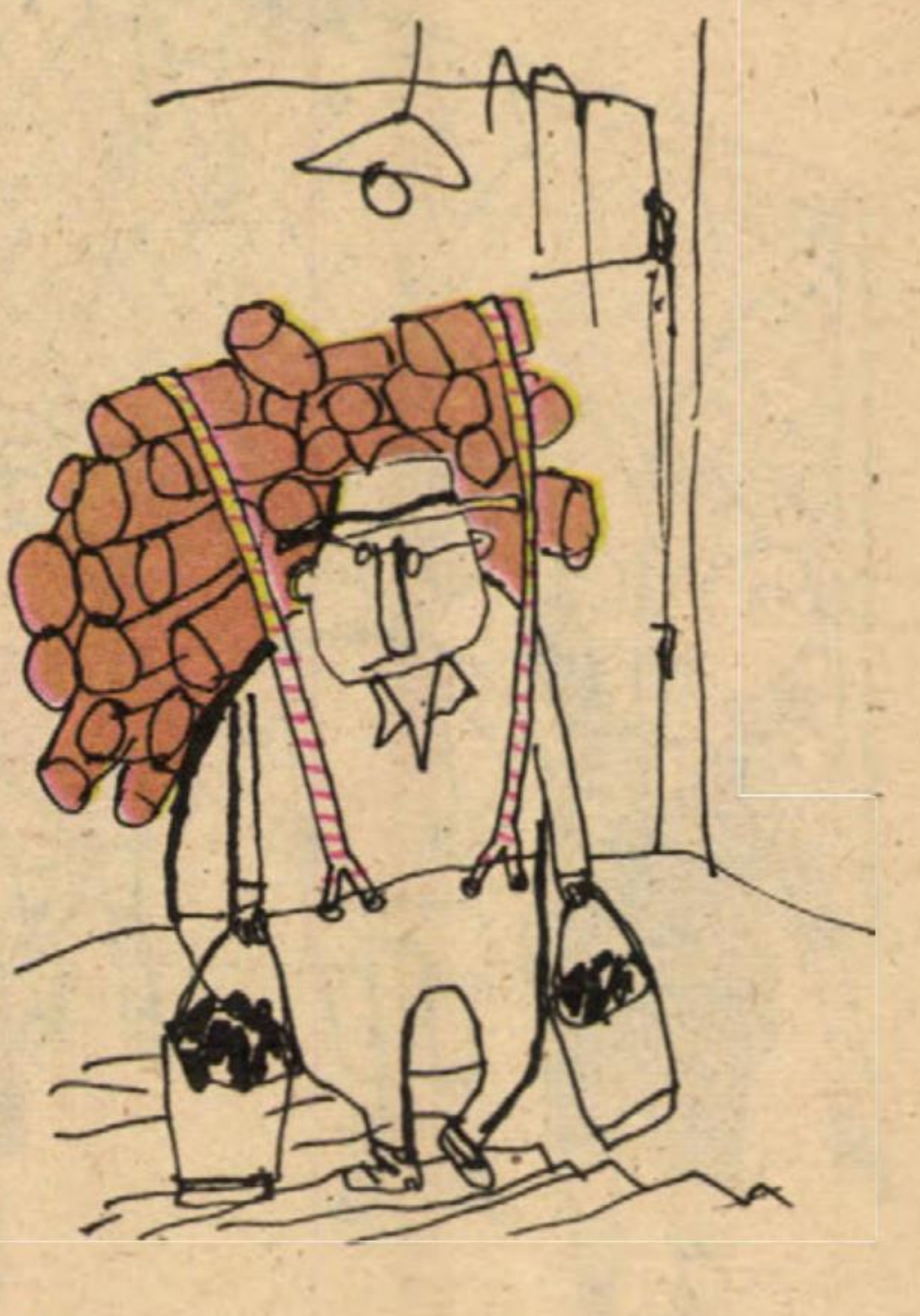

MINTÁS SZOKNYA – MAGÁNYOS NENIKÉKNEK

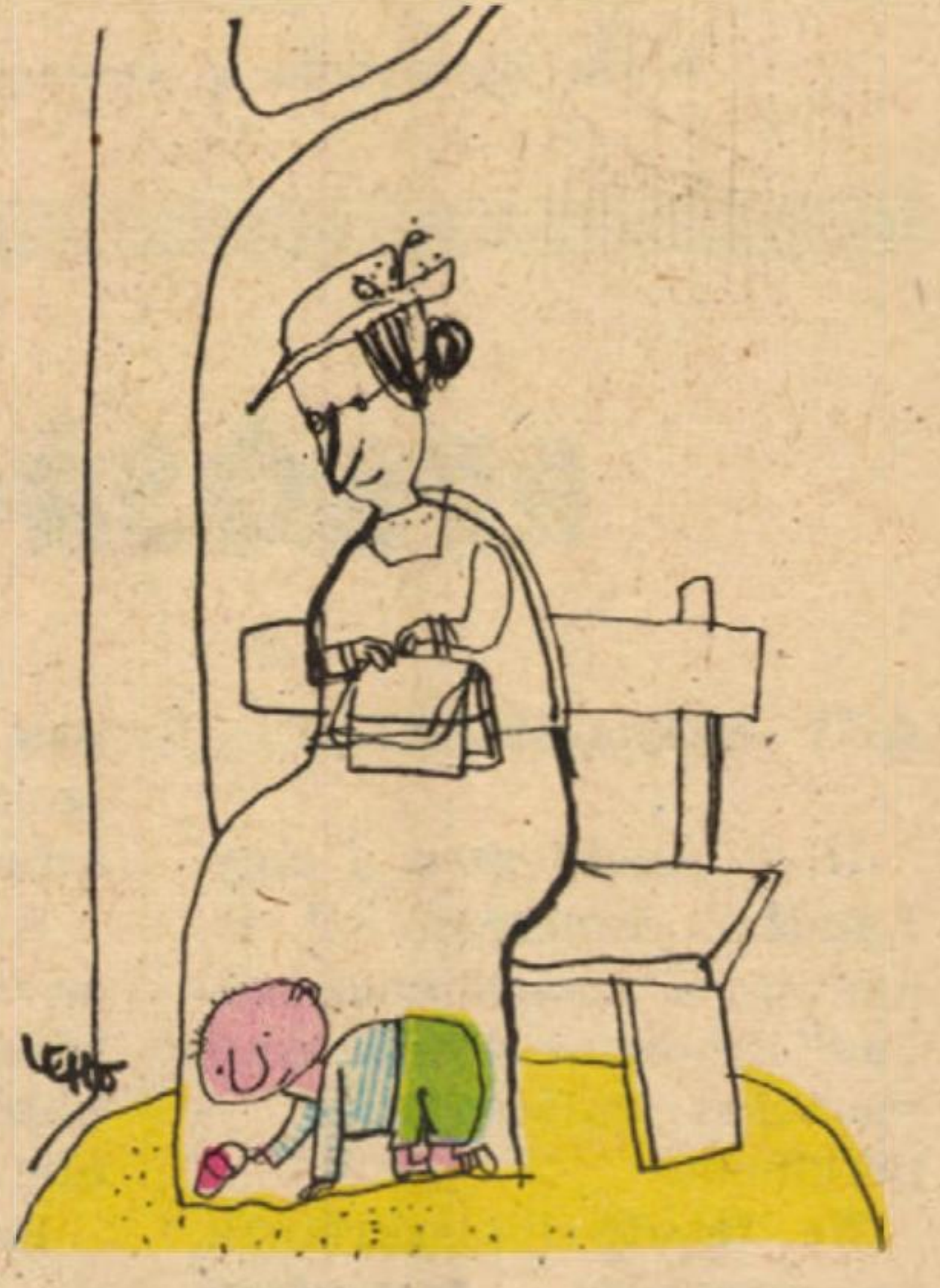

CIPŐ – KAMASZOKNAK

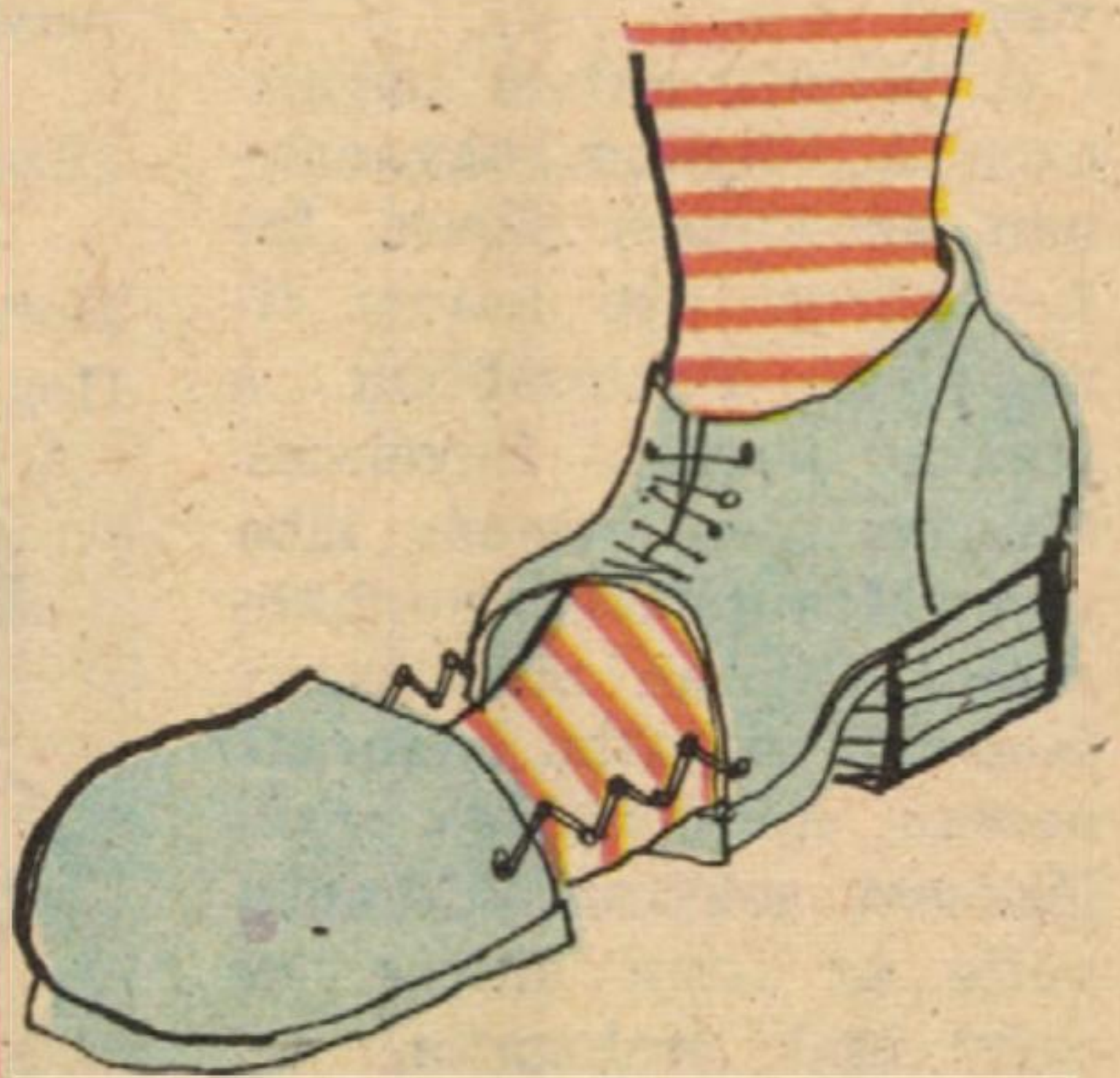

FELÖLTŐ – KISLAKÁSOKHOZ

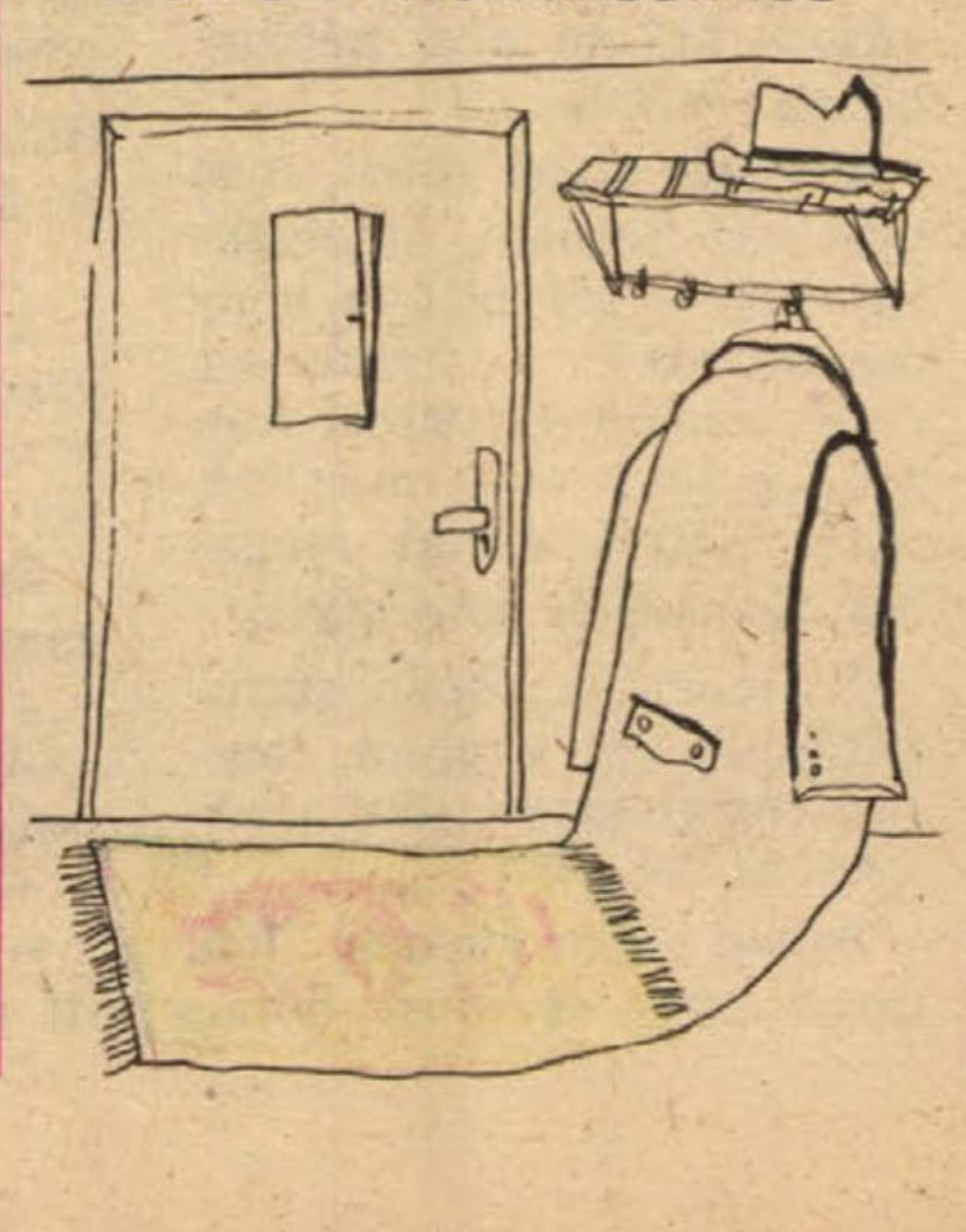

DURCÁS KAPUS

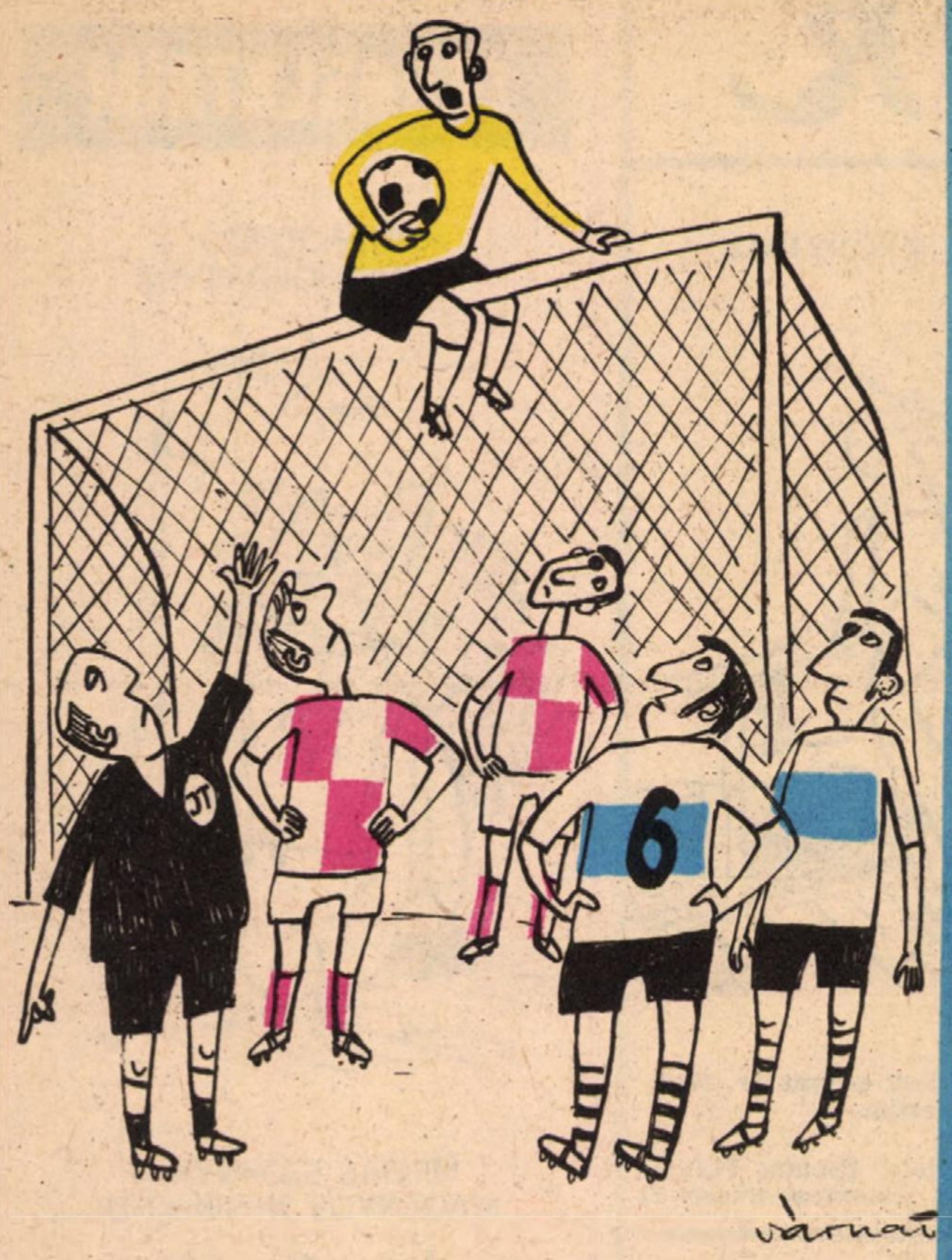

– Ha visszavonja a tizenegyest, lejövök!

PANASZKÖNYVBE

A kosztot itt nehéz kibírni,
már nem lehet erről nem írni.

S mivel a kosztot — jól tudom —
én meg nem változtathatom,
hát ennyi csak javaslatom:

Itt a szakács ne mondhassa,
ebédre ez meg ez van ma,
becsületesebb lesz módfelett
így mondani: ebéd helyett.

Rozslay György

IFJÚSÁG 74

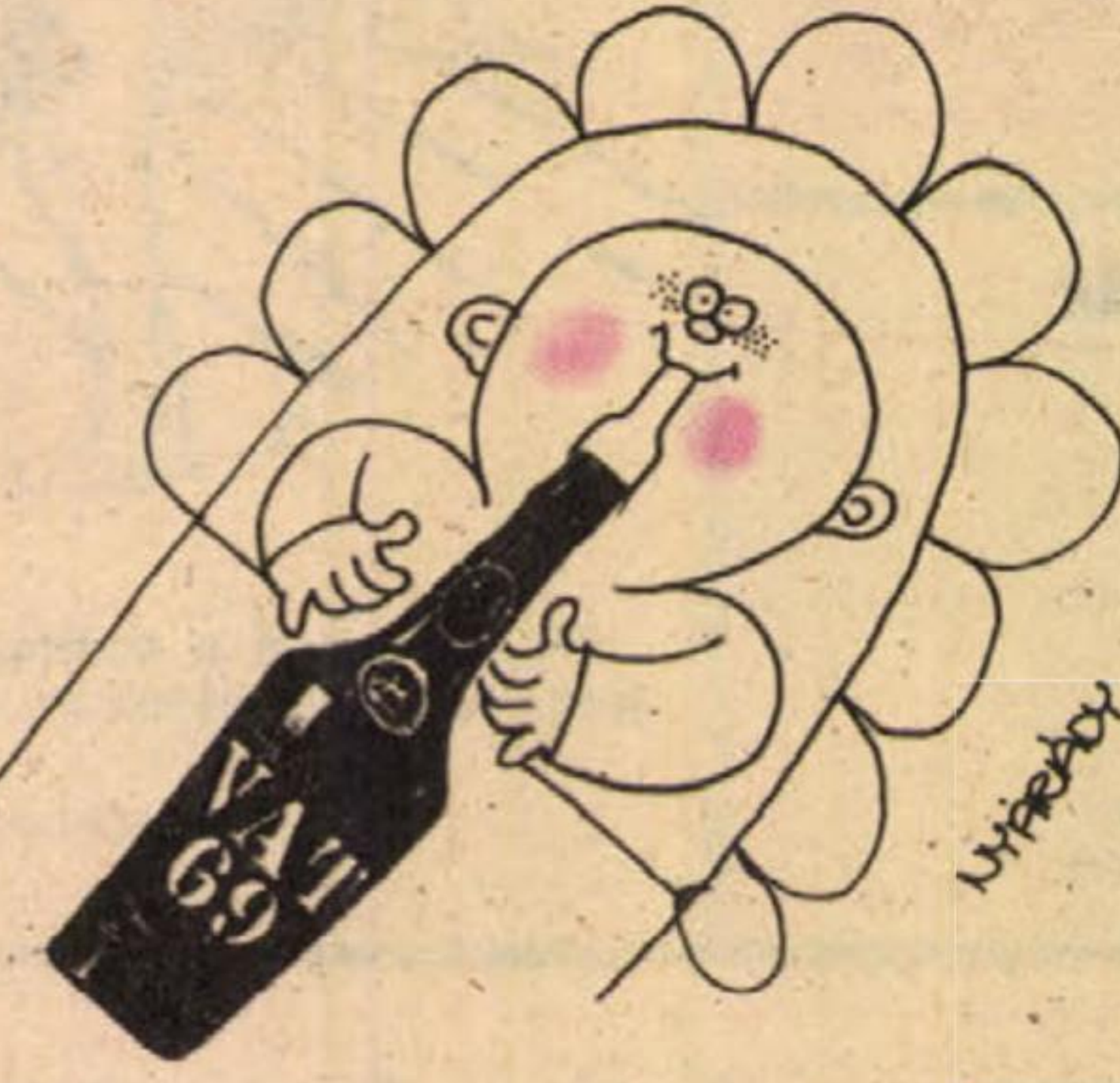

GARÁZSHIÁNY

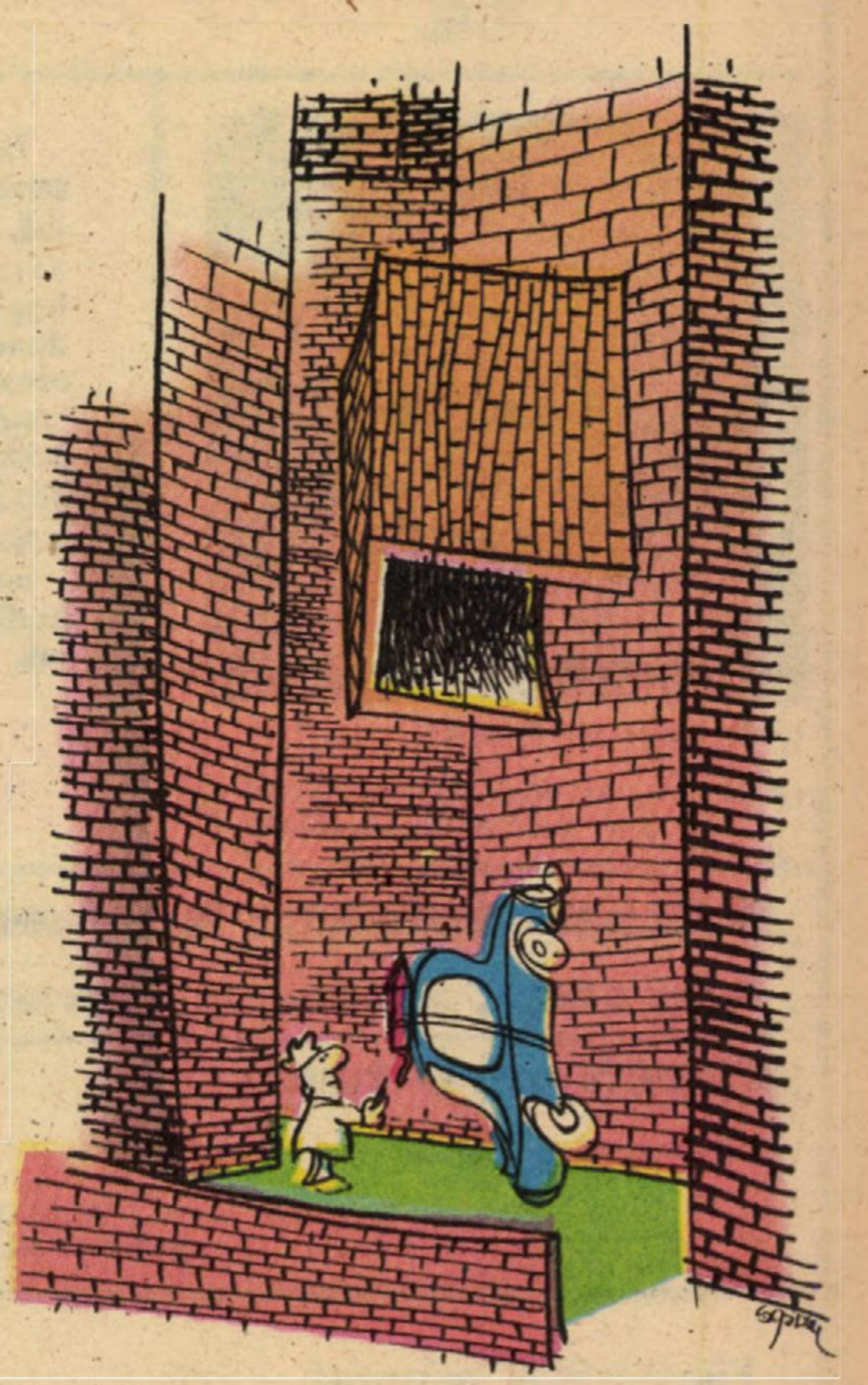

APRÓSÁGOK

ADY SZELLEMÉBEN?

Ül az autóbuszon a lány. Látásból ismerem, jól ismerem, a „maga valóságában" ismerem, sőt „a maga meztelen valóságában" — majdnem.

Ne tessék indiszkrétnek, szemérmetlen fecsegőnek tartani azért, mert ezt leírom. De ha egyszer így van...

A lányra, akivel ugyanazon a vonalon, ugyanabban az időben járok, talán három éve lettem figyelmes. Pontosabban a lábára lettem figyelmes. Nagyon szép, formás lába van. Megmutatta combközépig. Ott az autóbuszon. Naponta mutatta. Nemcsak nekem, mindenkinek. Emlékszem, sokszor majd megvette az isten hidege, de azért csak mutogatta.

Talán másfél év után a lány megirigyelte tőlünk a lábát, és hosszú nadrágot húzott rá, de alig néhány hónap múlva...

Kezdett olyan blúzt, meg pulóvert hordani, amelyekről eleinte azt hittem, hogy összementek a mosásban. Csak később értettem meg, hogy a lány most meg csípőtől fölfelé mutat magából jó másfél arasznyit.

Fél éven keresztül szemlélhettük ezt a sávot, mígnem megfosztott tőle a kegyetlen tél.

Ámde újra tavasz lőn, majd nyár, s most hónapok óta talpig érő banánszoknya takarja a lányt, azonban...

Az ilyen szoknyához sok anyag kell, tehát a takarékos lány fönt spórol. A blúzának háta van, de elől alig valami.

Persze az is lehet, hogy én félreértem a divatot, s csupán arról van szó, hogy ő szó szerint értelmezi Adyt:

„Szeretném magam megmutatni,
Hogy látva lássanak,
Hogy látva lássanak."

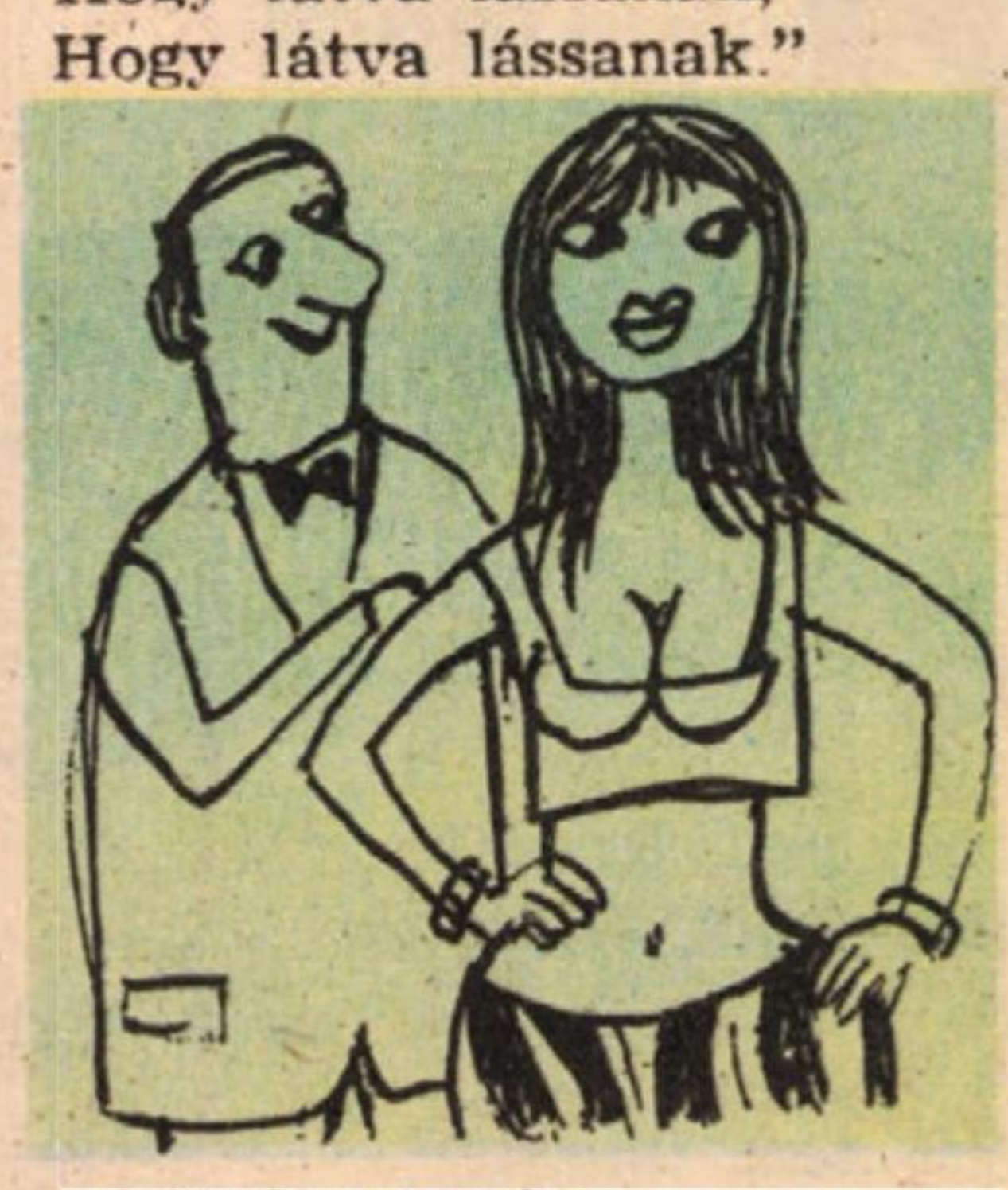

BESZÉLGETÉS A MOSZKVA TÉREN

Állok a Moszkva téren, várok az 5-ös autóbuszra, arra, amelyik a Pasaréti tér felé „közlekedik".

Egyszer csak odalép hozzám egy férfi, és szól:

— Bocsánat, uram, de ha szabad kérdeznem, a 39-es milyen időközökben jár?

— Erre nem jár a 39-es.

— Nem? Én a múltkor itt szálltam föl rá.

— Az rég lehetett.

— Talán fél éve.

— Stimmel. Körülbelül azóta nem jár erre.

— És akkor miért nincs itt kiírva, hogy merre jár?

— Hát... gondolom... Illik tudni az ilyesmit.

— Értem. Egy ideig volt itt tábla, amely fölvilágosította az utasokat...

— Tévedni tetszik. Nem volt tábla. Egy BKV alkalmazott állt itt két-három napig, és ha összegyűlt bizonyos számú utas, közölte velük a nagy változást.

— Tehát ön tudja, hogy most merre jár a 39-es?

— Tekintve, hogy társadalmi munkában már több ízben adtam róla fölvilágosítást, tudom.

— Megmondaná nekem?

— Mivel ön itt vár rá, gondolom, a Dániel út irányába akar menni.

— El tetszett találni.

— Akkor tessék odamenni, oda... Igen, a két sínen keresztül arra a járdaszigetre, és ott tessék fölszállni az 56/Y-ra!

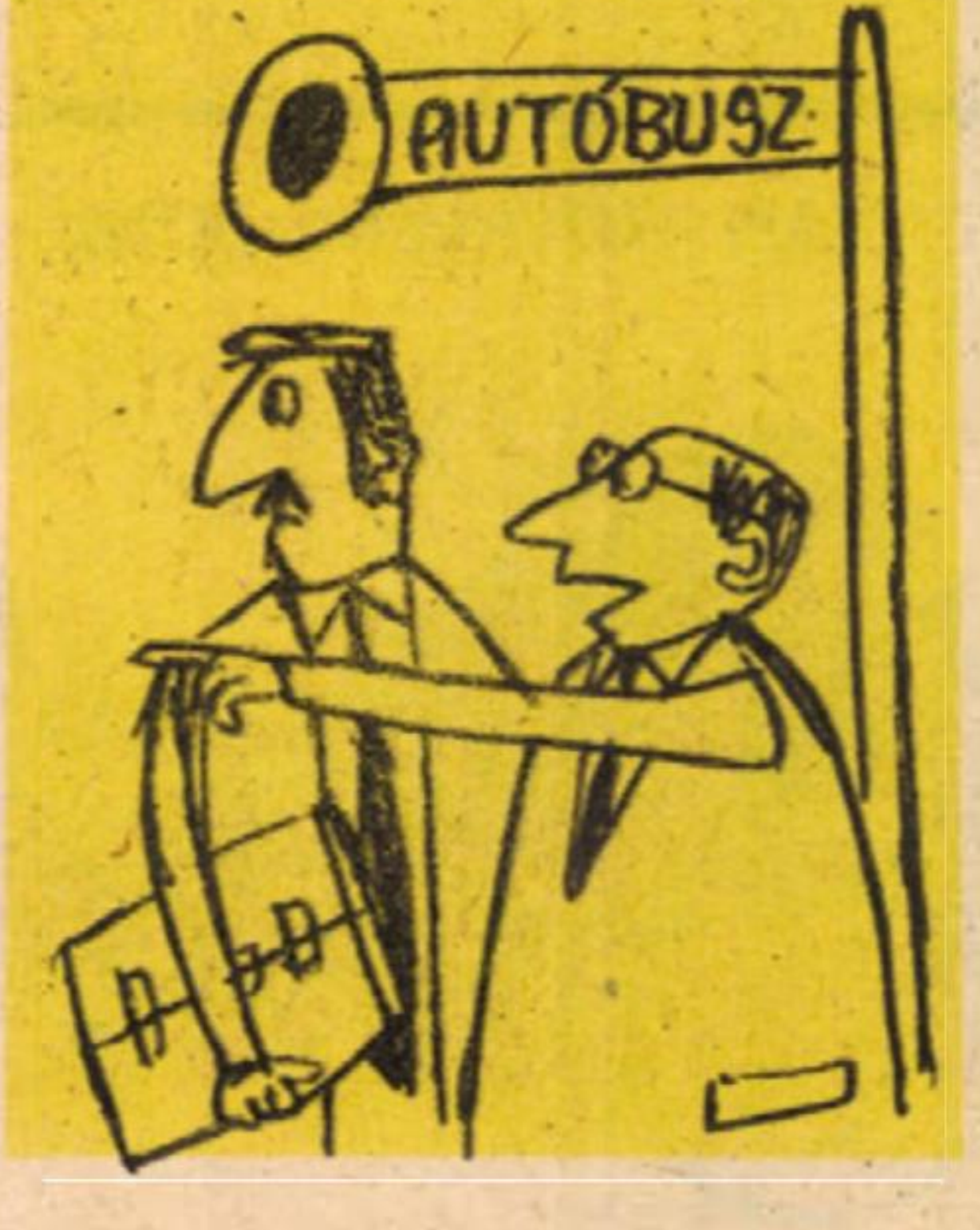

A HITETLEN

A minap fölhívott régi „ügyfelem", és egyenesen a tárgyra tért:

— Biztos van valakid a BKV-nál.

— Nincs senkim, de miről van szó — kérdeztem.

— Tudod, ki kell cserélni a bérlet-igazolványt, és nekem nincs időm órák hosszat sorba állni, meg a sok herce-hurcára.

— Ugyan, komám, az nem tart órák hosszat. Viszel egy fényképet akármelyik bérletpénztárhoz, és egy-két perc...

— Jó, értelek — mondta sértődötten, de nem csapta le a kagylót. Sajnos.

— Tudod mit? Találkozzunk holnap, és bebizonyítom neked, hogy ehhez nem kell protekció.

Nagy nehezen rávettem, hogy találkozzunk.

— Most mérd az időt! — mondtam neki, miután átadta a fényképet.

Aztán odamentem a bérletpénztárhoz, türelmesen vártam másfél percig, amíg az előttem álló három ember „elfogyott", s benyújtottam a barátom fényképét. Egy perc múlva kezemben volt az új bérletigazolványa.

— No! Igazam volt? — szóltam, miközben átadtam neki.

— Gratulálok, ezt ügyesen megszervezted — nevetett fölényesen —, láttam a nő arcán, hogy mosolygott. Biztos leszóltak neki, hogy jönni fogsz!

Sólyom László

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Miért rohansz?

— Hogy megakadályozzak egy verekedést

— Ki verekszik?

— A Kovács és én...

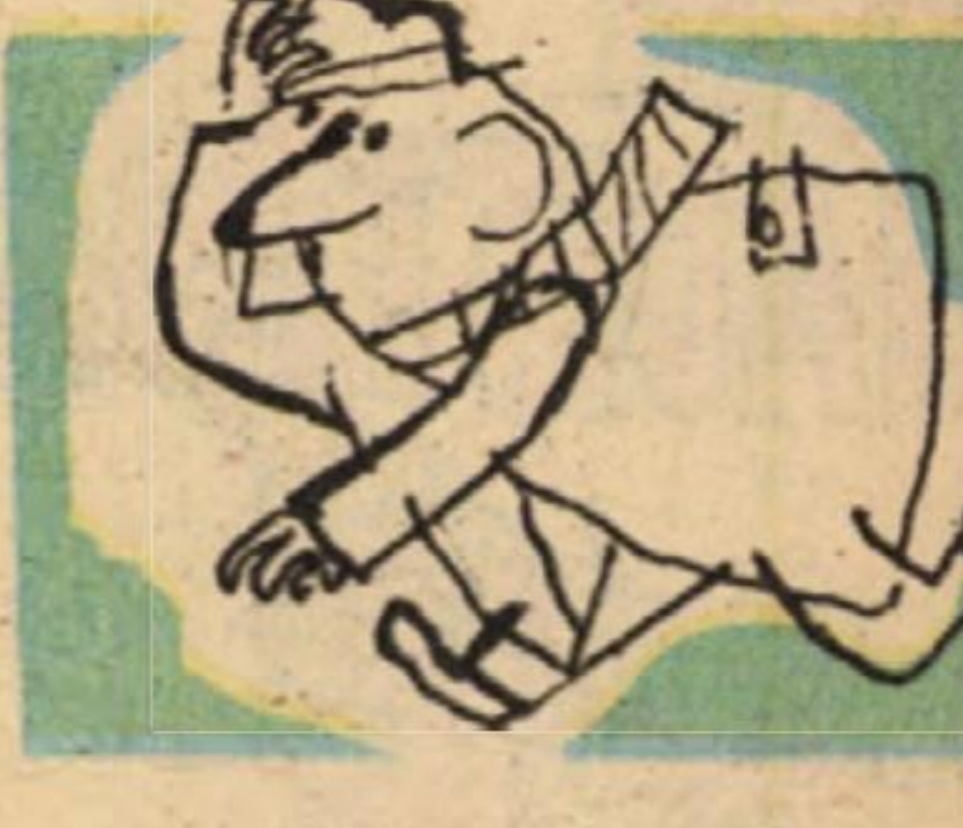

A férj késő éjjel ér haza, a feleség rátámad:

— Kíváncsi vagyok, ma milyen magyarázatot találsz ki?

— Ma semmit.

Mire az asszony ingerülten:

— S te azt akarod, hogy én ezt elhiggyem?

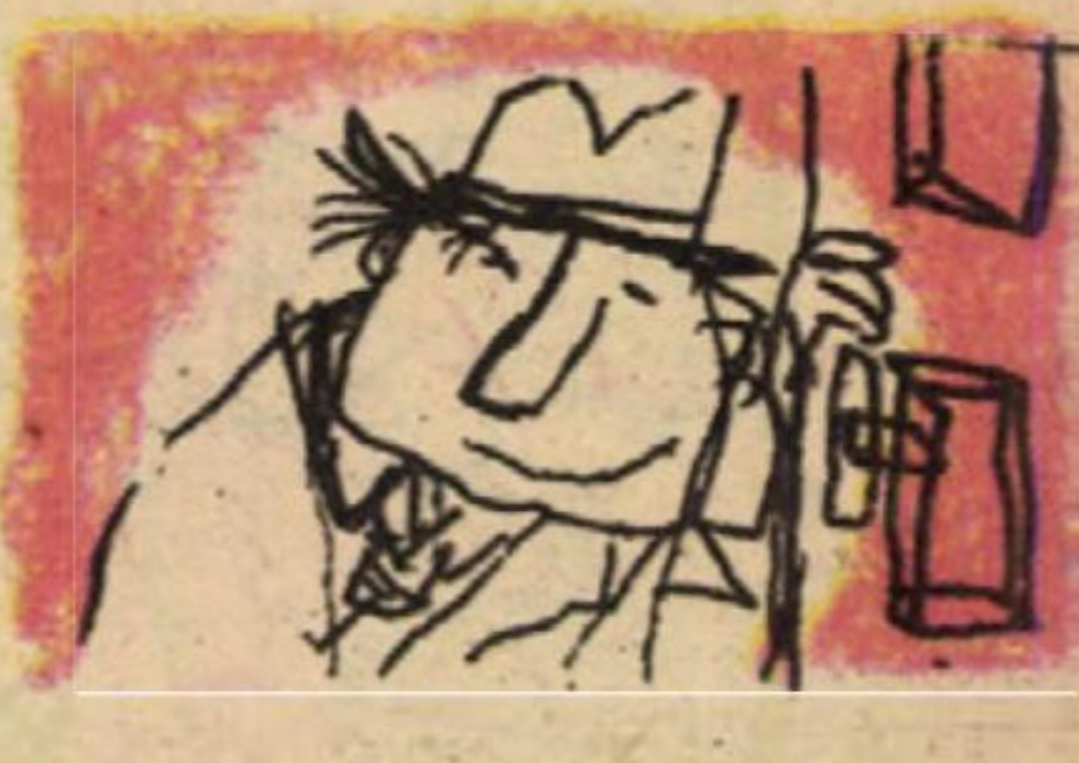

— Anyu, az apu megint részeg!

— Miből gondolod, kisfiam?

— Megint a tükröt borotválja!

***

Étterem. Egy vendég megpróbál szétvágni egy darab húst. Sikertelenül. Magához szólítja a pincért:

— Vigye vissza ezt a sültet és cserélje ki!

— Nem tehetem — feleli a pincér. — Már össze van marcangolva.

KORSZERŰ NEVELÉS

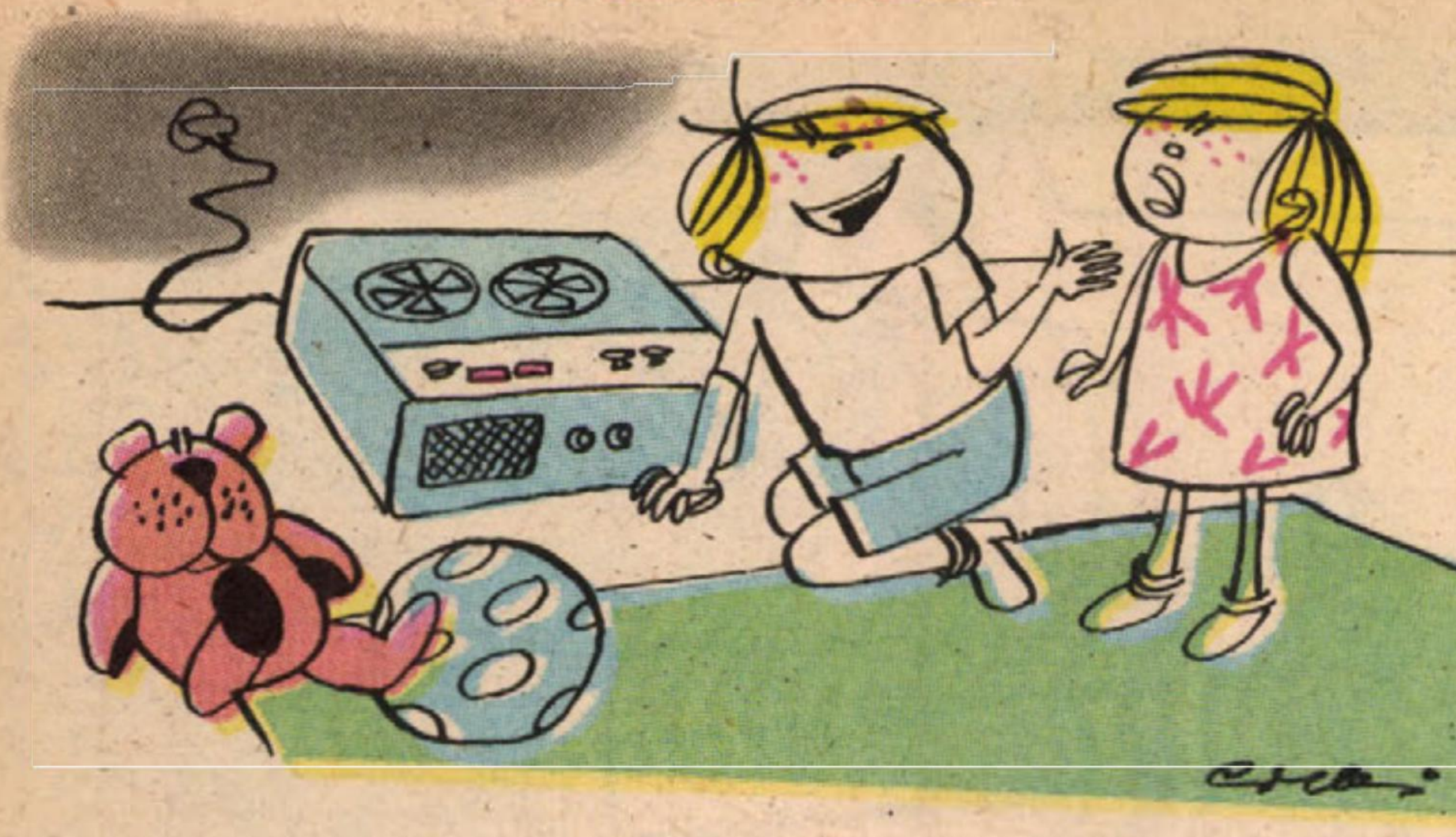

– A szüleim keveset vannak itthon. Így kapom meg az utasításaikat.

* * *

PRAKTKUS SZERSZÁMLÁDA

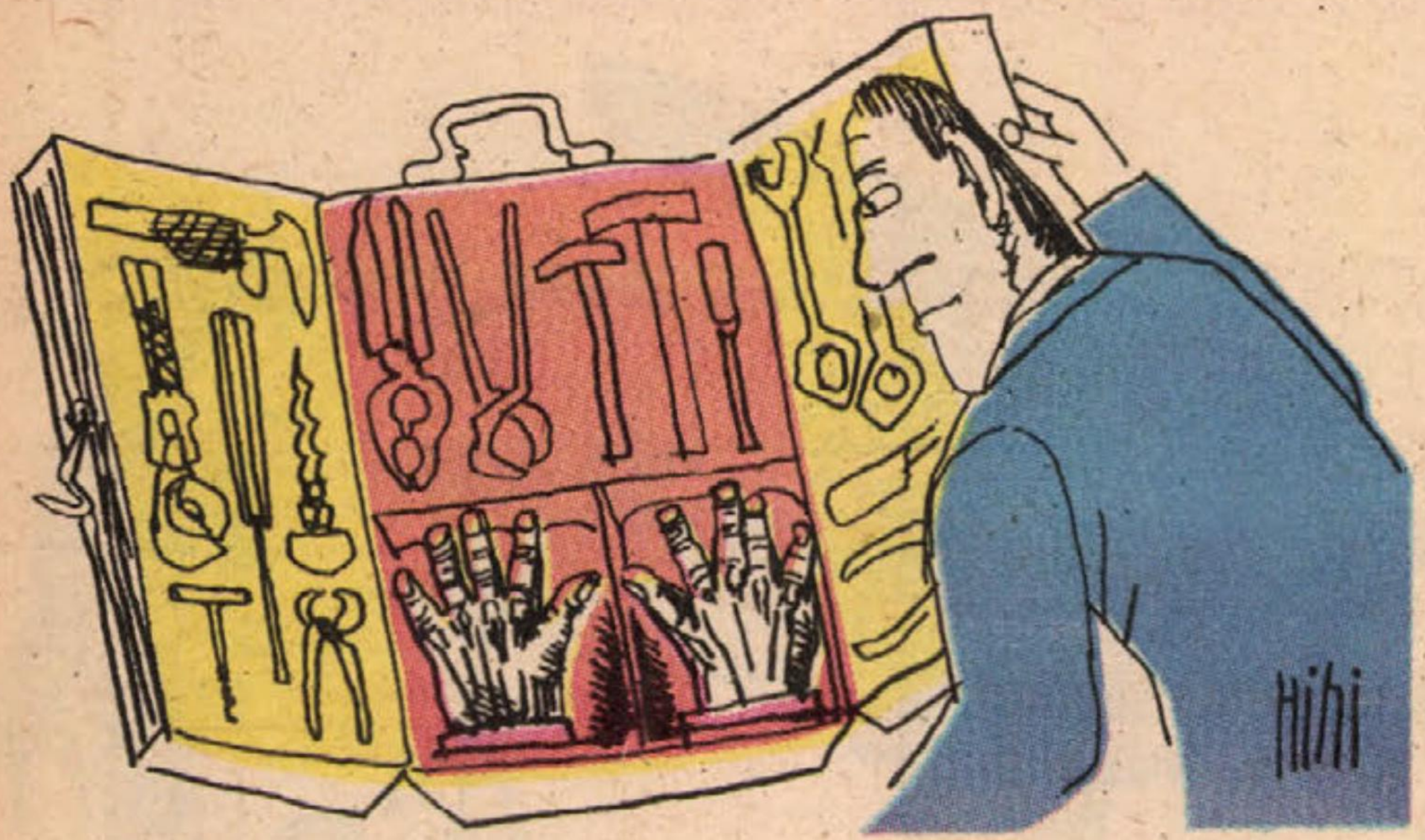

* * *

AJÁNLÓLEVÉL

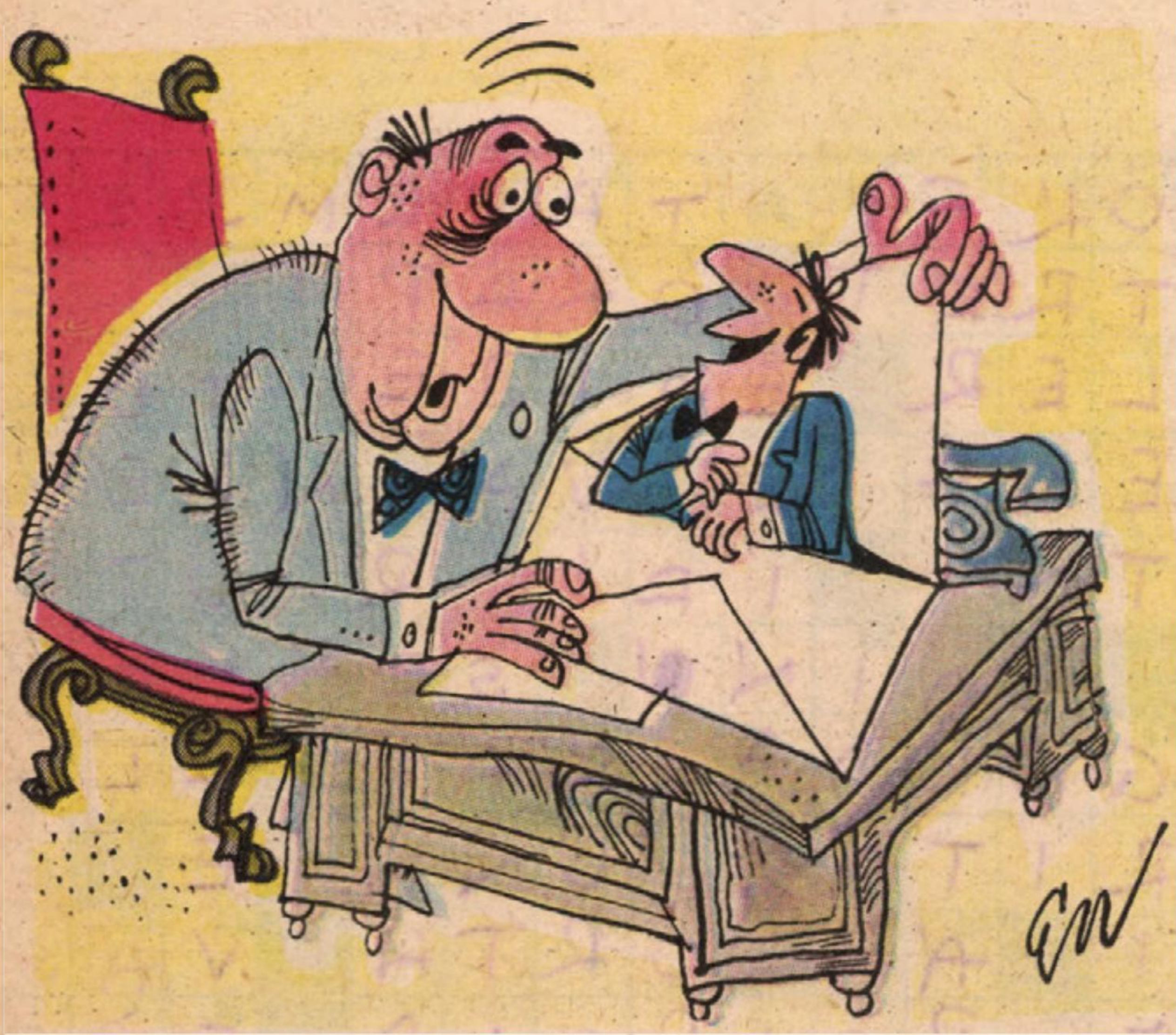

– Én vagyok az az élelmes fiatalember, akiről a levélben írnak!

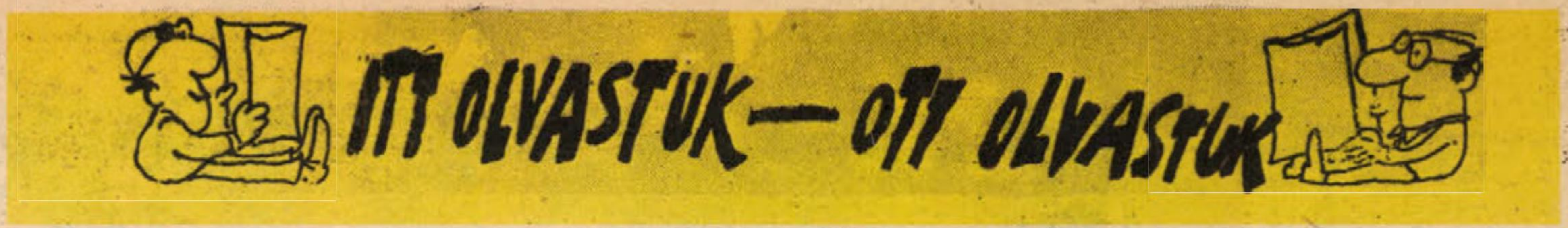

ÜZLET-TÁRSAK

Alton Newell, Miami városában élő üzletember a városi bíróságon beperelte az úristent. Keresetében — közli a Time című hetilap — Newell előadta, hogy Donald Manuel baptista lelkipásztor azt mondotta neki: meghallgatásra találnak a mennyben azoknak a kívánságai, akik havi jövedelmük tíz százalékát kegyes célokra fordítják. A vagyonos Newell ettől kezdve havi nyolcszáz dollárt dobott a helyi baptista templom perselyébe. „Egy évig vártam, de semmilyen kívánságom nem teljesült. Sőt, az üzlet egyre rosszabbul ment. Így hát elhatároztam, hogy visszaperelem a pénzemet." A városi bíróságot lehetetlen helyzetéből Hugh Mc Natt, a panaszos üzlettársa mentette ki. Mc Natt vállalta, hogy visszafizeti a pénzt, mire Newell az eljárás beszüntetését kérte.

Utána Mc Natt így nyilatkozott a Time tudósítójának: „Ez volt az egyetlen üzletileg helyes lépés. Ha Alton tovább csinálja ezt a marhaságot, senki nem köt boltot velünk és még több pénzt vesztettünk volna."

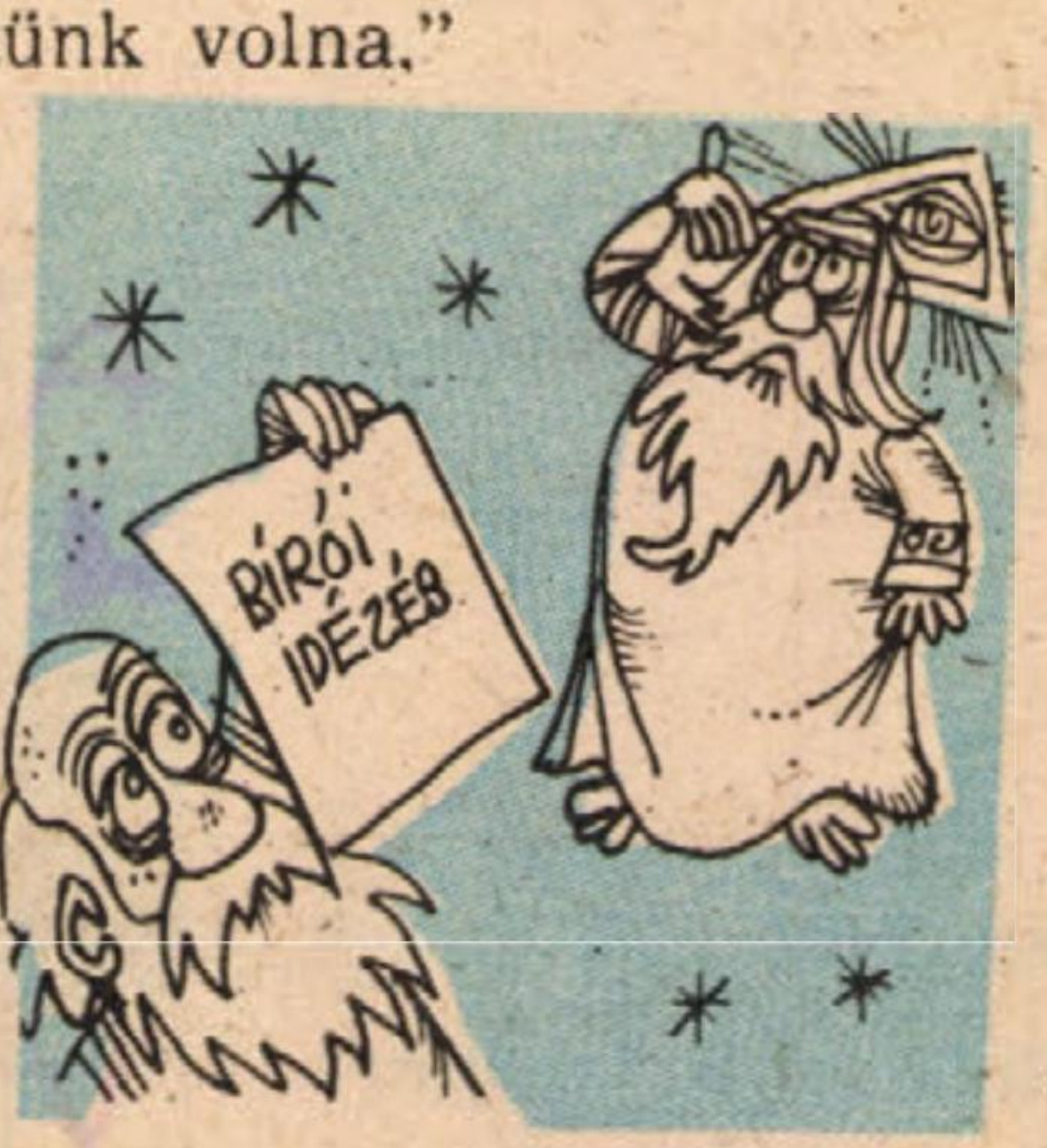

A KIRÁLY NŐSÜL

Abdul Salim sah, Malaysia királya csak akkor nősülhet, ha nyugdíjba megy. A király beleszeretett a tizenkilenc éves Zubaida Bunyamin kisasszonyba, ami nem csoda, mert Zubaida az ország idei szépségkirálynője. A királynak azonban már van felesége s a többnejűség ellen küzdő női szervezetek tömegtüntetésekkel fenyegetőztek, ha az uralkodó másodszor is megnősül. Ezért az esküvőt államérdekből el kellett halasztani. Ám nincs minden veszve: Malaysiában a királyt a kilenc szövetségi állam uralkodói választják maguk közül — öt esztendőre. Abdul Salim jövőre szabad lesz és nemcsak a szépséges Zubaidát veheti feleségül, hanem még két asszonyra is joga van. Pontosabban: lenne. A hetvenesztendős uralkodó ugyanis szerényen így nyilatkozott: „Most örülök csak igazán, hogy a királyt nem tíz, vagy tizenöt évre választják."

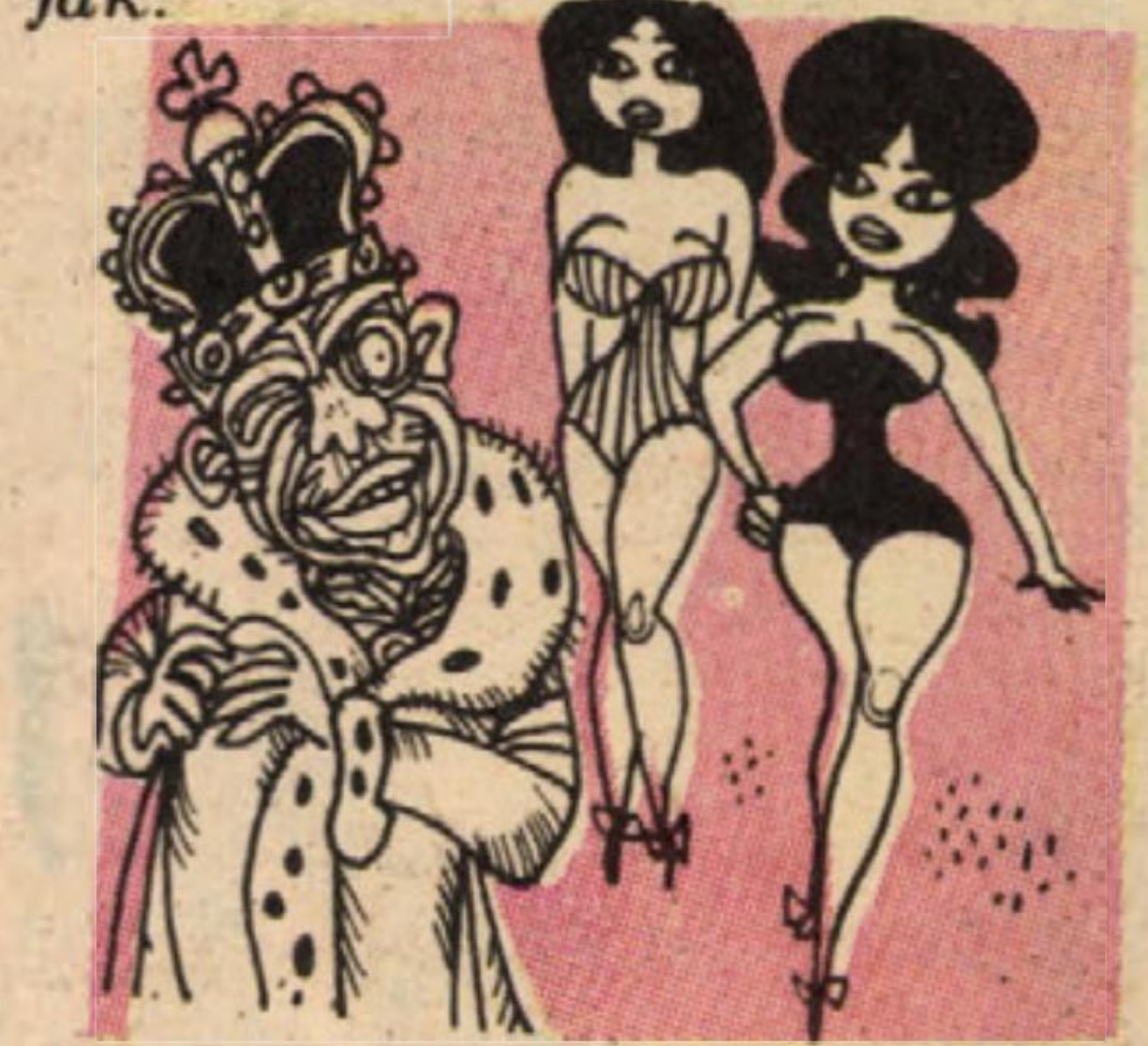

SLÁGER-BUNDA

Olaszországban minden évben megrendezik a „Cansonissima" című táncdalfesztivált. A kedves nézők némi pénzért szavazócédulákat vásárolhatnak, s akik a szavazócédulán eltalálják a győztest, pénzjutalmat kapnak. Akinek sok szavazócédulája volt, többmillió lírát is nyerhet. Most egy feljelentés nyomán kiderült, hogy a tavalyelőtti „Cansonissima" alkalmából hatmillió hamis szavazócédulát adtak ki. (Összesen egyébként 17 millió szavazat futott be.) A hatmillió hamis cédula nemcsak arra volt jó, hogy a hanglemezgyárak egymás között eldöntsék a sorrendet — hanem arra is, hogy a benfentesek a nyertesek nevének ismeretében szavazócédulák ezrein érjenek el „találatot"

Az ügyészség vizsgálatot indított néhány nagy olasz hanglemezgyár és huszonkét slágerénekes ellen. A gyanúsítottak között van Patty Pravo, Gigliola Cinquetti és még jó néhány nagy sztár.

A torinói Stampa — a vizsgálatot az ottani ügyészség irányítja — azt javasolta, hogy „a legközelebbi slágerfesztivál kapjon új nevet: „Panamissima"..."

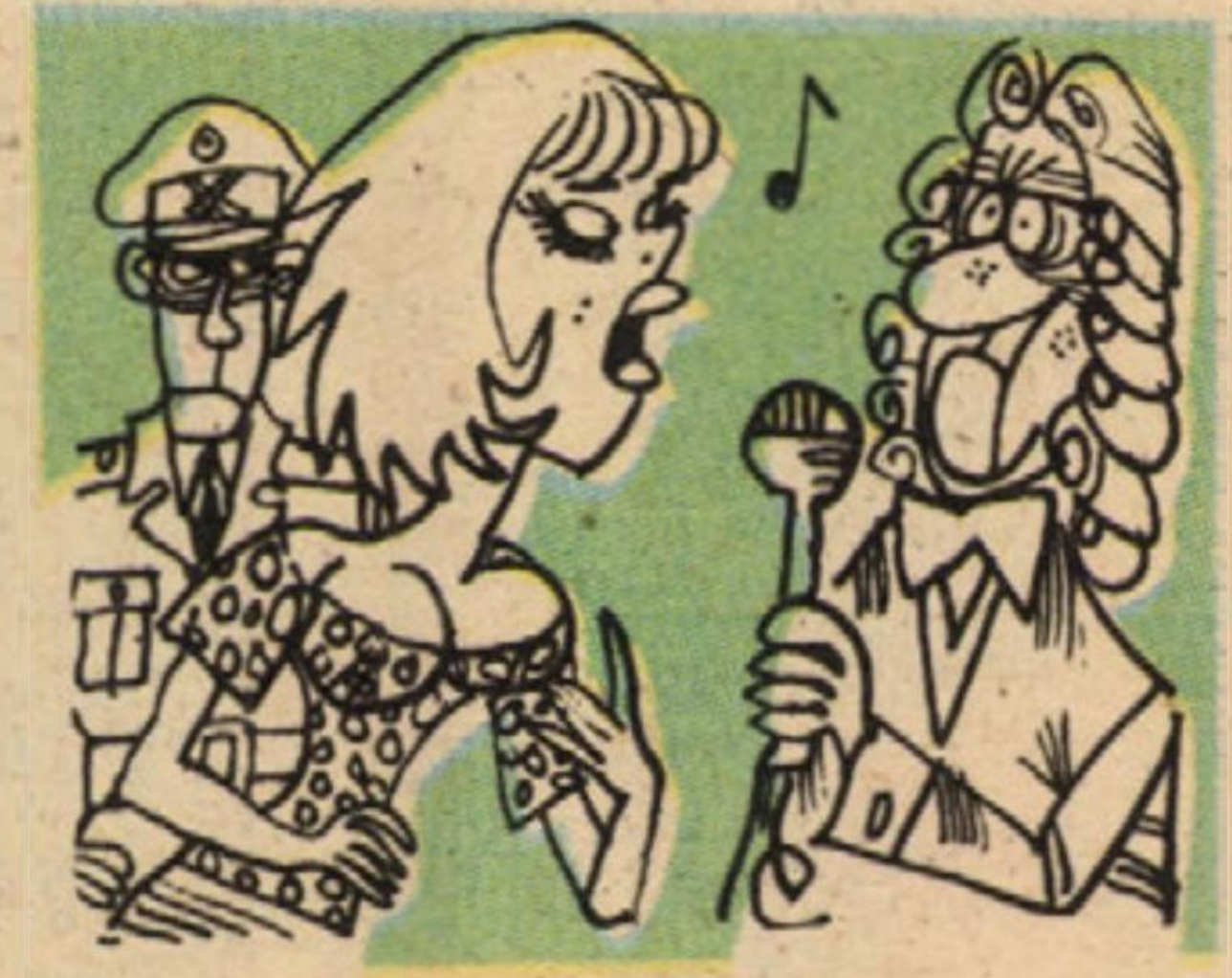

MICIMACKÓ — „PRÓZÁBAN"

Az angliai Hartfield falu közelében folyik egy kis patak, amelyen régi kőhíd vezet keresztül. A kőhíd, meg a körülötte levő telek most eladó. Nagyon drágán, félmillió fontért. A borsós ár magyarázata a híd neve. Teljesen hivatalosan „Micimackó hídjának" hívják. Ezen a tájon élt ugyanis Milne, a Micimackó írója és a híd maga is szerepel a könyvben.

A híd és a telek tulajdonosa Jack Bowthorpe, gyáros. Amikor a Times tudósítója megkérdezte, miért számít ilyen borsós árat, a következő költői választ kapta: „Fiatalember, vegye tudomásul, hogy az ingatlanpiacon a hírnév is pénzt ér."

„Fúj, fúj, fúj" — mondaná Róbert Gida.

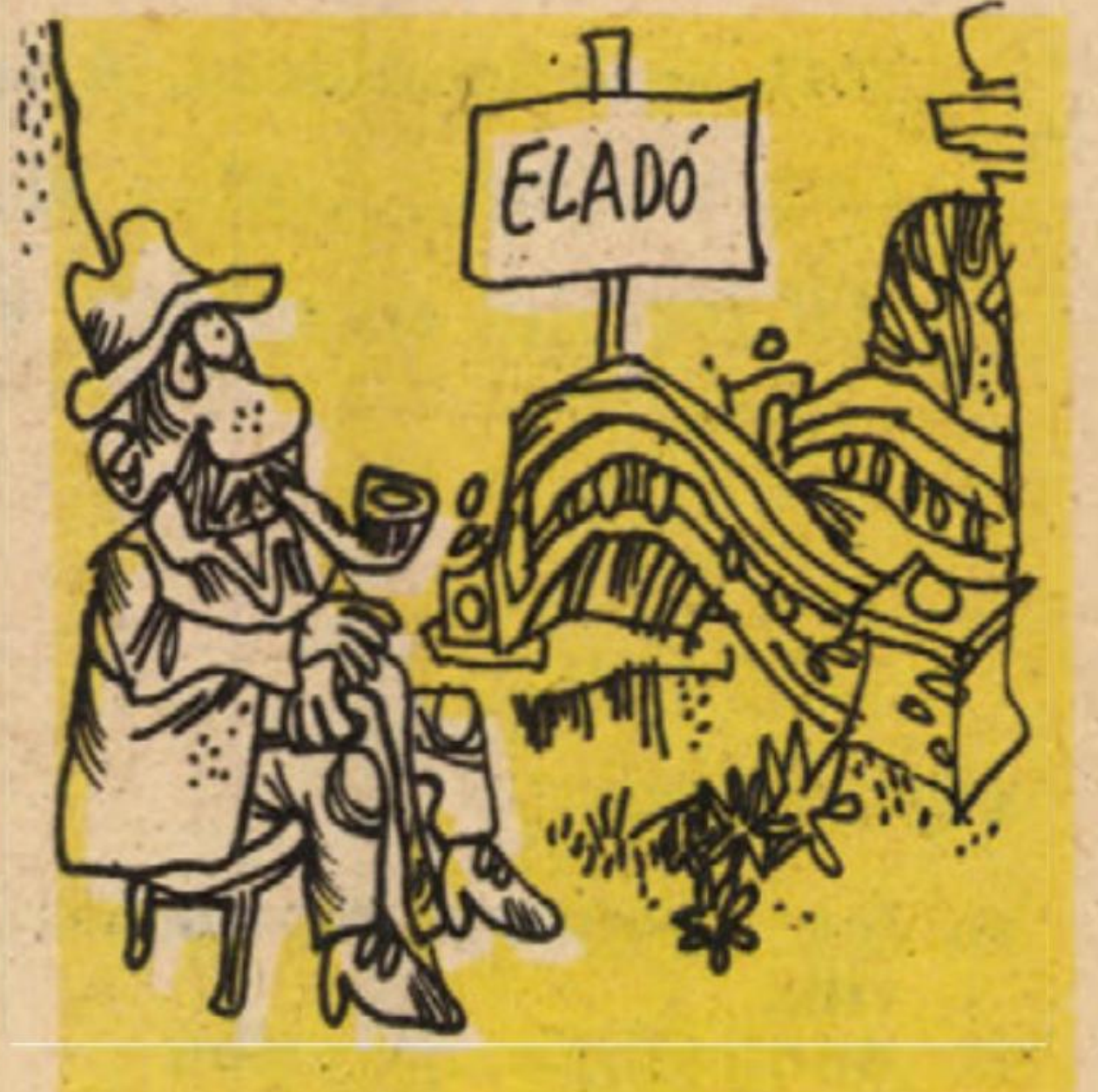

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-39 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató
INDEX: 25.504

EMLÉKTÁBLA

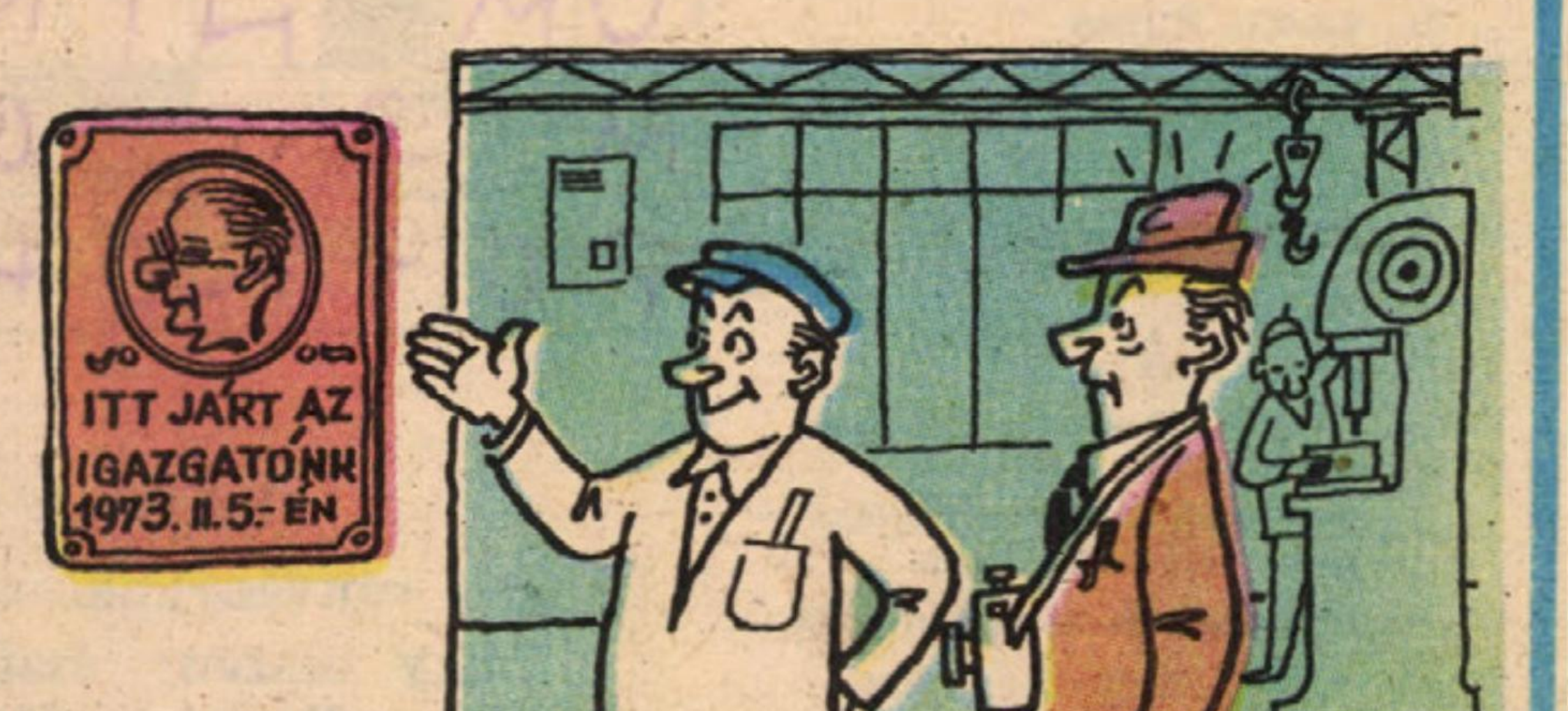
ITT JÁRT AZ IGAZGATÓNK 1973. II. 5.-ÉN

EGYÉNISÉG

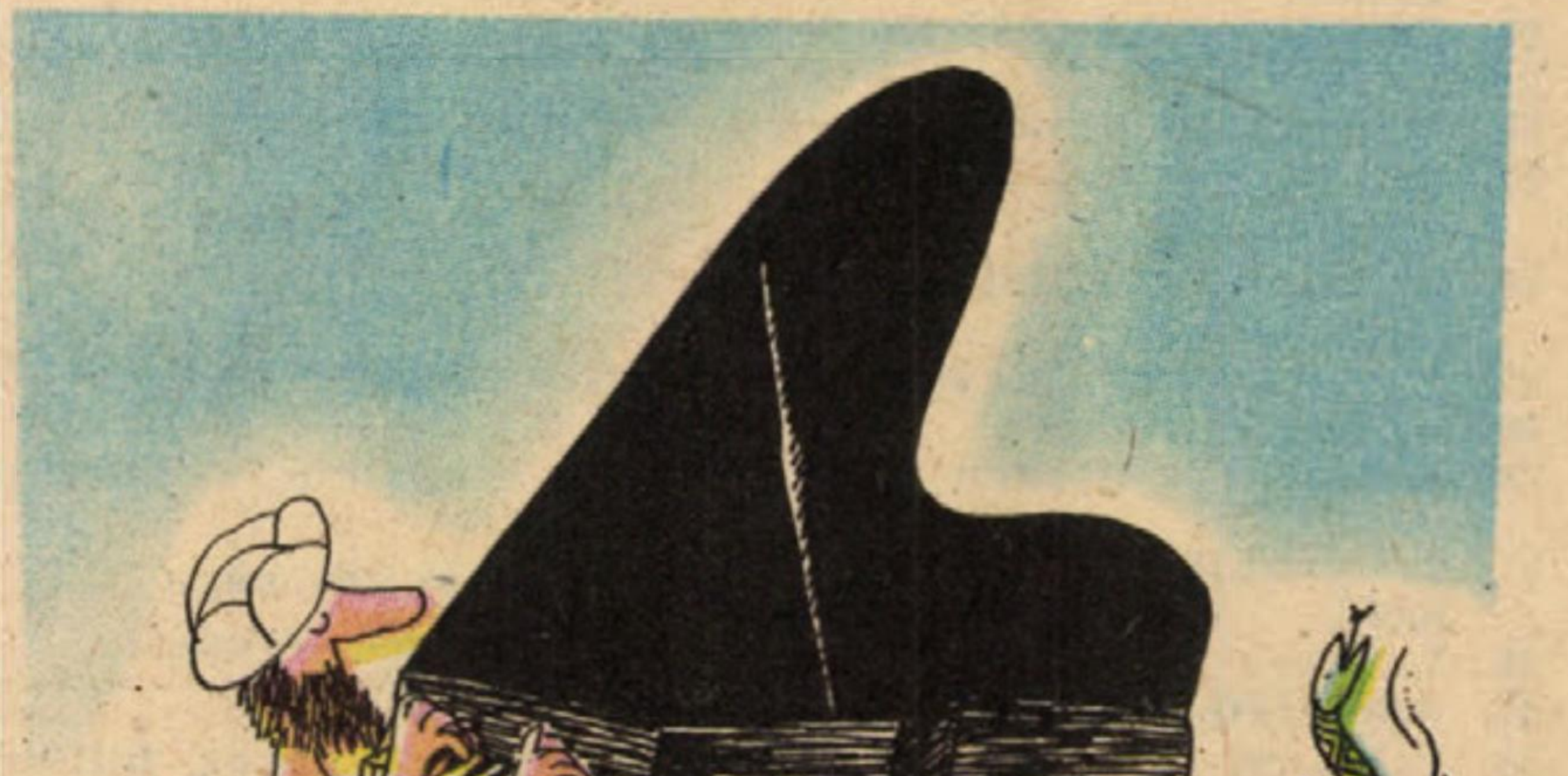

A HUMANISTA

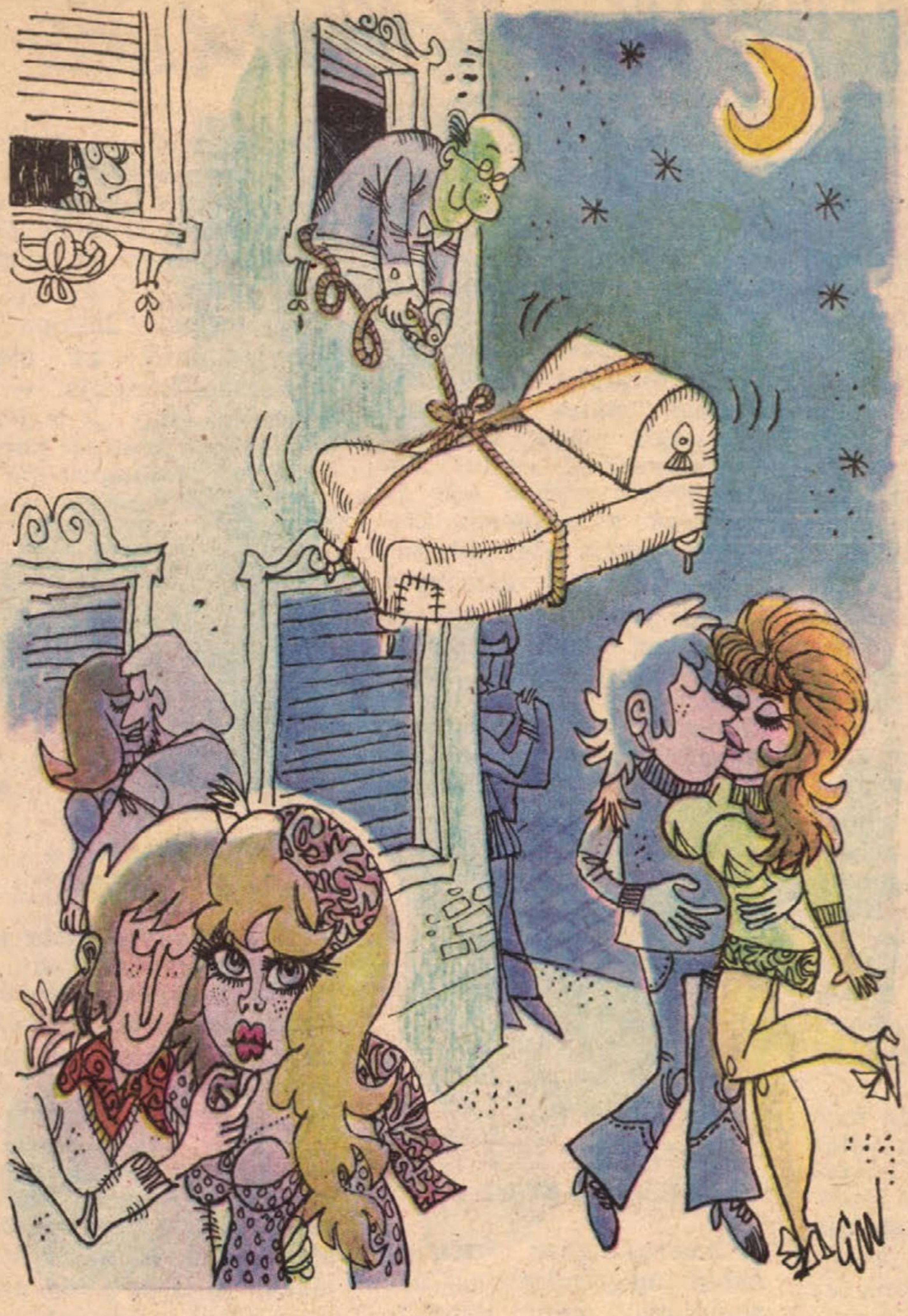

ÉRZÉKENY ÖKÖLVÍVÓ

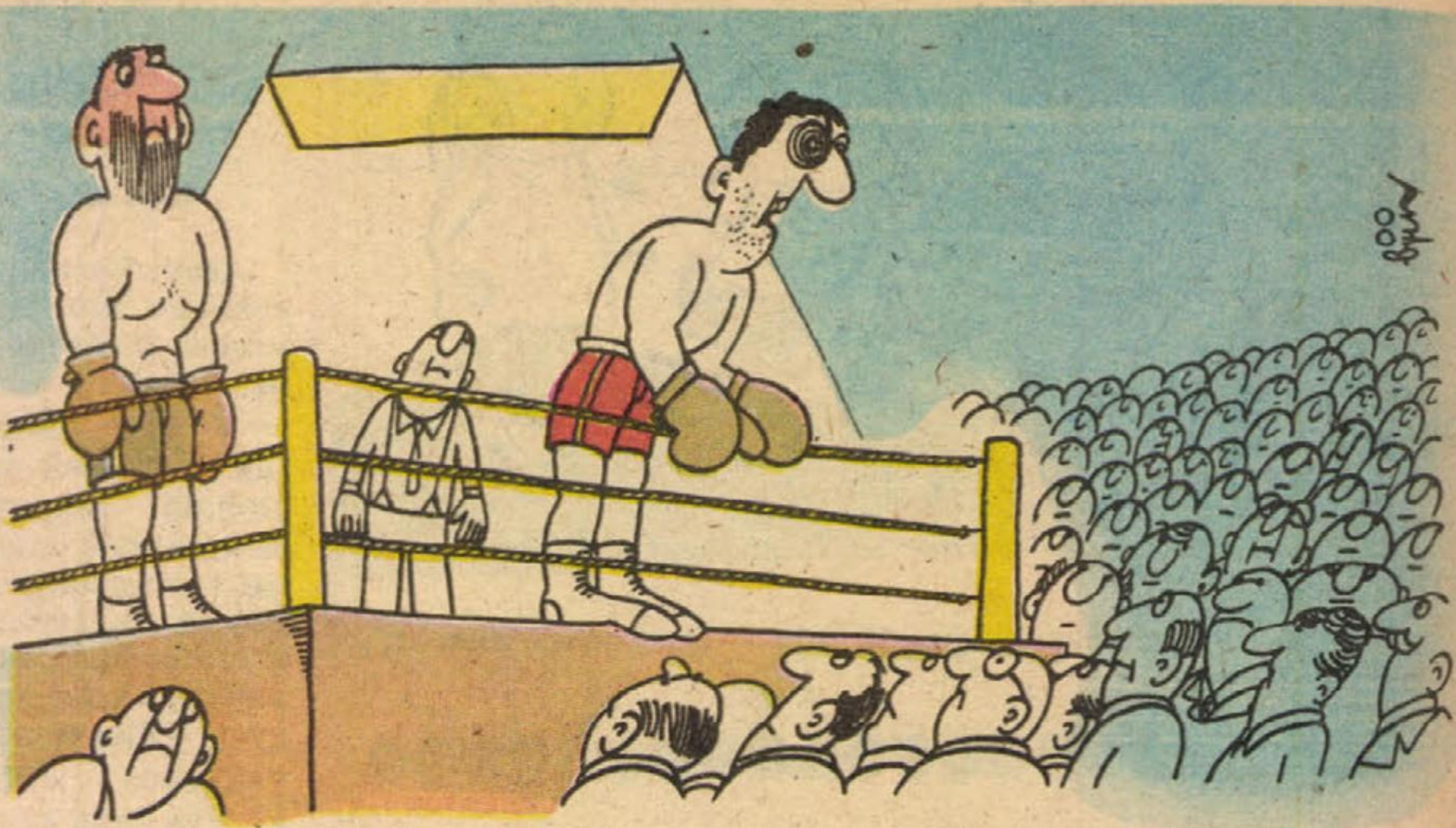

– Nincs önök között egy orvos? Látleletet szeretnék felvétetni!...

EZERMESTER MŰVÉSZ

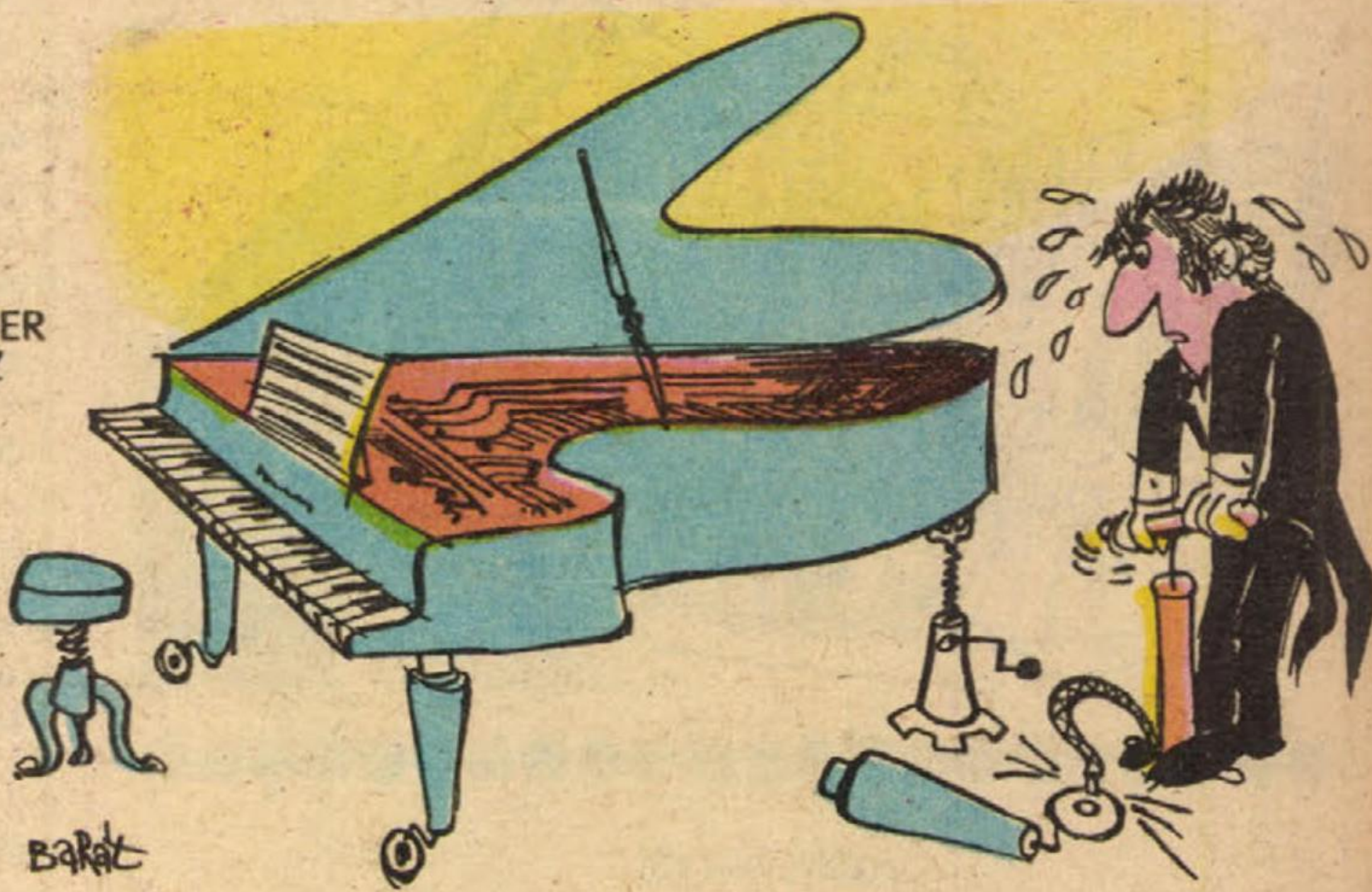

KI A NŐ?

Francis Bacon, a nagy angol filozófus egyik aforizmáját rejtettük el a vízsz. 1, függ. 5 és vízsz. 32 sorokban. Megfejtésül ezt a három sort kell beküldeni, *kizárólag levelezőlapon*, legkésőbb szeptember 30-ig erre a címre; Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

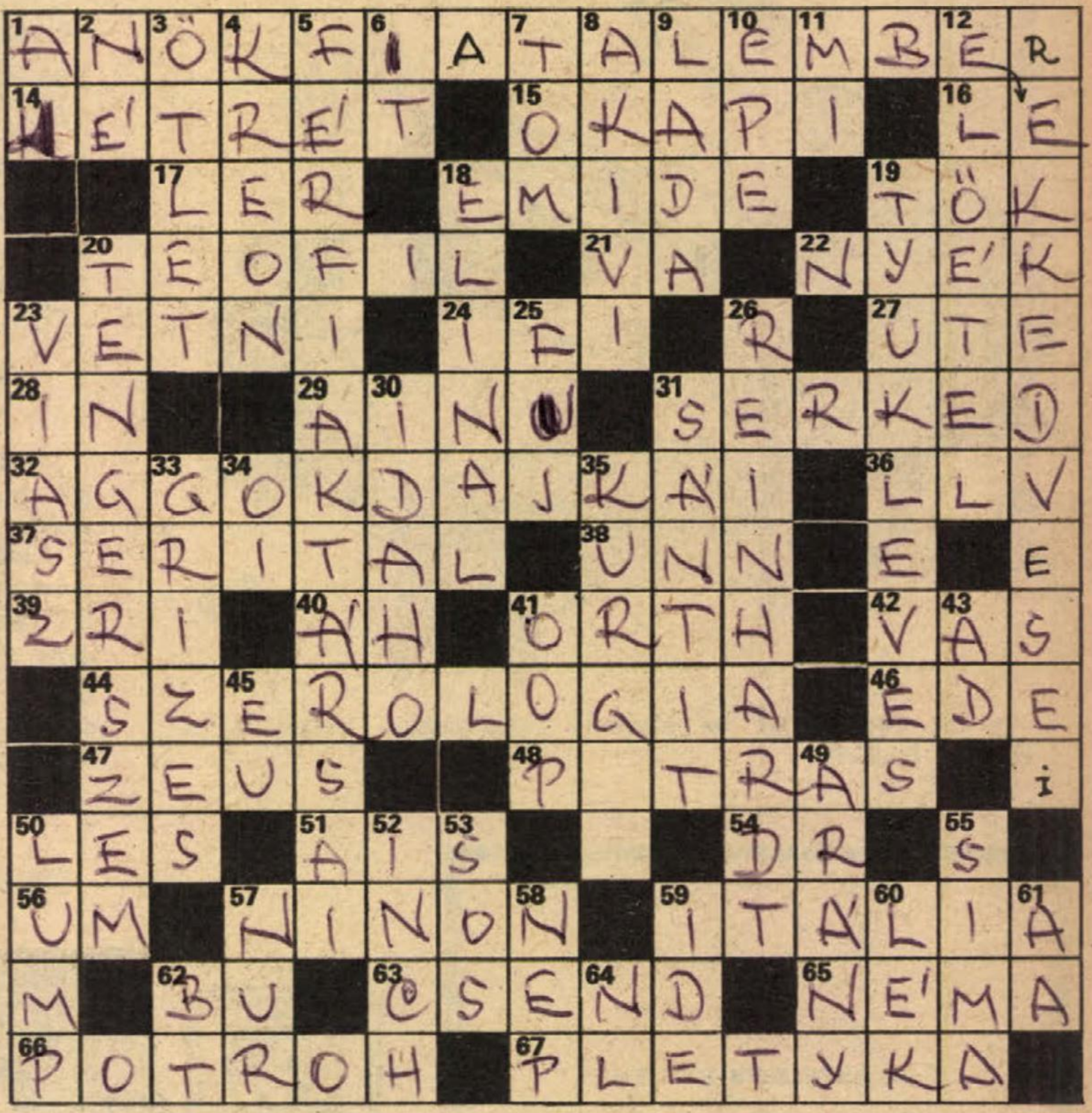

1 A	2 N	3 Ö	4 K	5 F	6 I	A	7 T	8 A	9 L	10 E	11 M	B	12 E	R
14 H	E	T	R	E	T	■	15 O	K	A	P	I	■	16 L	E
■	■	17 L	E	R	■	18 E	M	I	D	E	■	19 T	Ö	K
■	20 T	E	O	F	I	L	■	21 V	A	■	22 N	Y	É	K
23 V	E	T	N	I	■	24 I	25 F	I	■	26 R	■	27 U	T	E
28 I	N	■	■	29 A	30 I	N	U	■	31 S	E	R	K	E	D
32 A	G	33 G	34 O	K	D	A	J	35 K	Á	I	■	36 L	L	V
37 S	E	R	I	T	A	L	■	38 U	N	N	■	E	■	E
39 Z	R	I	■	40 Á	H	■	41 O	R	T	H	■	42 V	43 A	S
■	44 S	Z	45 E	R	O	L	O	G	I	A	■	46 E	D	E
■	47 Z	E	U	S	■	■	48 P		T	R	49 A	S	■	i
50 L	E	S	■	51 A	52 I	53 S	■		■	54 D	R	■	55 S	■
56 U	M	■	57 N	I	N	O	58 N	■	59 I	T	Á	60 L	I	61 A
M	■	62 B	U	■	63 C	S	E	64 N	D	■	65 N	É	M	A
66 P	O	T	R	O	H	■	67 P	L	E	T	Y	K	A	■

VÍZSZINTES

14. Igy görnyed, aki szervilis
15. Antilopfajta négylábú
16. Igekötő
17. ... montov
18. Helyhatározószó
19. A kártyapakli egyik „színe"
20. Görög eredetű férfinév
21. V. A.
22. Vörösmarty szülőfaluja
23. Ezt kell tenni, hogy arathassunk
24. Fiatal — a fiatalok nyelvén
27. Újpesti Torna Egylet
28. Az izom része
29. A Kurili szigteken lakó ősnép
31. A szakáll, amikor nőni kezd
36. L. L. V.
37. Népszerű folyadék
38. U. N. N.
39. Kalamajka — kissé divatjamúlt szóval
40. Indulatszó
41. Egykori híres labdarúgó
42. Gyakori fém
44. A vérsavóban található ellenanyagokkal foglalkozó tudomány-ág
46. Férfinév
47. Görög isten
48. Görög kikötőváros
50. Ofszájd — magyarul
51. A. I. S.
54. Doktorátust jelent
56. Német prepozíció
57. ... de Lenclos
59. Európai ország
62. Bánat, szomorúság
63. A pihenés egyik feltétele
65. Nem tud beszélni
66. Rovar testrésze
67. Fecsegés, ami már sokszor okozott bajt

FÜGGŐLEGES

1. A csodálkozás indulatszava
2. Asszonynév vége
3. Frappáns, eredeti gondolat
4. Király a görög mitológiában (Antigone)
6. Igeképző
7. Angol Tamás
8. Új-Zélandban élő, repülni nem tudó madár (névelővel)
9. A Zsiguli márkaneve
10. Emberi szerv
11. Személyes névmás
12. Ebéd első fogása
18. Sürgősen olajra lép
19. Újházi Ede kedvelt étele volt
20. Magasan fekvő mély tó
23. Lágy anyag
25. A szél „teszi"
26. Híres német rendező volt
30. Amerikai állam
31. Lábát húzza
33. A liszt egyik fajtájára mondják
34. O. I.
35. Ősi nomád sír
41. O. O. P.
43. Nem kap
45. Görög összetételekben: „jó"
49. Mennyiségek egymáshoz való viszonya
50. Éjszakázó alak jelzője
52. Angol mértékegység
53. Segítség!
55. Nem göröngyös
57. Német „csak"
58. A Szovjetunió gazdaságpolitikájának rövidítése az 1920-as években
59. Nem oda
60. A jégen vágják
61. Azonos magánhangzók
62. Biztonsági tanács
64. Holland autójelzés

ANATOLE FRANCE

című rejtvényünk megfejtése:

„Egy asszony őszinte, ha nem hazudik szükségtelenül."

100—100 forintot nyertek:

Kövesdi Éva 1035 Budapest, Szentendrei út 4.

Bera Mihályné 6500 Baja, Madách I. u. 37.

Rohlik István 8200 Veszprém, Schönherz Z. u. 14.

A díjakat postán küldjük el.

```
horog egy  s . m
adohivatal o aa
nicobar sirkert
enh bulcsu ágay
m ego  az   ylo
hasonlatos be f
akta adunánál ö
z e apály  böll
ugrat  löszer d
du borjuszelet
indulatszo i in
kád lb  ile ige
sr s aden short
z aritmetika it
ükségtelenül so
```